

پښتون پسلی

د پښتون ژغورنې غورخنگ د لوړۍ کلیزې په ويړ

ليکوال

بېلاږل

Ketabton.com

ز ۱۳۹۱ / ۲۰۱۹

پښتون پسرلی

ليکوال: بېلاپېل

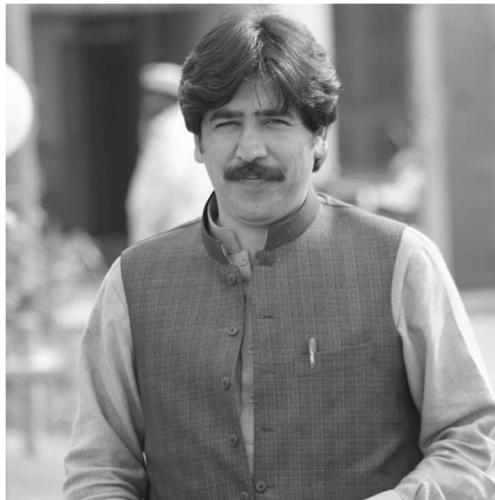
چیزاین: سپین سهار

خپرندوی: لید خپرندوی مرکز

چاپکال: ۱۳۹۷/۰۱/۲۰ از

ددي کتاب د چاپي او آفلاين خپرولو تولې رښتی له خپرندوی سره خوندي دي

ډالی

د پښتون ڙغورنې غورځنگ نوميالي مبارز عبدالله ننګيال بېټني
ته د لوی افغانستان په گډ ارمان.

نیولیک

۵	د پیل خبرې.....
۷	مسید ژغورنې غورخنگ تر پښتون ژغورنې غورخنگ او پښتون ژغورنې پرلت پوري!
۲۱	پښتون ژغورنې، داعيې او سیاستونه
۳۸	له MTM نه د PTM پر لور سفر زه او قايد تحریک منظور "پشتین".....
۵۰	د پښتون ژغورنې غورخنگ د اين په لومه کې
۵۴	بي تي ابم؛ پښتونخوا کې منځلاري سیاست
۵۹	پښتون تحفظ مومنت (پښتون پرلت)
۶۶	قامي تحریکونه او پښتون پرلت
۷۲	په بني ګل کې ژوند دی.....
۷۶	د تحریکونو فطرت او پښتون ژغورنې غورخنگ
۷۸	بي تي ابم، روایتي ملټپاله ګوندونو ته ګواښ دی، زورور څواکونو ته او که دواړو ته؟
۸۱	پښتنه د ویښډو په درشل کې
۸۵	يو سل او پیનځویشت کاله وشو چې د ډیورنله کربنې پښتنه وېشلي دي
۸۸	پښتنه باید خه وکړي؟
۹۳	د شهید نقیب الله "مسید" پښه!
۱۰۴	خپل اتلان و پېژنۍ / ایېي فقیر

د پیل خبرې

کله چې انګریزان د گاندي، فخر افغان (باچاخان) د عدم تشدد او قبایلو د پېلسې وسله والې مبارزې په ترڅ کې له هند شخه وتلو ته اړ شول، په ۱۹۴۷م کال کې هند پر دوو برخو وويشل شو او د پاکستان په نامه نوی مصنوعي هېواد یې رامنځته کړ، له پښتون قوم خخه د کسات اخیستلو په موخته یې له تاریخي لوی افغانستان خخه د ډیورنډ په چاره جلا شوي پښتنه بې له کومې پوښتنې پدغه مصنوعي هېواد پوري وټپل، پدې سره د پښتون قوم د جزو لو یوه نوي لپري پیل شوه، د ملک ټولې چاري پنجاب پخچل لاس کې واخیستې، په محظلفو نومونو دملتپالو پښتو خورول پیل شول، چا چې د پښتون قوم د حق غوښتنه کوله د غدار په نوم ونومول شول، آن د تکفیر په کافو یې وويشتل، پاکستان له پښتو سره داسي ظلمونه وکړل چې د چنګې او انګریز په دور کې یې هم ساری نه درلود، چې بنه مثالونه یې د قیصه خوانی، باپړې، تکر... پښې یادولی شو، په محظلفو نومونو یې پښتنه وجزول خو تر ټولو ستره لو به د ۱۱ سپتember له پښې وروسته د پښتو پر ضد پیل شوه، پدې لو به کې لسکونه زره پښتنه ووژل شول، لسکونه زره بنديان او Ҳینې ورک شول په مېليونو بې کوره کړل شول، هره ګه چا به چې د ظلم خلاف غږ پورته کړ سبا به د جاسوس په نامه ووژل شو، پښتون د پنجاب پدې لو به کې مړ هم شو او پړ هم!

دا لپري نه یوازې په قبایلی سیمو کې روانه وه بلکې په شاري سیمو کې هم پښتنه د دوى له شر نه په امن کې نه شول پاتې، چې بنه مثال یې د ۲۰۱۸م کال د جنوري په ۱۳مه د کراچۍ په بنار کې د سلکونو پښتو د قاتل پولیس افسر راونور لخوا د یو څوان نقیب الله مسید په شہادت رسول وو، چې د دغې پښې له امله د انقلابونو په وطن (وزیرستان) کې یوه څوان منظور احمد پشتین

پښتون پسرلی

پښتنه ويښ کړل په خوڅښت يې راوستل د پښتون ژغورنې غورځنګ په نامه يې د وحدت په نه شلیدونکي مزي ويیشل، د پښتو دغه څوان سالار پر پنجاب غږ وکړ چې نور د پښتو وړل او څورول بس کړي، له پنجاب يې لار او ګودر ورک کړي، د پښتو یووالی ته خلک ګوته په غابن پاتې دي، دغه انقلابي څوان شبار په شبار او کلې په کلې ګرځي پښتو ته د خپلو نیکونو میرویس خان او احمدخان تاریخونه بیانوی تر خو پښتنه د ګلخانیت او غلامی له دایري راوباسی، پشتین اوس د ننګ او افغانیت پر لار په میلیونونو پښتنه خان پسي روان کړیدي، هغه ورڅ لیرې نده چې دا له خپل تاریخ او خپلې تاریخي جغرافې خبر څوان به د ډیورنډ په چاړه بېل شوې غړي بېرته له خپل اصلی وجود سره یوڅای کوي او خپل قوم ته به په لوی او ازاد افغانستان کې د خپلواکۍ او عزت ژوند ورځښي.

خانګه به نن سبا کې ګل شي
مايې په سر کې سري غوتې ليدلي دينه

په درنښت

د لید خپلنيز مرکز اداره

مسید ڙغورني غورخنگ تر پښتون ڙغورني غورخنگ او پښتون ڙغورني پرلت پوري!

ليکوال: احمد انقلابي پشتين

پښتو ڙباره: محمدانور زاهد

کابو دوه کاله و پاندي د خير پښتونخوا د ستر شار ديده اسماعيل خان گومل پوهنتون خخه د مسید ڙغورني غورخنگ پيل شو. ياد غورخنگ د لوړې څل لپاره د مسید قبلي څو تنو ځوانانو د خپلمنځي مشورو وروسته پيل کړ او د ياد غورخنگ لپاره یې کړنلاره جوړه کړه.

د ياد غورخنگ موخته دا وه چې د تپرو شپاپلسو کالونو راهيسې په وزيرستان کې د وزيرستاني ولس سره د کيدونکي زورزياتي او تشدد د مخنيوي لپاره به هڅي کوي او د ظالم پر و پاندي به خپل سوله ئيزغر او چتوي او تر مسؤلولو چارواکو به یې رسوي.

دا چې د ياد غورخنگ ګرو د وزيرستان د مسید تپر سره تراو درلود نوله دي امله جور شوي غورخنگ ته د مسید ڙغورني غورخنگ (مسید تحفظ موومنټ) نوم ورکړل شو او مشري یې منظور احمد پشتین ته ورپه غاړه شوه. که په مسیدو کې به د چا سره زياتي کېدہ د ياد غورخنگ ګرو به ورسه غم شريکي کوله، او د شوي ظلم د غندلو سر بېره به یې د مظلومو او زيانمنو کسانو لاس نيوی هم کاوه.

پښتون پسرلی

کله چې د غورئنگ غږي په دې وپوهېدل چې له ديره اسمعيل خان خڅه خپل غږ تر مسئلو چارواکو بنه نه شو رسولی څکه چې هلته رسني د نشت په شمېر دي او له بلې خوا په سيمه کې وړخ تر بلې حالات ترينګلي کېدل، نو له دې امله دوى د بنه غږ پورته کولو په نيت پلازمېنې اسلام اباد ته د تلو تکل وکړ .

د ذکر شوي موخي د تراسه کولو له پاره مسید ژغورنې غورئنگ د ۲۰۱۷ م کال د دسمبر په ۲۷ نېټه یوه ناسته راویله او پربکړه یې وکړه چې د ۲۰۱۸ م کال د فبروری په لوړۍ نېټه به پلازمېنې اسلام اباد ته څو او هلته به اعتراضيه لاريون کوو او تر هغې به پرلت کوو څو مو چې غوبنتني نه وي منل شوي.

ديادي ناستې وروسته په کراچي کې د مسید قوم یو تن څوان نقیب الله مسید لوړۍ اختطاف او پوره لس ورځې وروسته پرته له محکمې شهید کړل شو. کله چې خرګنده شوه چې نقیب الله مسید بې ګناه او پرته د کومې محکمې د پربکړې په شهادت رسیدلی، نوموري موضوع ټولنیزې رسني پر سر واخیستې. په لوړيو کې برښنايی او چاپي رسني غلي پاتې شوې خو د ټولنیزې رسني له پوبنبن وروسته برښنايی او چاپي رسنيو هم موضوع ته پوبنبن ورکړ. د شهید نقیب الله مسید لپاره کراچي کې د عدالت غوبنتني او غم شريکي کېمپ جور شو .

په دې شېبو کې مسید ژغورنې غورئنگ خپل منځي اړیکې پیل کړې او په دې یې تینګار کاوه چې هر ډول کېږي د فبروری د اولې نېټې پرلت به په پلازمېنې اسلام اباد کې تر برياليتوب رسوو.

پښتون پسرلی

منظور احمد پشتين د شهید نقیب الله مسید له جنازې سره یو خای تر جنوبی وزیرستانه ولاړ او د جنازې وروسته د نقیب الله مسید د پلار سره کراچی ته ولاړ. کله چې مسید ژغورنې غورخنگ د ستر لاریون نیولو لپاره تیاری پیل کړ، منظور احمد پشتين یې له کراچی راوغونبت او د لاریون رهبری یې ورکړه.

لاریونوال د ۲۰۱۸ م کال د مارچ په ۲۶ مه نېټه له دیره اسمعیل خان خڅه روان شول. همغه ورڅه مې خان تیار کړ، پوره ورڅه مې انتظار وکړ، خودا چې لاریون د لسو بجو پرڅای د ورځې په دوه نیمو بجو حرکت کړی و له دې امله د شپې په تیاره کې تر بنو ورسپدل او زما لیدنه په همغه ورڅ د لاریون والو سره ونه شوه.

سبا چې د مارچ میاشتې ۲۷ مه نېټه کېدہ، د خپل ملګري شاه بانور چمتو مسید سره یو خای بنو ته ورسپدم او د لاریون والو سره یو خای شوم. د بنو او سپډونکو چې په کومه مینه د لاریون والو هرکلی وکړ او د دوی مېلمه پالنه یې وکړه، زما سره یې د منې او ستاینې الفاظ نشته.

د مارچ پر ۲۷ مه نېټه مې چې کله د بنو بنار په میلاد پارک کې د مسید ژغورنې غورخنگ سره لیدنه تر سره شوه د خوبنۍ سا مې واخیسته او دا مې د غورخنگو الوحوانانو سره لوړمنی لیدنه وه. له دې وړاندې به مې د دوی فعالیتونه یوازې په ټولنیزو رسنیو خارل او د دوی ملاتړی وم.

کله چې له میلاد پارک خڅه د بنو پریس کلب لوري ته وکو چېدو سلګونه د پوهنټونونو او كالجونو څوانانو په بې ساري ولولو سره لاریون پیل کړ او د څوانانو هغه احساسات مې تر او سه د سترګو وړاندې تپیری.

پښتون پسرلی

هغه وخت د خلکو مینه لا بنه په ډاګه شوه چې د ډومېل په سيمه کې د فخراعظم وزير تر مشری لاندې سلګونه کسان د هرکلي له پاره ولاړ دي.

کله چې له ميلاد پارک خخه تر پرپس ګلب ورسېدو هلته زيات شمېر کسان د هرکلي له پاره ولاړ وو او د مطبوعاتو پر وړاندې یې خپل دریغ روښانه کړ او لاريون وال له دې ځایه مخ پر وړاندې له اجندا سره سم روان و.

مسید ژغورني غورځنگ چې کومه اجندا جوړه وه هغه دasicي وه.

لومړنی شپه بنو کې، دوهمه شپه کوهات او دريمه شپه د خېږپښتونخوا سر بناړ پښاورکې. هلته په رسېدو سره به د شمالی ولايتونو له پاره نوي مهال وېش جوړېري.

د اجندا سره سم دوى باید نن له بنو وتلي واي او شپې ته تر کوهات رسېدلۍ واي. کله چې له بنو خخه ووتو د ورځې دوه بجې وي او په بنو ټاون کې چې کوم خلک هرکلي له پاره راغلي وو زيات شمېر یې بېرته تللي وو څکه چې دوى ته مولس بجې شبودې وي خو هلته شته خلکو زموږ د ملګرو بنه هر کلى وکړ او د چای بندوبست یې هم کړي وو. له دې ځایه د ماسېپښين د لمانځه له ادا کولو وروسته د خپل منزل لوري ته وڅوځیدو او وړاندې د ډومېل په سيمه کې د نظام فداء محمد تر مشری لاندې په سلګونو کسانو تود هرکلي وکړ او زموږ سره یې په پیاده لاريون کې هم برخه واخیسته. له دې وروسته موږ د کرک لوري ته وڅوځیدو، خو زه د ئینې لاملونو له امله له دوى پاتې شوم ولې اړیکه مې ورسره ساتله. د کرک ولسونوهم د لاريون والو تود هرکلي کړي وو او یاده شپه

پښتون پسرلی

بې تر کوهات ورسوله. کوهات کې هم دېر شمېر اورکزيو ولسونو د لاريون والو تود هرکلې وکړ او د شې دودۍ او اوسيډو ځایونو انتظام بې هم کړي و.

دوي چې له کوهاته ووتل زه هم په همغه ورڅ وختي دوي پسې شاته روان شوم او په دره ادم خېل کې د دوهم خل له پاره هغه وخت له دوي سره یو ځای شوم چې د ملي اسمبلی غږي قيسىر جمال افريدي په مېلمه خونه کې د دوي د پاره د چوډۍ بندوبست شوی و. د دره ادم خېل په سلګونو ځوانانو په ادم خېل بازار کې زموږ سره لاريون وکړ او د هغه ځای خلکو زموږ ډېر تود هرکلې وکړ.

دريمه شېه لاريون والو باید تر پښور رسولی واي، ځکه نو د خېل هدف لوري ته رهي شول . پسناور ته تر داخلېلدو وړاندې د قبایلي زده کونکو اتحادي د لاريونوالو ځوانانو د کاروان لپاره په یوه هوتيل کې د چای بندوبست کړي او له دې وړاندې د پښور په حلقوي سرک پروت ټول پلازې خوا کې په زرگونو خلک د لاريون هرکلې ته ولاړ وو. د ولاړو خلکو مينه د ستايلو وه، بنکل یې کړو، غېړې یې رانه تاو کړې او لنډه دا چې پرته له مور د مينې بله مينه مې په ژوندنه وه ليدلې. زرگونه نور خلک د لاريون سره په ياد مقام کې یو ځای شول او د حیات آباد دريمې برخې کې د جوړ شوي کېمپ لوري ته و خوځبدو.

له ډېر اوبرده پیاده مزل وروسته تر هغه کېمپ ورسېډو چې کوم زموږ لپاره جوړ شوی وو، هلته مې چې د خلکو ګنه ګونه ولیده او د دوي مينه مې ولیده داسې مې و انګېرله چې مونږ اصل مجاهدين یو د پښتنو د

پښتون پسروي

اساسي حقوقو د تر لاسه کولو له پاره راوتي يو . ټول انتظامات شوي و او په منظم شکل د پروگرام پيل وشو. لويو لويو شخصيتونو ويناوي وکړي د پروگرام په پاي ته رسپدو سره د لاريونوالو څوانانو لپاره يوه هم فکره ملګري په باره دروازه کې د چوډي تابيا کړي وه.

سبا بیا د حیات اباد د دریمي برخې سیمي ته چېرته چې د راټولپلنې کېمپ جور شوي وو، ولاپو. پوره ورڅ مو تپه کړه او د شپې په حیات اباد کې يو ملګري بیا هم د چوډي بندوبست کړي وو ، الله پاک دي دوي ته لوی اجرونه ورکړي. د شپې د مشرانو سره مشوري وشوي د شپې ځکه چې پر سبایې له دي ځایه مخکې تلل وو. د جنوری ۳۰ مه ورڅ وه او اول د فبروري باندي اسلام اباد ته رسپدل په کار وو . له دي امله د جنوری پر ۳۰ نېټه سهار وختي د چارسدي اوسيدونکو ته د اسلام اباد اعتراضيې پرلت د بلني په موخه روان شوو. چارسدي ته پر رسپدو مو د پرسن کلب مخې ته د خپل اعتراض غږ اوچت کړ. د چارسدي اوسيدونکو تود هرکلې زموږ حوصلې نوره هم لوړې کړي .

دا مو په خيير پښتونخوا کې وروستني ورڅ وه ، له چارسدي ځکه روان شوو تر خو هغه سیمي چې زموږ پیغام نه وو ورته رسیدلې هغوي ته خپل پیغام ورسوو، ځکه نو د مردان لوري ته روان شوو، مردان ته پر رسپدو د مردان ولايتي ناظم په ګډون ډېرولو خلکو زموږ هر کلی وکړ، او مردان بنار په يوه څلور لاري کې مو اعتراض وړاندې کړ چې په نتيجه کې د یوسفزی قبليې د مشرانو جرګې زموږ سره د ملاتړ اعلان وکړ.

له دي ځایه د صوابې ولسوالۍ په لوري و خوڅدو ځکه د یادي سیمي

پښتون پسرلی

خلکو هم زموږ انتظار ته سترګي غړولي، هلته پر رسپدو زموږ د توقع خلاف ډېر شمېر خلک زموږ هرکلي ته ولاړ وو او زموږ پیغام يې په بنه شکل واورېده او زموږ سره يې د یو خای والي ژمنه وکړه اوس کيسه دله ختم نه شوه وپاندي په صوابي شاه قلعه کې زموږ له پاره د چاى بندوبست شوی و هلته ولاړو چاى مو و خور او د لاريون په بنه د ولایتي نظام په ګډون خلکو زموږ سره برخه و اخيسته او د صوابي په یوه خلور لاري کې يې زموږ تود هر کلی وکړ. دوی زموږ سره زموږ غړ بدړګه کړ او د اسلام اباد په پرلت کې يې د ګډون ژمنه هم وکړه.

مونږ د خپلو ملګرو سره یو خای د مابنام لمانځه د ادا کولو وروسته له صوابي خڅه اسلام اباد د اسلام اباد پر لور و خوخيديو اسلام اباد کې زموږ سره د لاريون یوه فعال غړي پروفيسر اخترخان وزيرچې مخکې د قايد اعظم پوهنتون محصل وه د هغه ملګرو زموږ له پاره د ډودۍ بندوبست کړي وو، کله چې د اسلام اباد قايد اعظم پوهنتون ته ورسپدو او هلته مو د پوهنتون ددمحصلينو سره لیدنه وشهو هغوي دومره مينه راکړه چې د نه هېرېدو ده. خنګ کې کې محصلينو یوه کوتې تياره کړي وه چې هغې ته يې د جونګړې نوم ورکړي وه، مونږ ستري شوي وو جونګړې ته لاړو، کښپناستو او خبرې مو شروع کړي بل لورته ملګري د ډودۍ په تيارولو بوخت وو د شپې یوه بجه د ډودۍ خورلو وروسته یوې ليلي ته لاړو ډېر ستري وو مګر د خورلو ملګرو سره د یو خای والي وروسته مو ټوله شپه وينه تېره کړه او یوازې د سهار دوې ګړي خوب مو وکړ، کله چې راوینه شوو له ترنول زنګ راغي چې دله ستاسو د هر کالی لپاره کېمپ جوړ شوي او ستاسو د راتلو له پاره خلک شیبې شماري. خانونه مو تiar

پښتون پسرلی

کړل لومړی مو د پرپس کلب لیدنه وکړه او ورسته د ترنول لوري ته و خوځېدو هلتہ په رسپدو مو یو لوی جوړ شوی کېمپ ولیده خلکو شاندار هرکلی وکړ. کاروانونه کاروانونه خلک راتلل . د شپې د ترنول غرب لوري ته په یوه کلې کې زموږ له پاره د ډودۍ تیاري شوی وو زموږ هلتہ لاړو ډودۍ مو و خوړه او هلتہ مو شپه تېره کړه.

چا چې زموږ له پاره د ډودۍ تیاري کړي وو ډېر خور انسان وو او زموږ ملګرو ته یې ډېر عزت ورکړ مونږ به یې کله هم هېر نه کړو.

سباوختي له سباناري وروسته بېرته د ترنول کېمپ لوري ته راغلو هلتہ په رسپدو سره زرګونه خلک وو او زموږ یې بنه تود هرکلی وکړ، د ګلونو امېلونه یې غاړي ته راواچول هلتہ لړ شپه کېناستو او ویناوايِ مو واور بدې او د لاریون په بنې د اسلام اباد لوري ته روان شوو .

د زرګونو په تعداد د خلکو او موتورو یو اوږد کتار جوړ شوی وو ، مونږ د منظور احمد پشتین سره په یو موتیر کې خلور کسان ناست وو، په ورو ورو کاروان مخکې تلو . هر کله چې اسلام اباد دخولي دروازې ته ورسپدو ، امنیتي څوکونو په پلتیلو کې راباندي لړ وخت تېر کړ خو د مخکې تګ اجازه یې راکړه .

هلتہ په رسپدو مو د خلکو لویه راټولېدنه ولیده .

لومړنی ورڅ په ویناواو او خبرو تېره شوه دوهمه ورڅ پر یوولس بجو بیا خل پروګرام پیل شو ، ورڅ تر بلې جوې جوې خلک د پرلت سره یو خای کيدل ، پروګرام په منظم شکل مخ پر وړاندې روان وو، د فبوری له ۴ مې نېټې وروسته د سیاسي ګوندونو د مشرانو راتلل پیل شول چې د

پښتون پسروي

پاکستان تحریک انصاف گوند مشر عمران خان، د جماعت علمای اسلام دلي مشر مولانا فضل الرحمن، د جماعت اسلامي دلي مشر سراج الحق، د قومي وطن گوند مشر افتاب شپرياو، د عوامي نشنل گوند مشراسفنديار ملي خان ، د پښتونخوا ملي عوامي گوند مشر محمود خان الخکزى، همدا شان د عوامي مسلم ليگ مشر او د بشر حقوقو مشره عاصمه جهانگير او نورو ويناوي وکړي ، د فاتا پارلمانيان او ژورنالستان ملګري وخت په وخت راتلل، د خپلو احساساتو خرگندونه به يې کوله .
د پښتون ڙغورني غورځنگ د پرلت والو ۵ غونبنتني وي چې د پاکستان د قوانينو سره په تکر کې نه وي.

۱- د محکمې د پربکړي پرته د نقیب الله مسید د وزني توپولو مجرمينو ته د قانون سره سم سزا ورکول.

۲- د وزني توپولو هغو پېښو ته چې عدالت په کې نه دي مراعات شوي ، خانګړي قضائي کميسيون جوړېدل.

۳- په وزيرستان کې د کومې بدې پېښې وروسته د خايي خلکونه څورول او د ګرځښديز خاتمه.

۴- د عملياتو وروسته پاكې شوي سيمې چې هلته ولس ورغلۍ، IED او بارودي غارونه جوړ دي چې د چاودنو له امله يې په سلګونه کسانو ته مرګ ژوبله اوښتي ، د هغې سيمې پاکول.

۵- ورک (غایب) کړل شوي خلک دي عدالت ته وړاندې شي، مجرمينو ته دي د قانون مطابق سزا ورکړل شي او بې گناه کسان د خوشی کړل شي.

پښتون پسروي

په يادو پنځو قانوني غوبنتنو باندي د پرلت پر شپرمه ورخ ۱۸۰۲م د فبروری پر ۶مه نېټه د پاکستان د لوړۍ وزیر سره لوړمنې لیدنه وشهو، چې لوړۍ وزیر پنځه واړه غوبنتې ومنډي او ژمنه يې وکړه چې ياد موضوعات به حل کيږي. د ۱۲ غړو خڅه جوړه شوي کمېټه چې د لوړۍ وزیر سره يې لیدنه شوي وه، د وزیر اعظم پر ژمنه راضي شول او له يادو ۱۲ غړو خڅه یو کس منظور احمد پشتین وو چې نوموږي د کمېټې نورو ۱۱ غړو ته وویل چې زه د خپلو نورو ملګرو سره مشوره کووم، بيا به د پرلت د ختمولو اعلان کوو.

کله چې منظور احمد پشتین د خپلو څوانانو ناسته راوبلله او د وزیر اعظم له ناستې يې خبر کړل، او وېي ويں چې لوړۍ وزیر له ژمنې پرته په عمل کې خه نه دي کړي، ستاسو خه نظر دي؟ ټولو ملګرو او څوانانو په خرګندو تکو څواب ورکړ، تر هغې تلونکي نه یو خو يې چې په لیکلې بنه زموږ سره تړون نه وي کړي. څینې ملګرو خو زیاتوله چې که ته تلل غواړې ته خه، مونږ له کوره د یوې خبرې د واضح کولو په اړه راوتلي یو چې يا مرګ او يا هم عدل.

منظور احمد پشتین د خپلو ملګرو سره هم نظره شو او باقي یوولس کسيزه کمېټه يې په ياده پربکړه خبر کړل، چې څوانان د لیکلې ژمنې پرته تلونکي نه دي. په دې سره مشرانو منظور احمد پشتین مخاطب کړ او ورته يې وویل چې دا کوم مسايل چې تر مسید قوم پوري محدود دي ددې پربکړه به مونږ مسید مشران کوو چې په دې سره مشرانو د فبروری پر ۷امه د شبې پر یوه بجه د پرلت ختمولو اعلان وکړه چې له امله يې څینې خلک ولاړل.

پښتون پسرلی

خو منظور احمد پشتین د سفریه جريان کې مونږ ته ويلی وو چې که خوک پر مخ څېړه هم درکړي هغوي ته غبرګون مه نبیئ ، ځکه زمونږ موخه تشدد نه بلکې عدم تشدد دي. د خپلو حقه حقوقو د غوبنتلو له پاره راغلي يو ، چې له دي وروسته د مشرانو سره راغلي خلک ولاړل الله پاک دي ددوی عمرونه اوږده کړي. زمونږ موخه یووالی وو بلکې د چا زړه ازارول نه.

د منظور احمد پشتین سره پاتې شوو ، پر سبا چې کله زمونږ ملګري له خوبه راوينېن شول ويې ليدل چې کنتيئر هم نشه ، دریخ او د غږ سستم ې هم له ځان سره وپري دي. څرنګه چې منظور احمد پشتین يو د نرم طبعته درلودونکی څوان دي هغه مور ته د صبر کولو هدایت وکړ او زياته ې کړه چې مور د ویناولو له پاره نه یو راغلي ځکه نو دریخ ته اړتیا نه ليدل کېږي . مونږ دلته ناست يو او د خپل پیغام رسولو په موخه راغلي يو ، پر ځمکه کېنو د غږيزو، چابې، ټولیزو...رسنيو له لاري خپل غږ او چتوو.

په لوړۍ ورځ چې د فبروري ۷امه نېټه وه مور یو لړ ستونزې لرلې ځکه چې زمور د سره کوم لوازم وو ټول ېږدله. خو مونږ پر اميد وو خپلې هڅې مو پیل کړي، کوچنې غونډې ستيچ مو جوړ کړ، خو خيمې مو ودرولي، او دوباره مو پرلت منظم کړ، پروګرام مو یو خل بیا پیل کړ، په دي ورځ دوه درې ډلې خلک راغلل او زمونږ سره یو څای شول ، مونږ له سره هيله من شوو په دي شپه پروګرام ختم شو، د معمول سره سم مو پروګرام د شبې په ۱۲ یا هم یوه بجه پاي ته رسپده .

پښتون پسرلی

سپاد پرلت اتمه ورخ وه ، مونبر دریئع او د غږ سېستمونه بنه کړل ، پر دې گهیئ د پښتون ژغورنې غورخنګ د پښتون قومي جرګې ۱۲ کسيزې کمپېتې د ISPR سره لیدنه وشه او په خبرو کې پر مختګ وش او د ژمنې سره سره يې د پوخ د مشر سره د لیدنې کتنې په اړه خبرې وشوي .

په دې ورخ د خلکو یو څای والی دوه چنده شو ، جو پې جو پې خلک د پرلت سره یو څای کېدل . په دې شپه پروګرام په بنه شان پای ته ورسېده .

د پرلت په نهمه ورخ کله چې پروګرام پیل شو ، درې لوی لوی کاروانونه راغلل او پرلت يې لا غښتلی کړ .

په یاده ورخ زه د ځینې لاملونو پر وجه خپل کور ته راغلمن خو پرله پسې د ملګرو سره په اړیکه کې وم . وخت په وخت مې د پرلت نوي معلومات اخیستل ، د شپې پر ۱۲ بجود معمول سره سم پرلت ختم او د ارام له پاره رحصت شول .

گهیئ بیا څوانانو د پرلت د پیل کولو تیارياني کولې له بله اړخه د د وزیر اعظم مشاور امير مقام د منظور احمد پشتین او د پښتون جرګې سره اړیکې نیولي ، چې زمونږ سره د لیدنې وخت پیدا کړي چې په دې سره د پښتون ژغورنې جرګې غړو د منظور احمد پشتین په لارښونه د امير مقام سره لیدنه تر سره کړه ، حکومت په لیکلې بنه تړون ته راضي شو ، چې په دې سره منظور احمد پشتین د یوې میاشتې له پاره پرلت و ځنډاوه او په واضحو الفاظو سره يې وویل چې که د میاشتې د ننه په یادو غوښتنو عمل ونه شو بل څل به پرلت کې سلګونه زره کسان برخه اخلي ، او که

پښتون پسرلی

سرکار زمونږ روا غوبستني ونه منلي بيا به زمونږ د څوانانو او بلوج څوانانو
تر منځ فرق نه وي او که داسي وشول نو ذمه واري به يې د رياست پر
غاهه وي ، په دي سره د پرلت ګډونوالو د دعائي په ويلو پرلت پای ته
ورساوه او تريوي مياشي يې و خنډاوه.

په پښتون لانګ مارچ کي له ډيره اسمعيل خان څخه لاندې کسان شامل
. وو.

۱- منظور احمد پشتین

۲- منظور ماسید

۳- الله نور ننګيالي وزير

۴- پروفيسر اخترخان وزير

۵- بلال مسید

۶- عبدالوحيد مسید

۷- عتيق عالم وزير

۸- شوکت عزيز شوکت وزير

۹- احمد انقلابي پشتین

۱۰- خذيف افغان وزير

۱۱- حاجي احمد مسید

۱۲- شاه باز استرانۍ

پنٹون پسری

۱۳- زین مسید

۱۴- امین شاہ

۱۵- رضوان مسید

۱۶- چمتو وزیر

۱۷- عابد مسید

۱۸- قدرت قبائلی مسید

۱۹- رحمت الله مسید

۲۰- کلیم الله مسید

۲۱- امیر حمزہ مسید

پښتون ڙغورنه، داعيې او سیاستونه

نجیب "منلی"

که خه هم مشهوره خبره ده چې په سیاست کې تل ریښتیا نه ویل کېری، خو ڈېری وخت ژوولې خبرې، نا مشخصې ویناوې هم ڈېرې گټوري نه وي او له بنکاره وضاحتونو پرته، هم له سیاستمدارانو او هم یې له پیروانو، لار ورکېری.

د افغانستان د استقلال تر اعلان را په دې خوا د ډیورنډ اخوا سیمې په اړه نه د هغې سیمې مخکنبو سیاستوالو، نه د افغانستان حکومت او نه د کربنې دواړوو خواوو ته فعالو سیاسی ګوندونو او خوزښتونو جوت دریخ نیولی دی.

په افغانستان کې کله کله سیاستوال دعوه کوي چې له آمو تر اتكه افغانستان دی خود جغرافیې او د جغرافیې د اوسبېدونکو ترمنځ د ابهام داسې کربنې ساتل کېری چې بیا هم دعوه یو خه او د دعوې د اثبات او تحقق له پاره سیاستونه بل خه وي.

په دې لیکنه کې هڅه کېری چې پرته له احساساتو د پلاپلو داعیو او سیاستونو یوه لنډه خو واضحه نقشه وړاندې شي او بیا پر ممکنو سیاسی اقداماتو خبرې وشي. زما ادعا دا نه ده چې هر هغه خه چې په دې لیکنه کې رائحي د ټولو اړخونو د دریخ دقیق انځور دی بلکې هیله مې دا ده

پښتون پسروي

چې زما د لیکنې د ارزولو، نقد، ردولو، او اصلاح کولو له لارې د دي سیمې د متصور برخليک په اړه یو نسبتاً واضح تصور رامنځ ته شي.

۱- داعيې

۱،۱ - له آمو تر اتکه لوی افغانستان

د لوی افغانستان داعيې هغه خه دي چې دواړو خواوو ته ډېر ملتپال وګړي ورسره، په یو ډول نه یو ډول، علاقه لري. دغه علاقه، پرته له یو خو شعارونو (له آمو تر اتکه یو افغانستان!، لر او بر یو افغان! د ډپورنځ نامنلي کربنه...) په بل ډول نه ده اظهار شوې او پر سیاسي عمق او ټولنیزو ابعادو بې ډېرې لږې خبرې کېږي.

د افغانستان په اصطلاح روشنفکره کړيو کې یو شمېر کسان د «کابل محوره» سیاستونو په چوکات کې د افغانستان د اوسمى جغرافيې استوګن سیاسي-ټولنیز نظام ته د «مشر ورور» مقام ورکوي او له کربنې اخوا وګرو خڅه پرته له قيد او شرطه د «مشر ورور» د قیادت او سیادت منلو غوبنتنه کوي. خو د ډې غوبنتې په مقابل کې بیا د فرضي «کشر ورور» د غوبنتنو، اړتیاوو، وجایبو او حقوقنو په اړه واضح تصویر نه شي وړاندې کولای.

تر کومه خایه چې زه مالومات لرم په افغانستان کې هېڅ دولتي مقام، سیاسي گوند یا مخکنېن سیاسي شخصیت تراوشه «له آمو تر اتکه لوی افغانستان» د نظام جوړونې، د ملت د حقوقنو او وجایبو، د سیاسي-اقتصادي-ټولنیز چوکات په اړه داسې خه نه دي ویلې چې عملاً د پلي کولو وړ وي.

پښتون پسرلی

د ګوټو په شمار خینې سیاسی او مدنۍ فعالان ادعا کوي چې د «لوی افغانستان» د داعیې د تحقق له پاره حتی حاضر دي چې له پاکستان سره په نظامی عملیاتو کې هم بنکېل شي خو تراوسه دا سی کوم منسجم او مستند سیاسی وړاندیز نه دی شوی چې د نظامی عملیات پر کوم بنسټ، په کومو امکاناتو او د کومو حقوقی مفاهیمو او تګلارو له مخې کېدلای شي.

د افغانستان حکومت، که خه هم په څینو اعلاميو کې د ډیورنله کربنه «فرضي» بولی، تر دې دمه نه دی بریالی شوی چې له فرضي کربنې اخوا سیمو سیاسی -قانونی دریغ تعريف کړي یا کم له کمه یې یو عمومي تصور وړاندې کړای شي. حتی په دولتي ادبیاتو او سیاسی ژبه کې هم داوضاحت نه شته. د ډیورنله کربنه فرضي بولو خو یا هم ادعا کوو چې مخالفین پر افغانستان د پاکستان له خاورې» تعرض کوي، «سرحد» نه منو خو د «باردر منجمنت» په اړه موافقې لاسیلکولای شو.

«له آمو تر اټکه لوی افغانستان» داعیه د مشخص سیاسی -حقوقی ملي او نړیوال دریغ د نه شتون په شرایطو کې تر اوسه لا یوه شعاري غوبنتنه بلای شو چې پر بنسټ یې کومه ریښتنې، عملی پالیسي نه شي جوړ بدلاي.

۱،۲ - خپلواک پښتونستان

کله چې برطانيا د هند د وېش پر مهال پښتنو ته یوازې د هند او پاکستان تر منځ انتخاب ورکړ نو د ۱۹۴۷ کال د جون په میاشت کې پښتنو په بنو کې یوه لویه جرګه وکړه، د برطانيې له خوا طرح شوی ریفرینډم یې رد کړ

پښتون پسروی

او پر خای یې د خپلواک پښتونستان غوښته وکړه .

د بنو په جرګه کې د پښتونستان له پاره نوم او بیرغ جوړ شول خو د پښتونستان د سیاسی او حقوقی ایجاد له پاره عملی ګام پورته نه شو .

د خپلواک پښتونستان طرح هم له همامغه پیله همداسې گونګه ده . که چېږي د پښتونستان په نامه یو خپلواک دولت جوړپري نو حدود به یې کوم وي ؟ سیاسی، قومي او جغرافیايو محتوا به یې خه وي ؟

دا دولت خو به ظاهراً له موجود افغانستان خخه بېل سیاسی واحد وي . له افغانستان سره اړیکې به پر کوم بنست وي او د مصنوعی کربنو په واسطه د یو لوی قوم د وېشل کېدلو ستونزه به خنګه حل کوي ؟

د «خپلواک پښتونستان» د طرحې گونګوالی لا تراوسه د اړوندو سیمو سیاستوال پر دې نه دي قادر کړي چې دا داعیه په واضح ډول تعريف کړي .

په افغانستان کې هم نه شاهي دولت او نه سیاسی گوندونو د خپلواک پښتونستان کوم مشخص تعريف وړاندې کړای شو . حتی د صوبه سرحد او قبایلی سیمو تر منځ د «ازاد پښتونستان» او «محکوم پښتونستان» شعاري نومونه کارېدل خو چا دا جرأت ونه کړ چې په بشکاره ډول ووایي چې د اېف سی آر تر چتر لاندې د پښتونستان ازادی خنګه تعیلپري ؟ په افغانستان کې تر ۱۹۹۲ کال پوري د پښتونستان ورڅ (د سنبلې نهمه، د اګست یوډېرشمه) لمانڅل کېدہ خو رسمًا «د پښتو او بلوڅو د پیوستون ورڅ» تر عنوان لاندې .

د دې طرحې پر اساس د احتمالي مستقل دولت په چوکات کې د

پښتون پسروی

بلوچستان له پاره حتی ضمني تجویز هم نه و.

۱،۳ - په پاکستان کې پښتونستان

د برтанوي هند له وېش وروسته چې پاچاخان او ملګرو یې د پاکستان تر چتر لاندې د پښتونستان موضوع مطرح کړه نو غونښته یې په یوه واحده صوبه کې د ټولو پښتو یو ځای کول او دې صوبې ته د پښتونستان نوم ورکول وو.

عنعنوي ملتپال گوندونه د پاکستان د آیین (اساسي قانون) په چوکات کې د پاکستان په سیاسي مبارزو کې خپل نقش لوبوی. دغوا گوندونو که په پاکستان کې د پښتونستان د صوبې غونښته هم کړې ده دا یې په خرگند دول نه دي مشخص کړي چې د دې صوبې حدود به کوم وي او کومې سیمې به په کې شاملې وي.

تر پاچاخان وروسته نورو پښتو سیاستوالو او سیاسي گوندونو هم همدغه لار خپله کړې ده او په کامل وضاحت یې خپل دریغ نه دي خرگند کړي.

له خیبر پښتونخوا سره د فاتا د انضمام ملاتر هم ضاھراً د همدغې داعیې د تحقق په لار کې یو قدم بلل کېدلای شي.

۱،۴ - د پاکستان Ҳمکنی بشپړتیا

د پاکستان حکومت، نړۍ واله ټولنه او د پاکستان په سیاسي جغرافیه کې یو شمېر مېشت پښتانه د ډیورنډ کربنه د یو نړۍ وال منل شوی سرحد په توګه پېژني.

پښتون پسروی

په افغانستان کې د یو څانګړي سیاسي لوري پلویان (چې شمېر یې د تاریخ په هېڅ پپاو کې د سلګونو له حده نه دی پورته شوی) ډیورنله د رسمي پولې په حیث پېژني او ادعا کوي چې د ډیورنله رسميت به د موجود افغانستان ګټې خوندي کړي. د دې کسانو ستره اندېښنه داده چې که افغانستان بېرته یو کېږي نو د دوى د نسبې قومي اقلیت ونډه لا هم پسې کوچنی کېږي. همداراز د لسګونو په حدودو کې پښنانه هم د ډیورنله د رسمي کېدلو پلوی کوي. د دوى توجیه دا ده چې تر سلو کالو زیات سیاسي بېښت اوس د کربنې دواړه خوا ولسونه سره د پردي والي تر کچې لېږي کړي دي.

د افغانستان حکومت که خه هم د ډیورنله کرښه «فرضي» بولی خو د پاکستان له جو پيدو را په دې خوا یې عملًا پر اړوندو سيمو د پاکستان «دی فكتو (De facto) «حاکمیت منلي دي. په قبایلی پښتونخوا کې د ډاکټر نجيب د حکومت تر سقوط پورې افغانستان له یو شمېر سيمه يېزو مشرانو سره اړیکې ساتلې او د کربنې اخوا پښتنو ته یې په سمبولیک ډول خینې حقوقه منلي وو (د محدود شمېر څوانانو له پاره په افغانی تعليمي بنسټونو کې د زده کړې حق او یو کم شمېر قبایلی پښتو ته په افغانستان کې د «قبایلو کارت» په استناد له یو لړ محدودیتونو سره د اوښدلو حق) خو نه یې په نړۍ والو فورومنو کې د هغې سيمې د خلکو د حقوقو په دفاع کې تر یو شعاري «په اصولو کې ملاتېر» تر حده پورته کوم اقدام دی کړي دي او نه یې دلته د خپلو «ېبلو شوو وطنوالو» له پاره کوم قانوني چوکانت را منځ ته کړي دي.

پښتون پسرلی

۱،۵ د پښتونستان پر سر د معاوضې معامله

د افغانستان د اوستنی جغرافيي يو شمېر او سېدونکي د کربنې پر اخوا سيمو د افغانستان د مالکيت ادعا سمه بولي خو وړانديز کوي چې د ډيونډ د کربنې پر منلو دي له پاکستان سره معامله وشي، کربنې دې په رسميت ويژنډل شي او په بدل کې دي پاکستان افغانستان ته د يو ترازنيتي ده لېز په کچه يوه ټويه څمکه ورکړي چې افغانستان له سمندر سره ونبولول شي. د دي طرحې پلويان د يو ډول «وهمي سياسي خيال» بنکار شوي دي. دوي داسي انګري چې ګواکې پاکستان به افغانستان ته د ډيونډ د منلو په مقابل کې امتياز ورکولو ته غاره کښېردي او غواړي چې له دغه خiali امتياز خخه ګته واخلي. خو پر دي نه پوهېري چې پاکستان به د کوم مجبوريت پر اساس د دوي دغه سخاوتمندانه وړانديز ته حتی د يو ممکن وړانديز په ستړګه هم وګوري.

۲- د داعيو ارزونه

عملاء د ډيونډ د کربنې سوبلي خوا ته پراته ولسونه د پاکستان د حکومت تر مستقيم واک لاندې ژوند کوي او د ټولنيز ژوند د عادي اړتیاوو د پوره کولو له پاره (د هویت ثبیت، ټولنيز اړیکې، تعليم، روغتیا، د تګ راتګ اسانتیاوي، له نړۍ سره اړیکې، ...) یوازې او یوازې د پاکستان د دولتي چوکابت دننه مراجعوا ته مخ اړولای شي.

د افغانستان حکومت په تېرو دریو لسیزو کې حتی هغه سمبولیک وجایب چې د قبایلو له پاره یې پر خپله غاره اخیستي وو په مناسبه توګه نه دي عملی کړي.

پښتون پسرلی

په دې شرایطو کې د پښتو تر منځ د بېلتون د کربنود رابنکلو او ژورو لو
په پار د پاکستان نظامي-استخباراتي دستگاه په پوره څواک کار کوي او
په افغانستان کې هم بهمني استخباراتي سازمانونه د بېلتون غږ په پوره
څواک بدړګه کوي. د کربنې دواړو خواوو ته څوان، احساساتي افکار په
اسانه د دغو تبلیغاتو سبکار کېږي.

پورتني پینځه طرحې او د پښتو د برخليک تاکلو له پاره چې نوري کومې
طرحې وړاندې شوې دي، یوه هم کافي وضاحت نه لري او د سيمې او
خلکو له پاره کومه عملی تګلاره نه په ګوته کوي. د دغو طrho پر بنست
جوړ سیاستونه په هر ډګر کې له ناکامۍ سره مخ دي.

د قبایلې سیمو ناجوټ حقوقی حالت د دې باعث شو (او لا کېږي) چې
له هر حقوقی چوکاټ بهر د دې سیمي له وګو سره د زور زیاتي او
تاوترخوالي سیاستونه پلي شي.

۳- پښتون ژغورنه، د یوې نوې سیاسي طرحې پیلامه

د پښتون ژغورنې غورځنګ په خپل ډې لنډ، خو میاشتیني تاریخ کې د
سیاسي پوخوالی داسې بېلګې د نړې مخې ته کښېښودې چې، په زغرده
ویلاي شو، د نړۍ د حق غوبښتونکو نهضتونو او خوزښتونه په تاریخ کې
یې ساري نه دی لیدل شوی او د نړۍ د حق غوبښتونکو مبارزو له پاره
لارښود مثال دي. دا جالبه خبره ده چې د شلمې پېړۍ حق غوبښتونکي
بریالي نهضتونه (لكه په امریکا کې د لوټرکینګ په مشري د تورپوستو
اقليتونو مبارزه یا د نلسن ماندلېلا په مشري د جنوبې افريقا د تورانو مبارزه)
د عدم تشدد پر سیاسي ماډل د بريا تر حده پر مخ ولاپل او د یویشتمې

پښتون پسرلی

پېړی لوړۍ هغه غورخنګ چې د بريا تمه یې کېدای شي د پاچا خان پر تاټوبي د پاچا خان پر پله قدم پورته کوي.

د پښتون ژغورنې غورخنګ څوان مشرتابه په بنکاره له خپل تاریخه درس اخیستی دی او ورو ورو له پخوانیو ناکامو سیاستونو څخه فاصله اخلي خود دې غورخنګ یو شمېر احساساتي مشران او کشran لاهم د معقولو سیاستونو د منلو پر ځای د احساساتي خرگندونو بنکار کېږي.

زما په باور د پښتون ژغورنې غورخنګ د برياليتوب له پاره لازمه ده چې لر او بر افغانان سره په ګله کار وکړي او خپله مبارزه پر لاندې خواصلونو باندې بنا کړي:

۳،۱ - عدم تشدد

د عدم تشدد نظریه باید په هر حال کې، په هر بیه چې وي، د دې نهضت تهدابی نظریه پاتې شي. د یویشتمنې پېړی د دلومړیو دوو لسیزو تاریخ د نړی په سطح دا ثابته کوه چې هېڅ داعیه، که هر خومره مشروع هم وي او هر خومره د تشدد څواک هم ولري، د تشدد له لاري نه شي بريالي کېدای. په افغانستان کې د تېرو شلو کلونو جګړه دې حقیقت بنه بېلګه ده. تر شل زرو تنو کم افراطيان په دې و توانېدل چې د نړی تر تولو ستر قوت چې تر خنګه یې د لوړۍ درجې په لسکونو نور نظامي څواکونه هم ولاړ وو، و ننګوی او لا لګایا دي ننګوی یې. شاوخوا پنځوس هپوادونه چې هر کال په سلګونو بلیونو ډالر د تشدد پر وسايلو لګوی، په شلو کالو کې د دې جوګه نه شول چې د زور د اعمال له لاري پر یو خو خورو ورو ډلو برابراسي شي. همدا راز، که د جګړې صحنه له دې بل

پښتون پسرلی

لوري و ارزوو، سره له دې چې په سلګونو زره انسانان ووژل شول خو افراطي، متشددو دلو د نړۍ په هېڅ گوت کې، د یادولو وړ خو خه چې، د محاسبې وړ بريا هم نه ده تر لاسه کړې.

برعکس، د پښتون ژغورنې غورځنګ په خو میاشتو کې په دې بریالي شو چې د نېړدې دوه سوه مليونو وګرو پر ژوند او راتلونکې مستقیم اثر وښندې.

د پښتون ژغورنې غورځنګ د خواک دغه مهم عنصر د پاکستان د حکومت له سترګو هم پت نه دی پاتې شوی او په هره ممکنه وسیله زیار باسي چې دا غورځنګ د تشدد خواته و هخوي.

تشدد ته مخ کول به د پښتون ژغورنې د غورځنګ تلپاتې ناکامي وي.

۳،۲ - پارلماني سیاستونه

د پاکستان تر واک لاندې سیمو کې مېشت پښتانه نېغ په نېغه د پاکستان د حکومت له سیاسي او اقتصادي پربکړو خخه متاثر کېږي. دا سیاستونه په فدرالي او ایالتی پارلمانونو کې طرح کېږي او تصویب کېږي. دا به د نه منلو خبره وي چې پښتانه دې د خپل ورځني ژوند په چارو کې له تصمیم نیوونکو مراجغو خخه غایب وي نو خکه خو لازمه ده چې پښتانه په خپل ټول خواک سره د پاکستان په انتخاباتي مبارزو کې ونده و اخلي، د انتخاباتو د ګټلو او پر پربکړو د اغیز بنسلو هڅه وکړي.

د پاکستان په سیاسي ګوندونو کې خو ګوندونه داسي دي چې د پښتون ژغورنې غورځنګ خواخوردي دي او د غورځنګ له خواخوردي برخمن دي، په کار ده چې په هر خای کې چې ممکنه وي، د دې ګوندونو ملاتړ

وشي.

د پښتون ژغورنې غورخنگ مشرتابه دا پرپکوه ډېره پر خای ده چې دا غورخنگ د ټولو پښتو د ارادې خرګندوونکي غورخنگ دي او په همدي علت په کارنه ده چې مستقیماً په پارلماني مبارزو کې بنکېل شي. څو په مقابل کې، د پښتون ژغورنې غورخنگ هر غږي حق لري (او په څينو څایونو کې شاید دا یوه وجیهه هم وبلل شي) چې يا د یو سیاسي ګوند د استازی په توګه او یا په خپل شخصي هویت په انتخاباتو کې کې ونډه واحلي، اسمبليو ته ورنوځي او له هغه څایه د خپلو خلکو د حق غوبنتني غږ پورته کړي.

په افغانستان کې هم باید د پښتون ژغورنې غورخنگ ملاتري ګوندونه، ډلي او افراد، د «لر او بر یو افغان» د شعار د تحقق له پاره پر حکومت او پارلمان فشار راوري چې د یو روښانه، معقول او واقعین سیاست په چوکات کې د هیواد په سیاست جوړولو کې د کوزو پښتو ګټې په نظر کې ونیسي او د ګډه کور په سیاستونو کې د هغوي ونډه تامين کړي.

۳-۳-۵ مدنۍ او بشري حقوقو غوبنتل او اخيستل

د پښتون ژغورنې غورخنگ ته په کار ده چې د خپلې مبارزي د بنسټ تکي په هر قدم کې په پام کې ونیسي. دا غورخنگ له پښتو سره د ظلم او زياتي پر وړاندې د عدالت غوبنتني غږ دي.

ناقلونه نيونې، بي رحمه وژني، د کليو او کورونو بمباري، دهشتگردي، نظامي خپلسري او دي ته ورته کړنې له پښتو سره او په عموم کې د پاکستان د اوسنې جغرافيې له شمالي سيمو سره د ظلم او زياتي یوازيني

پښتون پسرلی

نخښې نه دي. په پاکستان کې د بشري پرمختيا شاخص (Human Development Index) که له نېړدې وکتل شي نو په بنسکاره مالومېږي چې د بشري تمدن له کاروانه وروسته ساتل کېدل هغه ستر ظلم دی چې د پاکستان حکومت له پښتنو او بلوڅو سره کړي دی چې په هېڅ ډول د منلو او بخښلو نه دي.

پښتانه او بلوځان او په خاص ډول د قبایلی سیمو پښتانه تعلیم او روغتیابی اسانیاوو ته د لاسرسی په برخه کې د نېړۍ تر ټولو وروسته پاتې سیمو کې شمېرل کېدای شي (د ملګرو ملتونو د پراختیابی پروګرام د ارقامو له مخې نایجریا او مرکزی افريقا هغه دوه هیوادونه دي چې د بشري پرمختيا شاخص یې د ۳۵۰،۰ شاوخوا دي او د نېړۍ تر ټولو «نا پرمختللي» هیوادونه دي خود پښتنو قبایلی سیمې بیا تر هغه هم ډېږي وروسته پاتې دی (۲۷۵،۰).

د تعلیم په برخه کې، د جنوبي وزيرستان په سلو کې یوازې څلور بسنجې ليکل او لوستل کولای شي. که د پېر روبسان د مبارزې تاریخ ته وګورو چې بسخو په کې د دینې تعلیم تر خنگ د خیرالیان د لوستلو حلقو درلودې، په زغرده ويلاي شو چې په وزيرستان کې د تعلیم وضعیت د پښته سوه کاله پخوا په نسبت که بتړ شوي نه وي، بنه شوي هم نه دي. تعلیم او صحت ته لاسرسی هغه دوه غونښتني دي چې د پښتون ژغورنې غورخنگ یې باید د خپلې مبارزې د سر په تکو کې حساب کړي.

کله چې د حقوقو بحث مطرح کېږي نو د سیاسي او مدنېي حقوقو تر خنگ د اقتصادي حقوقو بحث هم مطرح دي. د پشتون ژغورنې

پښتون پسروي

غورخنگ نه شي کولاي چې خپله تاريخ جوړونکي مبارزه یوازي سیاسي حقوقو ته محدوده کړي .

د پښتون ژغورنې غورخنگ باید په خپلو اهدافو کې د پښتو د بشري او مدنۍ حقوقو تر خنگ د پښتنو د اقتصادي حقوقو بحث ته په لوړې توب قايل شي. دا بحث یوازې پر دې شعار نه شو محدوده ولای چې پښتنه باید پر خپله خاوره د شته اقتصادي سرچینو واک ولري. تر دې ور اخوا، په سلو کالو کې د قبایلی سیمو ضایع شوي حقوقه هم جبراښدل غواړي.

د کربنې دې خواته ولسونه او د افغانستان حکومت هم د پښتني قبایلو د بشري پرمختیا په برخه کې د پام وړ مسوولیتونه لري. د پښتون ژغورنې غورخنگ برنې ملاتړي باید د کربنې په اوږدو کې د بشري پرمختیا او اقتصادي وضعیت د بنه کېدو له پاره د افغانستان حکومت دې ته اړ کړي چې لازم سیاستونه خپل کړي. د افغانستان پارلمان هم په دې برخه کې یو لړ مسوولیتونه لري او د روانو ټاکنو په بهير کې باید کړښې ته د څېره مه ولسونو استازې دې موضوع ته پوره ژمنتیا ولري. د پښتون ژغورنې غورخنگ برنې ملاتړي باید په روان پارلماني کامپاين کې دا ټکی له کاندیدانو څخه د خپل ملاتړ له پاره د یو اساسی شرط په توګه وړاندي کړي.

۳،۴ - رسنیز سیاستونه

په نولسمه پېړی کې د اروپا رون اندو د افغانستان د قبایلو په اړه دومره مالومات درلودل چې کارل مارکس هم په خپلو لیکنو کې پر دې سیمه بحث کړي دی. له بدء مرغه، سره له دې چې په وروستیو څلورو لسیزو

پښتون پسربۍ

کې دا سیمه د نړۍ د برخليک ټاکونکي جنګ تود میدان پاتې شوی خو
لا تراوسه د نړۍ عامه افکار د دې سیمې په اوه هغه لوړنې مالومات هم
نه لري. په دې برخه کې لوړۍ مسؤولیت هغو دولتي کړيو ته راجع دی
چې د بېلابېلو اغراضو له پاره يې دا سیمه او د دې سیمې حالات له عامه
انظارو پت ساتلي دي خو یوه بله برخه مسؤولیت په همدي سیمه کې د
مېشتو هغو روشنفکرانو پر غاره دی چې د حاکم تعليمي-فرهنگي ناورین
سره سره يې د زده کړو مجال موندلی دي.

د پښتون ژغورنې غورځنګ بايد له نړیوالو رسنیو سره د اړیکو جو پولو
چاره ډېره جدي ونيسي او ورته کار ووايي.

۳،۵ - نړۍ وال سیاسي بنسټونه او فورومونه

د پښتون ژغورنې غورځنګ هغه وخت کولای شي د نسبې بریا تمه ولري
چې په نړۍ واله کچه خپلې داعېي مطرح کړاي شي. د ملګرو ملتونو د
سازمان بېلابېلي اينجنسيانې بايد د دې سیمې او د دې خلکو حالاتو ته
متوجه شي. دا کار هله شونی دي چې د پښتون ژغورنې غورځنګ په
بېلابېلو برخو کې (له بشري حقوقنو نیولي تر تعليم، روغتیا، چاپریال
ساتې، بې څایه شو او کړیوالو، او دې ته ورته په لسکونو نورو) د خپلو
خلکو ستونزې د نړۍ والو سیاسي بنسټونو (ملګرو ملتونو، اروپائي
اتحاديې، نورو نړۍ والو سازمانو، مدنې فعالنو او نورو) پر وړاندې
مطرح کړي.

۳،۶ - کربني او سرحدونه

ډېري احساساتي خوانان (چې اکثریت يې د افغانستان له اوستني جغرافيې

پښتون پسروی

سره تړاو لري او یو شمېر بې له کربنې اخوا بېلا بلو سیاسي جريانونو سره تړلي دي) د افغانیت او پاکستانیت بې مانا بحثونو ته لمن وهی او یا پر کربنو او سرحدونو د معاملو خبرې کوي. دا مسایل اوسم او په نېردي راتلونکې کې د پښتون ژغورني غورځنگ په سیاسي اجندا کې څای نه لري. تر چیورنده ډېر پخوا، کله چې احمدشاهي امپراتوري د بې کفايته او خودغرضه مشرانو د خپلمنځي اختلافاتو قرباني شوه، د پښتنو پر سيمه کربنې ايسټل شوې دي. تر هغه د مخه چې د پښتنو ټابوی د دوو سترو امپراتوريو (د ایران صفویانو او د هند مغولانو) تر منځ وبشل شوې و دې ته ورته کربنې موجودې وي. دې کربنو نه پخوا سره پښتنه بېل کړي دي او نه یې نن سره بېلوی. د خوشال دا خبره یونه بدلهدونکې واقعیت دي، پخوا هم د تطبيق ورو او نن هم دي چې «درست پښتون له کندهاره تر اټکه، سره یو د ننګ په کار». پاتې شوه د دولتونو او په دولتونو کې د ایالتونو تر منځ د کربنو خبره، هغه زموږ د نن ورځې د مبارزو موضوع نه شي کېدای.

د پښتو خپله سیاسي جغرافیه هغه وخت د نوو نړۍ والو بشري حقوقونو پر بنسته تعريفېدلای شي چې د دې سیمې مېشت ولسونه، چې په هر قوم او تېر پوري تړلي وي، وکړای شي په خپلواک ډول، د خپلې رینتینې پړېکړې پر بنسته، د نړۍ په جغرافیه کې خپل څای خایگوټي و ټاکي. نن (د پښتون ژغورني غورځنگ په شمال) هېڅ داسي سیاسي خوزبنت، دولتي جوړښت يا د ملي ارادې د اظهار امکان نه شته چې د پښتنو د برخليک په اړه وروستي وينا وکړي.

- د افغانستان حکومت او پارلمان، که خه هم په یو تعبير د ولسونو د رایو

پښتون پسرلی

پر بنسټ تاکل شوی خو، د جنګ په شرایطو کې، د بې شمېره درغليو په شتون کې، د لسکونو بهرنیو استخباراتي سازمانو نو په حضور کې هېڅکله هم دا ادعا نه شي کولای چې د دې سیمې د وګرو ریښتني استازولي کوي. په دې شرایطو کې نه د افغانستان حکومت، نه د افغانستان پارلمان او حتی نه د موجود افغاني جغرافيې دنه ريفېنډم نه شي کولای د ډیورنله کربنې په اړه هغه ابتدائي خبره هم وکړي، خه پاتې شو دې ته چې په دې اړه فیصله وکړي. بیا که کوم لپونی پیدا شي او د اسې فیصله وهم کړي، د ډیورنله تر لوړې سند زیات قانونی ارزښت به و نه لري او په هېڅ ډول د ولسونو له پاره الزامي بهنه نه شي غوره کولای.

- د پاکستان حکومت او پارلمان، که دا وهم منو چې د هغې جغرافيې د ولسونو د رایو پر بنسټ جو پېږي، په هېڅ صورت د پښتو او بلوڅو استازۍ نه شي بلل کېدای او هر تصمیم چې نیسي، هره پرېکړه چې کوي، د پاکستان د قوانینو په چوکات کې به یې د حکومتولی د ضرورتونو پر بنسټ کوي خو دا پرېکړه به هېڅکله د دې سیمې د ولسونو پرېکړه نه وي او ولسونو ته هېڅ ډول الزامي بهنه نه شي غوره کولای.

- په افغانستان او پاکستان کې سیاسي احزاب او ټولنیز خوزښتونه یوازې د خپلو غرو او کارکوونکو استازولي کوي. د دولتونو د حکومتولی په چوکات کې به په مستقیم یا غیر مستقیم ډول قانونیت لري، شاید په ځینو حالاتو کې یې مشروعیت هم و منل شي، خو دا گوندونه، جو پښتونه او خوزښتونه د شبېته مليونه انسانا نو د برخليک په تاکلو کې هېڅ صلاحیت نه لري.

پښتون پسروي

کله مو چې دا ومنله چې موجود سیاسي چوکاتونو د دي ولسونو د برخليک په اوه، د پربکړي خو خه، د خبرو حق هم نه لري نوبيا پر دي موضوعاتو د وخت ضایع کول د عقل کار نه شو بللای. د پښتون ژغورنې غورځنګ، د لر او بر افغانانو ملي مدنۍ سازمانونه بايد دي ته کار وکړي چې د خپلو وګرو د سیاسي، مدنۍ، ټولنیز، اقتصادي، تعليمي، روغتیابي او انساني حقوقه تر لاسه کړي، په سيمه کې پراته وګړي دومره وپتیا حاصله کړي چې د سبا ډودۍ ته نه وي حیران، د نړۍ حالات په خپله و ارزولای شي او بیا په یو پراخ، سراسري، ازاد، له هر ډول وېږي او ترهې پرته، پر نړۍ والو معیارونوبرابر، د نړۍ والې ټولنې له ملاتړه برخمن ریفرنډم کې د حپل برخليک په اوه وروستي پربکړه وکړي.

تر هغه وخته د کربنو او سرحدونو په اوه هر ډول خبرې، بحثونه او سیاسي حرکتونه له وختخ مخکې د وخت او انرژي ضیاع ده.

نتیجه ګيري

د پښتون ژغورنې غورځنګ د بریاليتوب له پاره په کار ده چې د دي غورځنګ مشران او فعالين د خپلې مبارزي هر اړخیزه مطالعه ولري، یوازې په شعاري داعيو بسنې و نه کړي او ټول هغه سیاسي وسایل وکاروی چې د خپلو حقه غوښتو د تحقق له پاره یې په واک کې لري، یا یې لرلای شي.

له MTM نه د PTM پر لور سفر زه او قايد تحریک منظور "پشتین"

الله نور "تنگیالی" وزیر

د ۲۰۱۶ م کال وروستي مياشتې وي، زه له يوې غير دولتي مؤسسې سره د جنوبې وزيرستان د مولې خان سراي په کلې کې د انجينز په هيٺ په دنده بوخت وم، يوه ورڅ يو ملنګ خويه څوان په موټرسايکل راغني او راكوز شو، له روغېر وروسته معلومه شوه چې دا ملنګ خويه څوان په گومل پوهنتون کې د قبایلې محصلينو نماينده منظوراحمد "پشتین" دي، تر يوه ساعت پوري مو د خپل شوي پښتون قوم پرمشكلاتون، پرون او راتلونکي خبرې وکړې، خبرو او شخصيت يې پر ما ډېر اثر وکړ له پوره ساعت بحث کولو وروسته مو له يوه بل رخصت واخیست او يوه بل مو په پاک خدادی ج وسپارل.

له لیدني وروسته مې د ټولنیزې رسنۍ (فېسبوک) له لاري خاره نومورې به هره دويمه او دريمه ورڅ د خپل فېسبوک اکاونت له لاري په ژوندي بنې راخرګندیده تر خو لدې لاري د خپل مظلوم قوم غږ تر خلکو او چارواکو ورسوي، په جنوبې وزيرستان کې د پوخ لخوا د خای پرخای شويو ماینونو، ظلمونو... ناخوالو پر ضد يې لدې لاري خپله سېپخلي مبارزه جاري وساتله، په سيمه کې به هره ورڅ پر ملکي خلکو د پوخ

پښتون پسروي

لخوا خای پر خای شوي ځمکني ماینونه چاودیدل چې له امله یې خلکو خپل ژوند او یا هم د وجود ځینې غږي له لاسه ورکول دالپري همداسي روانيه وه چې له امله یې محسود ژغورني غورخنګ (MTM) خپل زغم له لاسه ورکړي وو، یوه ورڅه په دريو ګلاليو ماشومانو د ماین چاودنه وشهو چې له امله یې درې واډه سخت ژوليل او د ديره اسماعيل خان روغتون ته راول شول، ماشومان د بېړنيو پېښو په خونه کې په وينو کې لټ پت پراته وو او د روغتون ډاکټرانو تر مابسامه ورته هېڅ ډول پاملننه نه وه کړي! لدې پېښې چې د روغتون ډاکټران ژوبلو ماشومانو ته پاملننه نکوي د ځوانانو ملي سازمان (NYO) غږي خبر شول سمدلاسه یې د ياد سازمان د پښتونخوا ایالت منشي او د گومل پوهنتون محصل شیرالله وزیر تر مشري لاندې د ډاکټرانو پر ضد احتجاج پیل کړد پښتنو ځوانانو ترخنګ بالحساسه پښتنه ژورنالپستان هم راوريسيدل او د ډاکټرانو پر ضد یې د روغتون مخي په لویه لار وټله، له احتجاج نه چارواکي خبر شول راغلل او له احتجاج کوونکو سره له خبرو اترو وروسته سمدلاسه د ژوبلو ماشومانو درملنه پیل شوه. يادي پېښې ته په ټولنيزو رسنيو کې پراخ انعکاس ورکړل شو. لدې وروسته د ۲۰۱۷ م کال د د سمبر پر ۲۷ مه نېټه محسود ژغورني غورخنګ یوه ناسته راوبلله ناستې ته ملنګ خويه ځوان منظوراحمد پشتین او سعيدانور داسي جذاپي او احساساتي ويناوي وکړي چې د جمعيت علمای اسلام ګوند کشر او مشر ورته ګوته په غابن پاتې شول، دوى د پوخ لخوا په سيمه کې د خای پرڅای شويو ماینونو، پر پوځي چېک پوسټونو له خلکو سره د بد چلنند او له چاودنو وروسته په سيمه کې د پوخ لخوا د گرځښديز لګولو پر ضد د پرلت اعلان وکړ

پښتون پسرلی

چې د ۲۰۱۸ کال د فبروری په لوړۍ نېټه به اسلام اباد ته خواو هله به پرلت کوو تر خو چې زموږ غونښني نه وي منل شوي. له دغې ناستې پوره لس ورڅې وروسته په کراچۍ کې یو سایسته څوان نقیب الله محسود لوړۍ احتطاف او یيا د پولیسو په یوه جعلی مقابله کې په شهادت ورسیده، ددغه خبر له خپریدو سره سمدلاسه د څوانانو د ملي غورځنګ د مشر محسن دا پور لخوا د پېښې پر ضد د احتجاج اعلاونه وشول په کومو سیمو کې چې د څوانانو ملي غورځنګ غزو شتون درلود احتجاجونه وشول، مور سره له ملګرو د دیره اسماعیل خان احتجاج ته ورسیدو د شهید نقیب الله محسود د جسد رارسیدو ته منظر وو، دا وخت منظور احمد پشتین او علی وزیر هم رارسیدلی وو، د احتجاج خای ته لاپو خو هر یو دومره په غم کې ډوب وو چې هېچا هم د خفگان له امله له یو بل سره مو خبرې ندي کړي، د مابنام تیاري له خپریدو سره کورونو ته لارو فیسبوک ته مې پام شو چې د نقیب الله محسود شهادت ټول پښتون قوم راپارولی دی، زموږ په کور کې هم دا ډول غم او خاموشی وه چې ته وانقیب زموږ د کور غږي دی. پر سبا بیا هم احتجاج وشو خو بدېختانه زه نه ورورسیدم، ملګرو پېړکړه وکړه چې د فبروری پر ۲۶ مه نېټه به اسلام اباد ته کاروان روانېري ما له منظور پشتین نه وغونښتل چې زه هم پدې کاروان کې درسره خم، منظور پشتین راته په ورین تندی هرکلی ووایه دا چې زه په کلې کې اوسيدم او کاروان د ورڅې ناوخت روان شو، نو زه د منظور پشتین په مشوره سهار وختي ورپسې روان شوم دوی له بنو خخه راوتلي وو، ماته منظور زنګ وکړ چې په کوهات کې منظر او سه.

پښتون پسرلی

په کوهات کې له کاروان سره تر یوځای کيدو وروسته مې بې حده زياته خوښي احساس کړه، پر تولنيزو رسنيو له دوى سره زما د یوځای کيدو خبر خپور شو، دا چې زه دومره لوی سپړی نه یم شهباز سوريانۍ او فصيح الله چمتو وزیر هم له کاروان سره یو ځای شوي وو، د محسود ژغورنې غورخنګ د محسود قوم له دايرې وتو ته تيارپده او پښتون ژغورنې غورخنګ ته د داخلېدو شبې رانیدې کيدي، کوهات کې ناوخت شو او دا وخت غورخنګ زما په شمول ۲۳ کسيز شوي وو، مورد خو تنه هلته د مېشتون پښتو سره د شبې تېرولولپاره لاړو منظور پشتین مو د امنيتي او نورو ستونزو له امله د کوهات پوهنتون له محصلينو سره ولپه. کله چې سهار شو دره ادم خېل اپريديو پر لور روان شوو، دقیصر جمال اپريدي په کور کې راته د چای او ناشتې ترتیب شوي وو، هلته یې مورد ته د شهیدنقيب الله مسید فاتحه هم وکړه، مورد ورته کراچۍ کې د شهید شوي سعيدګل اپريدي فاتحه وکړه، د یوبيل سره له غمشريکي وروسته شريک احتجاجي لاريون وشو، دلته احمد انقلابي پشتین هم زموږ د کاروان ملګري شو، کاروان د کراچۍ پر لور روان شو هلته پښتنه ليري رېنګ رود ته د هرکلي لپاره راوتلي وو، زموږ یې تود هرکلي وکړ او له رېنګ رود خخه یې د حیات اباد تر فېز تهری چوک پوري پیاده بوتلو له ليري ليري څایونو مور ته د عوامي نېشنل پارتۍ غري راغلي وو، د فبروري ۲۷مه نېټه وه د باچاخان بابا او ملي خان بابا تلين لمانځل کیده د گوند ټول مشران هلته بوخت وو، خو بيا هم مور پیاده راغلو او د نورو شپیتو کسانو لپاره د مابنام د ډودۍ ترتیب په باچاخان مرکز کې شوي وو، خو په حیات اباد کې د راټولو شویو کسانو له جملې دوو کسانو هلته

پښتون پسرلی

د نه تگ خبره وکړه، ما محسن داور خبرکړ هغه په باچاخان مرکز کې موجود وو، نو دوى د ډودۍ راوړلو خبره وکړه، میا افتخارحسین، بشره ګوهر بې بې، برپستیر سنګین خان، محسن داور او د شاه جي ګل اپريدي په شمول نور ډېر مشران راغللو ويناوې یې وکړې، د دوى نه بغیر دله نور دقابايلی سيموعلمای کرام، مشران، استادان، ډاکټران، انجيزان، محصلين... هم راغلي وو ويناګاني وشوې، مور د شپې لپاره ټول ملګري یو ځای لاپو زموږ سره پدې وخت کې شوکت عزيزشوکت او پروفيسر اخترخان وزير هم ملګري شول، سبا یې مور دله پاتې کړو مازديگرمهال بيا په فېرتھري چوک کې پښنانه راټول شول ويناګاني وشوې دا خل د منظورپشتین له درده ډکې وينا خلک ډېر متاثر کړل، شپه راغله ملګري دشپې لپاره سره وويشل شوو، سهار د چارسدي پر لور و خوخي دا وخت راسره عتيق وزير او خذيف افغان هم ملګري شول د چارسدي، مردان، او سوابي لپاره راسره محسن داور او ډاکټير مشتاق یوسفزي ملګرتيا وکړه، مردان ته په رسيدو سره سم د ضلعې ناظم حمایت الله مايار په ګډون زيات شمېر پښنانه مخې ته راغلي وو، هله ويناګاني وشوې او د اسلام اباد پرلت لپاره د ننګ کولو غونښته وشه، ورپسي کاروان د سوابي پر لور روان شو، کاروان د یوسفزيو له تاريخي تاوده هرکلي سره مخ شو د کاروان لپاره دوه غونډاې ترتیب شوي وي، چې مشری یې د عوامي پېشنل ګوند ملګرو کوله، اوله غونډه د شوي اده کې د اميرالرحمن تر مشری لاندې وه او دويمه د سوابي چوک کې د حاجي ګل زامين شاه تر مشری لاندې وه، دا هغه تاريخي غونډه وه چې اعلان پکې وشه چې شهیدنقيب الله د محسودو نه بلکې د ټول پښتون قوم شهيد دی نو څکه

پښتون پسرلی

نقیب محسود په نقیب پښتون بدل شو، اوں راسره د NYO پرملګرو سربېره د پښتون سټیودنټس فېدرېشن (PSF) ملګري هم یوځای شوي وو، د سوابی نه هم دوه کسه ملګري له کاروان سره یوځای شول له بهد مرغه چې اوں یې نومونه زما له ذهن وتلي دي، کاروان د اسلام اباد پر لور و خوڅد مورد د شبې ناوخت د اسلام اباد جناح پوهنتون ته ورسیدو د ډودی ترتیب د جناح پوهنتون محصلینو کړی وو، د ډودی له خوپلو وروسته مود سبا ورځې د پرلت لپاره پلان جوړ کړ، ریاست زموږ د پرلت د ناکامولو لپاره وار له مخکې د پښتون قامي چرګې په نامه یو تولګۍ جوړ کړی وو او هله ناست وو، مورد ته د دوی لیرې کول اړین وو ځکه زموږ ملګري د هغوي له شوم پلان څخه خبر وو، دلته له خان زمان کاکړ سره زموږ د ملګرو لیدنه وشهو په تحریک باندې هر اړخیزې خبرې وشوي او د ملګرو حوصلې لا پسې لورې شوې د شبې موټر درو ساعتو پورې بحث ورسره وکړ، دا هغه تاریخي شېه وه چې په سخته یخنی کې پښتنو څوانانو د خپل قوم د روښانه راتلونکي لپاره د محصلینو په لیلیه کې ويښه ټړه کړه، سهار له ناشتې وروسته د احتجاجې پرلت لورته و خوڅيدو، منظور پشتین زه او درې نور ملګري هغه کېمپ ته ولپرلوا په کوم کې چې له مخکې نه خلک ناست وو، مور ورسره خبرې اترې وکړې او مورسره یې ژمنه وکړه چې تر سبا پورې به کېمپ پرېږدي. مور بېرته راغلو د منظور پشتین او نورو ملګرو سره مو مشوره وکړه او خو کسان مو ورته پرېښو دل چې د شاه افغان وزیر او وحید محسود نومونه راته یاد دي، دوی ته مو دنده ورکړه چې د تیاري په خپریدو سره به سمدلاسه هله لګیدلي پېنز لیرې کوي او پر ځای به یې زموږ خپلې

پښتون پسرلی

پېښې او پینافالکس لګوی، چې سهار دوی رائۍ نو مور ملګري به تiar هله ناست وي، يادو شويو ملګرو خپله دنده په بنه توګه ترسره کړه، مور ته یې وویل چې د اسلام اباد پښتو د ترنول په سيمه کې تاسو ته غونډه نیولي ده تاسي هله څانونه ورسوئ، مور چې هله ورسيدو وه مو لیده چې خبره سرچې ده، په هر صورت دا شپه قولو ملګرو یو څای تېره کړه، یوه خبره چې ما د باچاخان په کتاب زما ژوند او جدو جهد کې لوستي وه خو ورسه مخامنځ نه وم، هغه د عدم تشدد خبره چې مور ملګرو په منظوري پشتین کې ولیده، هغه به ملګرو ته هره شپه د عدم تشدد تبلیغ کاوه، او ورته ويل به یې چې خوک درته بشکنڅل کوي او که وهل کوي د عدم تشدد لاره نه پرېږدو، ملګرو بنه په مينه د منظوري پشتین خبرې اوریدې او منلي هغه ورځ مې په عملی ډول د پښتون قوم مينه او ورورو لي ولیده.

سهار شو مور قول د ترنول په سيمه کې راتبول شوو بیخي زيات حلك راغلي وو، کنتینير دوھ جور شوي دي، روان شوو په یوه زاره تېکسي موټر مې اواز وکړ چې پکې زه(الله نور ننگیالي وزیري)، منظور پشتین، احمدانقلابي پشتین او خذيف افغان د پرپس کلب لور ته روان شوو کله چې اسلام اباد پرپس کلب ته نبردي شوو نو له شا خڅه د NYO او PSF ملګرو تینګار کاوه چې منظوري پشتین به د جلوس په شکل کې کېمپ ته داخلوي، مور هم ورسه ومنله ملګرو یو بل ته د خنځير په ډول لاسونه ورکړل او دايړه موجوده کړه، منظوري پشتین مو د دايړي منځ ته داخل کړ خلکو ناري پیل کړي چې نر پښتون، باتور پښتون، منظور پښتون مور پداسي حال کې د څوانانو د نارو او شعارونو په بدرګه کېمپ

ته داخل شوو چې استاد اخترخان وزیر هم راسره وو، پر ستیج ولاړ کس نه مې مایک واخیست او شعارونه مې بیا تکرار کړل لاندې ناست خلک ټول حیران شول د کنتیزې په رارسیدو سره مشران کسان وختل تر خو خپلې ویناوې وکړي لوړۍ نوبت منظور پشتین ته ورکړل شو منظور داسې سپینې سپینې خبرې پیل کړل چې ناست خلک بیخې هک پک شول دشپې تر د دوولسو بجو مو پر کنتیزې ناستو کسانو سره پدې جنجال وو چې کله به یې دا خنګه ازادي ده ترانې غږولو ته اجازه نه ورکوله او کله هغو نارو ته چې : یې جودهشت گردې هي، اسکې پیچه هې وردي هي مور له ډېرو سختو ستونزو سره لاس او ګربوان وو چې یو جنجال به مو هوار کې بل به یې جوړ کړي وو، وروسته بیا ورو ورو زمور د فکر ملګري په زیاتیدو شول، پر ملتپالو ګوندونو سربېره د دقامي وطن، مذهبی ګوندونو او پاکستان تحریک انصاف مشران هم نوبت په نوبت راغلل او ویناګانې به یې کولې دا وخت مور یوه فيصله وکړه چې منظور پشتین به هره ورڅه یو خل وینا کوي خو چا نه راسره منله بالاخره به خوتنو ملګرو په زور ستیج ته وڅژاوه لاندې ملګرو به دومره سخته نعره بازي کوله چې د ستیج مسؤول به مجبور شو چې تقریر ورکړي، دلته یوه خبره خوندوره وو چې افراسياب خټک، محسن داوري، علي وزير، ثناء اعجاز، بشره ګوهري بي، شهاب الدین، شاه جي ګل او دغه دوه نور ملتپال ګوندونو خخه به کسان راغلل پڅلوا جذباتي ویناګانو به یې د ملګرو حوصلې لا پسې لوړې کړي، پرلت ته له پاکستان سربېره د نړۍ له ګوت ګوت خخه بالحساسه پښتنه راغلل او شرکت یې وکړ، سرکاري او درباري مشرانو هڅې پیل کړي وي چې پرلت په خه طریقه ختم کړي،

پښتون پسرلی

مورد د دوی هر شوم پلان ته متوجه وو، بالاخره وزیر اعظم د ملاقات غوښتنه وکړه زمور له لوري یو منظور پښتین وو خو د تولو کافي وو، چې بېرته راغلل ويل یې چې خبرې تولې ومنل شوې او د لته نور پاتې کيدل هېڅ مانا نلري، سرکاري او درباري مشرانو خبره قبیلو ته بوتله خو مورد تولو پښتنو څوانانو منظور پښتین ته د فبروري په شپږمه نېټه د شپې پر ۱۲ بجو وویل چې مورد درسره یو دغه یې وخت دی چې پرلت ختم نکړې، منظور پښتین زمور خبره ومنله خو د مشرانو جرګې ته بیا ورغلو خو دوی له منظور پښتین خخه بیخي پښتنه ونکړه ځکه دوی ته پته وه چې د منظور څواب به نه وي، نو دوی لاسونه پورته کړل او د سیچ پر لوري د اعلان لپاره روان شول، د څوانانو زغم بیخي ختم شوی وو، مورد هشه وکړه چې څوانان له مشرانو سره لاس او ګریوان نشي خو مشرانو ته هم حالت معلوم شو هغه نر وو چې پښې یې ایستلې د دوی شوم پلان مو ناکام کړ، د پاکستان رسنیو خبر خبور کړ چې پرلت ختم شو، خو مورد د تولنیزې رسنی (فیسبوک) له لارې ژر ژر هڅه وکړه چې خلکو ته دا خبر ونه رسیوی چې پرلت ختم شویدی، پدې وخت کې راغلي عام خلک مو یوې خواهه کړل چې خوک شر جوړ نکړي، ماته شاه افغان اوږد وکړ چې منظور پښتین د غواړي دوی هلته هوټل کې ناست وود استخباراتو کسانو مو خای معلوم کړي وو راغلل خو مورد هلته د ډوډې په بهانه پاتې شوو کله چې د استخباراتو کسان لاړل نو شاه افغان او منظور پښتین خپل موبایلونه بند کړل، او د شاه افغان اطاق ته دشپې لپاره لاړو هغه شپه سخته شپه وه په امتحان کې گير وو خو ملګري موتکړه خلک وو شپه پرشپه یې د هرڅه ذمه واري پر غاره واخیستې نديم سرور، شاه افغان، سالارزې

پښتون پسرلی

او د جناح پوهنتون نورو پښتو ماحصلینو تر سبا غرمي پوري هرخه برابر کړل سټېچ د پخوا په خېر کنيټر نه وو خو بيا هم زمور کار جوړ شو، ماته منظور په خيمه کې وویل چې لاسي لوډ سپېکر نظيف لالا ته ورکړه چې پښتنو ته خپل تاريخ بیان کړي، او د ناستو کسانو توجه ترهغې وساتي ترڅو چې سټېچ تیار شوی نه وي، دا خل هم استخباراتي ادارو خپل کسان پرلت ته داخل کړي وو ترڅو پرلت ختم کړي او د پښتنو ترمنځ کړکه خپره کړي خو دا خل هره ورڅ د منظور تقریر وو خلکو به یې په ډېر غور خبرې او ریدلې د علي وزير، محسن داور او خان زمان کاکړ ویناګانو د خلکو حوصلې لایپې لوري کړي، د حکومت سره د مذاکراتو لپې پیل شو د وزیراعظم نه وروسته د پوځ له وياند جنرال اصف غفور سره لس کسيز پلاوي لیدنه وکړه، چې منظور پشتین، محسن داور، ثمرین وزير، شاه فيصل غازي، عبدالله ننګیال، ابوبکر مسید او زه الله نورننګیالي وزير پکې شامل و م پدې لیدنه کې چې مور کومې خبرې د پوځ وياند ته وکړې بل هېڅوک یې ورته نشي کولای، په بله ورڅ ملګرو د پوځ له بل جنرال سره لیدنه وکړه، د پوځ جنرال خوانانو ته وویل چې تاسو ولې زمور هرڅه په او بولا هو کړل نو منظور پشتین سمدلاسه خبره ورغمې کړه چې او س مو صرف اغاز کړیدی تاسې خپل ظلم بند کړئ، لدې وروسته د پوځ جنرال دوى ته ژمنه ورکړه چې ستاسو غونښتني به متل کېري ورسره بل جنرال ته یې دنده ورکړه چې د وزیراعظم لخوا ورکړل شوي لیکلې ژمنې ورسره ومني او کار پرې پیل کړي، بېرته راغلو منظور ملګرو ته وویل چې د هر پښتنه کورته ورڅو د یووالې خير ترې غواړو که چا درته سپکه خبره کوله سپکه خبره به نه ورته کوئ که چا د کانې گوزار

پښتون پسرلی

درباندې کاوه خیر دی دوی به نه پوهیروي د کاني گوزار مه پري کوئ د مابنام ناوخت د پلت دختمیدو اعلان پدي شرط وشو چې که لیکلې شوي وي زمنې ونه منل شي مورد به بيا حرکت کوو، هرڅوک پخپل لوري و خوڅيدل مورد شوکت عزيز شوکت په انقلابي ترانه عادت شوي وو، کور خوندنه راکاوه دوه ورځې وروسته په ستره محکمه کې د شهیدنقيب الله محسود قضې او ريدنه وه زه، شاه افغان او اسماعيل مسید د وکيل عبدالرحيم سره هله لارو چې پر رسيدو سره د منظور پښتن پیغام راغني چې سبا ته د پوخ له جنزال سره په وانه کې لیدنه لرو ځان راوسوه، شپه مې ديره اسماعيل خان ته راوسوله بل سهار دعدنان بېتني، انور سليمان خپل او نوروملګرو سره یوځای وانه ته ورسيدو د پوخ له جنزال سره مو تر ناوخته لیدنه وکړه هماغه پخوانۍ سختې خبرې اترې مو سره تبادله کړې مورد سره يې تل د دروغو وعدې کولي خو ترسره کول يې نه، منظور پښتن ته پدې ورڅه وزير و ملمسيا کړي وله دودي نه وروسته زه په وانه کې پاتې شوم او دوی ديره اسماعيل خان ته لارل ځکه په سوات کې يوه ماشومه په ظلم وژل شوي وه منظور د هې غم په سر اخيسټي وو تر خو سوات ته ځان ورسوي، زه د دوو ورڅو لپاره کور ته راغلم خو دوه ورځې تېږي نه وي چې د سویلي پښتونخوا د تګ لپاره په جوړه شوي کمېته کې مې نوم راغني چې علي وزير، لیاقت یوسفزي، ډاکټرمشتاق، ډاکټر ګلمرجان، عبدالوحيد مسید، جمال ماليارمسيد، امين شاه او کاكاشفيع ترين هم راسره ملګري وو، د سویلي پښتونخوا له جلسې نه وروسته زه او عبدالوحيد د کراچې جلسې د کمېته جوړولو لپاره لارو هغه لا ختم نه وه چې دېښور د جلسې اعلان وشو، بيا دلاهور، او بيا

پښتون پسروي

دسوات او یا چې تر ټولوزیات یې ستړی کړو د کراچۍ جلسه وه، وروسته د روژې درخصتی لپاره وانه ته راغلم د اختر نه وروسته په ټولتاکنو کې بوخت شوو چې په منځ کې یې د دیره اسماعیل خان دجلسي اعلان وشو له دیره اسماعیل خان وروسته مو دبني ګل په جلسه کې حوصلې لاسې لوړې او ارادې مظبوطې شوي ، دا چې د نیولو او وژلو لپې همداسي روانه ده خو مور هم قسم خوبلې چې زموږ په ژوند خو پښتون قوم سوکالي او خوشالي ونه لیده تر خو موچې راتلونکو نسلونو ته ازادي او خوشالي نه وي راوړې تر هغوا به خپله مبارزه جاري ساتو که د سر په قيمت هم وي .
سر ورکوو خو سنګر نه ورکوو .

په اخر کې له هغوا ملګرو بخښنه غواړم چې له ما یې نومونه هېر او یا یې پاتې دي .

د پښتون ڙغورنې غورخنگ د اين په لومه کې

فيض محمد خلاند

د نړۍ هیڅ ولسي حرکت د خپل حکومت، نظام د این په ادانه کې نه دی بریالی شوی یا ترسره شوی، کله چې نیلسن مندیلا د اپرتابید (توکم پالنې) خلاف غږ پورته کړ، هغه د سویلی افريقا د اساسی قانون خلاف حرکت و، له همدي امله په هغه مرګونې بریدونه ترسره شول، ګن ملګرو یې ژوند له لاسه روکړ، مندیلا هيله او ژمنتوب د خپل هدف د ترلاسه کولو له لاسه ورنه کړ، بلکې لا یې پیاوړ کړ، سره له دې چې یو وخت تاوتریخوالي ته مخه کوي، خو تر پایه یې د ولسي مبارزې، د لس زره وروڅو بندیخانې تر خنگ خپله موخه تر لاسه کړ .

بل لوري ته د مارټین لوټر کينګ مبارزه په امریکا کې هم د امریکا د اساسی قانون خلاف غږ پورته کول و، په کوم قانون کې چې تور پوستو ته د دویم نسل په سترګه کتل کېدل، تور پوستو ته درایه اچونی، انتخاب کېدلوا او د لوډنیو انسانی حقوقو اسانتیاواي نه وي ذکر شوي، د هغه قانون خلاف یې غږ پورته کړ، لسیزې وروسته حسين بارک اباما د امریکا لوډنی تور پوستی ولسمشر انتخاب شو، دا د لوټر کينګ د مبارزې رنگ و.

لوی پښتون باچا، فخر افغان باچا خان هم د انګریز د اين خلاف د پښتنو

پښتون پسرلی

د حق د غوبښني مبارزه کوله، د انگریز له ماتیدو سره یو خای یې، د پنجاب خلاف خپلې مبارزې ته د مرګ تر وروځې ادامه ورکړه، حتی د پاکستان د ایین خلاف یې د خپل جسد د خښوولو د پاره جلال اباد، بنکلۍ ننګههار انتخاب کړ، تر خو د لوی افغانستان، د پښتو د خپلواکۍ هیلې ژوندی پاتې شي.

د پښتون ژغورنې د غورخنګ پیل ته همداسي تمې موجودې وي، چې دا به د پنجاب د بربریت خلاف د پښتون ولس غږ پورته کوي، خو په هره غونډله کې پښتانه مبارزین د پاکستان د این مطابق د حق غوبښني چیغه پورته کوي، کوم این هغه چې له انگریز خڅه پنجاب ته په میراث پاتې دی، هغه چې د فارورد پالیسي (Forward Policy) په حیله د افغان - پښتون وجود او نقشه تر خپلې خیټي لاندې راولي، په کوم این کې چې پښتون ته د پاکستان د دویم نسل په سترګه کتلی کېږي، چېرته چې راو انور ته د قهرمان لقب ورکولی کېږي او طاهر داور په ډېره ظالمانه توګه وژلی کېږي.

د ولسي مبارزې اساس او بنیاد د ولس په ملاتړ، د ولس د حق غوبښني په څواکمنې مبارزې او په لویه کې د ولسونو د خوختښت په ادانه را خرخي، نه د قانون په ملاتړ، نه د قانون په پلی کیدو. قانون د زورورو، د پنجاب د پاره د غني جال حیثیت لري، چې هر وخت یې خيرلى، بدلولى شي، تاسود پاکستان په تاریخ کې وګورئ چې کله هم د پنجاب ګنجې په تاوان کې لوبدلي، د قانون خلاف په کې مارشلا راغلي، د قانون خلاف په لومړي وزیر، حکومت چې شوي، د قانون خلاف په کې خلک په دار شوي، د قانون خلاف په کې پښتانه په نښه شوي، وژلی شوي، تروپل

پښتون پسرلی

شوي، ويرول شوي او خپل شوي دي.

له دي امله، ملگرو ته په کار دي چې د پاکستان د اين پر خاي د ملگرو ملتونو د انساني حقوقنو د منشور له مخې د پښتون انسان د ژوند د خونديتوب مبارزه وکړي، مبارزه په ویره، ډار او پته نه ترسره کيوري، په دي پراو کې به څوانان سرونه شيندي، ميندي په بوري کيوري، پيغلي به د ملالۍ تېي په خوله راوري، خو دا مزل به تر منزله رسی، د پنجاب بربريت او وحشت به ماتيري، د پښتون په کور به د ازادی لمرا خيزي.

له دي امله، د پښتون ژغورنې غورخنګ ملگرو ته په کار دي چې ورو، ورو د بغاوت، د انساني حقوقنو د ترلاسه کولو، د بشري ژوند خپلولو په پار څينو داسي مبارزو ته مخه کړي چې د پنجاب د فارورد پاليسې پري ونځگوي، د پنجاب د پوچ جرپې پري د پښتونو له سيمې وياسي، د پښتون انسان وجود او ژوند پري وژغوري.

په دي وروستيو کې د بشري ګوهر او افاسياب ختيک د عوامي نشنل ګوند خخه د وتلو دسيسه د همدي ناقانيت (د پښتون وژني او څوروني) ادامه ده چې په ډېره سپين سترګي عملی شوه، خو اوس د پښتون ژغورنې غورخنګ ملگرو ته په کار دي چې په دي دواړو مشرانو ننګ وکړي، د افاسياب ختيک صيب د لسګونو کلونو سياسي تجربې خخه په ګټه اخیستې د پښتون ژغورنې غورخنګ مشرتب ته مخه کړي، دا غورخنګ په سياسي ولسي مبارزه بدلت کړي، ددي غورخنګ د بغاوت داسي بریدونه وتاکي چې د پنجاب د هر ظلم حساب کتاب وکړي، د نړيوال ملاتېر د ترلاسه کولو د پاره په نړيواله کچه (د ملگرو

پښتون پسرلی

ملتونو، د امنیت شورا، د اروپایي اتحادي، د اسلامي کانفرانس ...) په کچه د خپل شناخت تایيا ونيسي. موردي نه یواحې ملاتړ ته په ډګر ولاړ یو، بلکې غواړو د پښتون ژغورنې غورځنگ د لوی افغانستان د ارمان د پوره کولو وسیله وګرځی، د همدي غږ او چېغې له لارې پښنانه یو موتی کړي، د پنجاب د قبضې خڅه پښتون خلاص کړي، او په نړۍ کې د نورو انساننو په خير پښتون انسان هم د سیالی ژوند وکړي.

هیله د چې د پښتون ژغورنې غورځنگ ملګري د پورته ذکر شويو اند پښنو په اړه ژور فکر وکړي، که اړتیا لیدلی کېدله مور به ورسه د سیاسي مانفیست په رامنځته کولو، د سیاسي مبارزې د لید لوري په تاکلو او د ولسي مبارزې د پیاوړتیا او پراخې په برخه کې د هر ډول مرستې تپیر ووهو.

د ګران، ازاد لوی افغانستان په هیله!

پې تې اېم؛ پښتونخوا کې منځلاری سیاست

نذیراحمد "سهار" کابل مېشتی مسید

په پښتونخوا کې د پښتو نوي غورځنگ، چې په پښتون پسرلی هم مشهور دی، هله د پښتون قومي سیاست د راتلونکي په اړه نوې هيلې توکولې دي.

منظور پشتین له وزيرستان نه تر پېښور، کوتې او له کوتې تر کابل، د پښتون ویښتابه (Pashtun Awakening) د سمبول حیثیت خپل کړي او دې کار پر یوه قومي محور د پښتو، په څانګړې ډول له ډیورنډ کربنې پورې غارې پښتو د راغونډولو فُرصلت هم رامنځته کړي.

د پښتون ژغورنې غورځنگ ظاهرا د ملتپالني او مذهب ترکیب دی، چې له سیاسي او قبیلوی تکرونو لوړ غیر سیاسي، خو قومي اجندا پرمخ وړي.

د پې تې ايم تګلاره درېیمګړي یا منځلاري (نه سیکولر، نه افراطي) دریئ دی، چې په غیر مستقیم او غیر علنی شکل د مختلفو او مخالفو محوروونو پر یو کولو تمرکز لري. د دغه غورځنگ د لایحې لوړۍ او دویمه ماده پر دې ټینګار لري، چې دا غورځنگ نه سیاسي ګوند دی او نه د کوم سیاسي ګوند او جريان برخه دی، خو د هر ګوند او ټولنیزو، خیریه تنظیمونو افراد پکې را ټولپدای شي. دویمه ماده یې ولسوکۍ او پارلمان ته د درناوی ترڅنگ د تحریک پر قومي توب او غیر پارلماني

پښتون پسروي

حیثیت تینگار لري. پارلماني سیاست د پاکستان په خېر هېواد کې د لړه کيو لپاره پامور نتیجه نه لري، له همدي امله د غورخنگ قومي رنګ ساتل په قوم او ټولنه کې د هغه د بقا ضمانت دی. د غورخنگ د غیر سیاسي رنګ د خوندیتابه په هدف، د تحریک له مرکزي کميتي نه د پارلماني غړو اېستل د دغه ګوند د مشرتابه خورا خيرکانه او سنجول شوي پربکړه ده او د دوو مهمو پارلماني غړو غبرګون یې هم خورا معقول او سنجیده دی .

دا تجربې د پښتونخوا د سیاسي تاریخ په مطالعه کې هم د درک او مشاهدې وړ دي .

په ۱۹۳۷ کال کې، چې د انگریزانو تر ولايت (ګورنرۍ) لاندې د ډاکټر خان صاحب په اعليې وزارت په پښتونخوا کې خدائي خدمتگاران (کانګرسیان) واک ته ورسپېل، په پښتنې ټولنه کې د خدائي خدمتگارانو شعار، دریغ او فعالیتونه ورسره ورڅه تر بلې کمزوري ګډل. حکومت د قدرت اعمال او د قوانینو پلي کول دي. د خدائي خدمتگارانو یوې برخې به چې کله حکومت ضد حرکات کول، دوى یې خپله پر وړاندې دريدل او دې دریغ ددوی ترمنځ اختلافات توکول .

د اېپې فقير په خېر د انگریزانو د وسله والو مخالفانو بریدونه به چې د وزیرستان له پولو اوښتل او د ټانک، بنو، ديره اسماعيل او کوهات په خېر سیمې یې ګوابنلي، حکومت یې پر وړاندې غبرګون سبوده او دغه غبرګون د دوو ازادې غونښتونکو غورخنگونو ترمنځ ټکر رامنځته کاوه. دې مسالي د پښتو د ازادې غونښتنې قوت، پر انگریزانو د (سیاسي او

پښتون پسروي

نظامي) فشار دوو مختلفو تعېرۇنو تەرمنىخ وېشلى و. په وزیرستان محوره غورخنگ کې دا اړکل کېده، چې بریتانيا بهرنى قوت دی، تر ابده نه پاتې کېري او د ځینو خاصو عواملو پر اساس پر دوي مسلط دی، د مقاومت او اقتصادي او نظامي سرچينو د زيات مصرف له امله و تلو ته اړ کېدای شي، خو پېښور محوره غورخنگ (په عدم تشدد سیاست باورمن خدائي خدمتگاران) په دې فکر وو، چې یوازې سیاسي هلي څلې پښنانه د واک او اقتدار څښتنان کولی شي، خو دغه غيرعلنې اختلاف او دوه محوري(سياسي-نظامي) مبارزو وروسته د پښتنو د برخليک ټاکلو په مرحله کې خورا ترخه نتایج لول.

يو برداشت دادی، چې په ایالتی حکومت کې د خدائي خدمتگارانو ګلوبون دوي ته د خپلې خاورې په تراو د مالکیت احساس ورکړ او دغه احساس د دوي د حقوقنو د تحقق او ازادۍ غونښتې پر داعې او راتلونکو تحولاتو کافي منفي اغیز درلود. دې تې اېم غير سیاسي اجنډا ته باید له همدي زاوې وکتل شي.

په ۲۰۰۸ کال کې په پښتونخوا کې د اې اين پې برى د ۱۹۳۷ کال تجربو تکرار و.

هلته هم يوه طبقه پښنانه د حاکم قدرت پر وړاندې جنګېدل او په دې کلونو کې هم.

په ۲۰۰۸ کال کې، چې په پېښور او پښتونخوا کې عوامي نېشنل گوند واک ته ورسېد، په وزیرستان او قبایلو کې یو ستر (کورنى او بهرنى) جنګيالي قوت د جګړې په جبهه کې و. ایالتی واک په يوه خورا بحراني

پښتون پسروي

حالت کې عوامي نشنل گوند ته ولپور دید. دوی د خپل حاکمیت د غخولو او خوندیتابه لپاره اړ وو، چې پښتونخوا او له دې لارې نورو ایالتونو ته د ناکراړيو مخه ونیسي، خو په دې برخه کې د ایالتی حکومت او حتا پوځي او استخاراتي ادارو هر اقدام په سوات، وزیرستان او نورو قبایلی سیمو کې د میشت جنګیالی قوت له متقابل غبرګون سره مخ کېده او د دغډو غبرګونونو قرباني عوامي نېشنل گوند او د دغډه گوند کارکوونکو ورکوله. البته د دې دوو دورو ترمنځ یو توپیر دادی، چې هغه وخت ازادي غونښتونکي غورڅنګونه د انګریزانو تر اغیز لاندې نه وو، خو له ۲۰۰۱ کال نه تر ۲۰۱۳ کال پوري وضعیت، چې د وزیرستان او پېښور دوو پښتني محورونو ترمنځ بې فاصله او تکر رامنځته کړي و، په مستقیم او غیر مستقیم ډول د مرکزي حکومت تر اغیز او کنتروں لاندې و.

وزیرستان او پېښور په مهمو تاریخي پړاوونو کې د کوزو پښتو د را غونډېدو، تصمیم نیونې او مشرتابه د زیرون مراکز پاتې شوي. پېښور ډېرى د بناري پښتنو مرکز پاتې شوی او وزیرستان د قبایلی سیمو او حتا ژوب او ورڅېره پښتنو سیمو. له پې تې ایم نه د محمودخان اڅکزې په مشری د ملي عوامي گوند او د جماعت علماء اسلام مخکنې غږي مولانا محمد خان شیرانی ملاتړ هم دغه تاریخي پیوند لري.

ای این پې د تېر په څېر په پارلماني سیاست تینګار لري او د خپل گوند د یو شمېر مشرانو غړیتوب بې ظاهرا د پې تې ایم د ملاتړ له امله خنډولی، خو د پې تې ایم منځلاری او غیر سیاسي تګلارې په پښتونخوا کې د ملتپالو ترمنځ د تکر مخه ډب کړي ده. د تېرو وزیرستان محوره غورڅنګونو برعکس، چې اتكا بې په وسله وال مقاومت وه، پې تې ایم

پښتون پسروی

خان پښتون شموله کړي او مبارزه یې هم په عدم تشدد ولاړه ده؛ همهغه شعار، چې د اې اين پې اساس جوړوي. دې چارې د ملتپالو ترمنځ د شعار، دریئ، نظر او لیدلوريو وحدت او مشترکات رامنځته کړي او دا د پښتونخوا په قومي سیاست کې یو نوی او مثبت تغییر دی.

پې تې ايم په خپل تهاجمي قومي، خو په عدم تشدد ولاړ دریئ حجره او جومات په واقعي شکل سره یو کړي او د اې اين پې برعکس، له مذهبی ګوندونو او د تې تې پې په خېر جنګیالیو ډلو سره یې له تقابل نه هم خان ڙغورلی دی.

له تاریخي تجربو نه زیږيدلی دغسي قومي تحریک ددي جوګه دي، چې په پښتونخوا کې د یوه نوی سیاست او تغییر تهداب شي.

پښتون تحفظ مومنت (پښتون پرلت)

ارمان "لونې"

حوانان موقتل کېږي

دا خنګه ازادي؟ ۵۵

ملي پاخون نه يو له اسمانه رالوپدلي ناولده بلا ده! نه کوم له مخکې راتوکېدلې يو ناولده تخم دی چې له يوه واره رابنین هم سوا او پوخ هم دی بس خالي په خوراک مانده ده، بلکه دا دهغو تحریکونوچې له سکندراعظم یوناني یې راواختلي بیا تر پیرروښانه، خوشحال خانه، اېمل خانه، دریاخانه، خدایی خدمتگارتحریکه، بیا تر ورور پښتونه خورلس تحریکونو او داسې نورپه زرگونو په یوازې سره انگرېزه سره جنګدلو غازيانو او شهیدانو، ورسته چې له دې تولو تحریکونوچې کومې دوي پارييانې چې په تنظيمي بنه راپاته سوي دي او اوسلما هم دوام لري چې ۷۰ کلکلونو ته رسيري له لړمانه راتوکېدلې يو پاخون دی چې هر وخت یې

پښتون پسرلی

اولس ته دوښمن ورپه گوته کړیدی دا ټول ظلمونه چې کېږي او سوي
دي د دې ټولو ظلمونو دوښمن ادرګ دې دوو گونډونو کړي دی. زما
په یاد دی بلکه اوس هم چې زاره دېوالونه پسي وکتل سی پر یو دیوال به
خاماڅا دا لیکل په نظر درسي چې دکابل تباھي د اسلام اباد زمواري،
پنجابي استعمار مرده باد، خپله خاوره خپل اختيارنه منو د بل اختيار، لر
او بر یو افغان، پر پښتنه خاوره تپل سوی اقتصادي جنګ خاتمه د اسلام
اباد زمواري، په افغانستان کې دی د اسلام اباد او جاسوسي ادارو لاسوهنه
بند کړل سی، داسې بلها ډېري ناري به وموندل سی نو دپښتون تحفظ
مومنتی تحریک هم عین دغه غوښتنې دی چې مورد نه رود غواړو نه
سکول غواړو نه نوکري غواړو او یو خه هم نه غواړو مورد خالي ژوند
غواړو، امن غواړو، پر خپل کورکلي خپله خاوره امن غواړو، خپله وچه
ډوډی په ارامه راپرېردئ بس. زموږ کورونو چې تاسو په اربونو ډالر اخیستي
راجوړ کړئ د کومونډیللو کورونو پرسر چې تاسو په اربونو ډالر اخیستي
دي. او زموږ پرخاوره چې مو خومره ماینونه کرلي دی هغه بېرته ټول
کړئ، او تر ټولو لویه او ستړه غوښتنه دا ده چې د یوې اندازې مطابق
۳۲۰۰ انسانان اغوا دي پدې کې خالي له ۱۳۰۰ واخله بیا تر ۱۵۰۰ پوري
ښځې اغوا دي دا د وعدالت ته پېش کړل سی که مجریمان دی خو سزا
د ورکړل سی او که بې ګناه دی نو راخوشي د کړل سی. پدې کې
حکومت پخپله هم د درې زره کسانو شاوخوا د پورته (اغوا) کولو پړه مني،
او تېره شپه جاویدا قبائل د مسنګ پرسن کمېتۍ چيرمین وایي چې منظور
دي موره ته لست راکړي پدې کې د مشرف په دور کې مشرف پرامريکه
او نوروملکونو خرڅ کړل او دا پړه دوى اوس په دانسته توګه پر شیرپاوا

پښتون پسرلی

اچوی چې شیرپاو په هغه وخت کې وزیرداخله وو او مشرف لدې خخه خلاسوی ځکه چې هغه خو هم فوڅي دی نو داتور دوي په هېڅ قيمت پرفوئ نه پرپردي. او په اسلام اباد کې جنل اصف غفور و منظور ته وویل چې له مورډه ليکلې مه غواړئ بیا خو مور پرڅل ځان ګواهان سو خو ستاسو کسان به مور درخوشی کوو چې تراوشه پوري ۲۷۰ کسان راخوشی کړل سوي هم دي. تر دي بل غت ثبوت بل نسته. او ماینونه به پاكوو. دا ټولې غونښتې هم ايني دي او هم اسلامي دي.

تنظيمي اړخ

پښتون تحفظ مومنت د پښتونخوا وطن د ټول اولس یو نماينده تحریک دی پدې کې هر هغه خوک که د هرګوند، مکتبه فکر یا پروفېشن سره تعلق لري پدې قامي ولسي پاخون کې شريک دي. دا غورځنګ پارليمانی سياست نکوي خونور ګوندونه هم پارليمان ته د تګ خخه نه راګرځوي. دا تحریک په ملک کې درواني نسل کشی د ودرولو، پښتنو ته دسيال او باعزته ژوندګتلو او پښتونخوا وطن کې د امن راوستلو دپاره پر امنه مبارزه کوي، پر پاکستانی رياست برغ کوي چې ترهګري پڅله داخله او خارجه پاليسي کې دخپلو شوموسياسي او اقتصادي ګټو دپاره د کارولونه لاس واخلي او پر رياست دمزاحمي او پرامنه سياسي مبارزي له لاري زور راولي چې رياست د پښتنو ته هغه ټول بنядي انساني حقوق عملاً ورکړي کم رياست چې پڅل ائین کې د ملک او ټولو شهريانو ته د ورکولو ضمانت ورکړي دي. فوج د اولس او ملک چوکيدار دي او ددي چوکيداری په بدل کې فوج د اولس نه معاوضه(ټېکس) هم اخلي خو چې کله چوکيدار په ظالم او قاتل بدل شي بیا د اولس لخوا پر

پښتون پسرلی

چوکیدارتنيد کول عين انساني، اسلامي او قانوني عمل دي، فوج که غواوري چې پښتون تحفظ مومنت دې پر دوي تنقيد نکوي نو فوج او استخباراتي ادارې دې هغه ټولي پاليسيانې ختمې کړي د کمو له جوره چې د پښتو ژوند تر مرګ او وطن تر دوزخ بدتره کړيدی، د پښتون تحفظ مومنت دا غونبنتې دې ومنل سی منظور به کراره کور کښې، د پښتو د پرڅله خاوره امن او اختيار ورکړل سی نو به منظورکار کور کښې دا یه خلاسه.

بل خلګ وایي چې د پښتون تحفظ مومنت تنظيمي ډانچه ولې نلري باید چې جوړ کړل سی؟ زه دا وايم کیداى سی زه به غلط يم! چې دا د تولو پښتو ګډ کار دی دا باید همداسي ګډ پاته سی مانا اوس د سوات جلسه روانه ده که چېږي مورډ په سوات کې دا جلسه یو خوتاکلو کسانو ته په لاس ورکړونو نور تول دسوات اولس موله دې ماورا کړ چې بس تاسي خلاس یاست خالي جلسې ته راسئ او چنده راکړئ بس نورتاکلي کسان پوهيري کار بې پوهيري نو دا کار به ډېر نيمګړي وي. د پښور جلسې یو وړوکۍ مثل به درکړم چې کله مورډ د پښور جلسې دپاره باځ ناران ته یو مېټنګ راونېښتی نو ته یقين وکړه چې د هر ګوند او هرې تبقي خلګو پکې ګډون وکړئ، بیا چې کله کمېټۍ جوړې سوې نو تاسي یقين نسئ کولاي چې تر کمېټورزيات کار نور اولس پرڅله وکړي، دا څکه چې هر چا دخان کار بللي او شپه ورڅ بې یوه کړي وه، که چېږي د پښتون تحفظ مومنت تنظيمي ډانچه وای نو دا دې پښور هره کوڅه به داسې چا کار نه وو کړي او نه به دومره لویه تاريخي جلسه سوې وای، څکه چې دا به خالي هغو عهدیدارانوکاوي، د یوې اندازې مطابق چې له

پښتون پسرلی

څلولېښت زره یې واخلي تر یو لک پوري اولس راغلى وو، د دې مانا دا چې تولو کسانو ته بلنه ورکړل سوي ده، نو دا په لکاوو کسانو ته بلنه ورکړل د یو خو تاکل سوو کسانو کار کړیدی. پښتون تحفظ مومنت معلومه خبره ده چې په زرگونو کسانو کار کړیدی. هم ده ګه به همدارنګه چې چېرې څي یا په کوم څای کې جلسه اعلانوي هم ده ګه څای خلګ به بلا ګوند، پېشې او مذهب کار کوي او پخپلو پیسو به یې کوي. دا خکه چې د هري علاقې اولس به دا کار د خان بولي او زموږ هره جلسه به همدارنګه په لکونو انسانانو باندي مشتمله وي.

زموږ تولې غوښتنې به د پاکستان د ائین لاندې وي، د پښتون تحفظ مومنت په جلسه کې به د هرگوند پر بيرغ او توبې راولو پابندی وي. دیوه ګوند یا تنظيم لخوا به هېڅ قسمه پېنر پمپليټ او بل خه راولر قطعاً نه وي، د پښتون تحفظ مومنت له ستېجه به اشتعمال انګړه او د ریاست په ضد یا بل هېڅ داسه قسمه شعار نه وهل کېږي چې هغه دې د عدم تشدد د نظرې خلاف وي.

په هره علاقه کې چې جلسه یا بله سرګرمي کېږي په هغه علاقه کې به د هغې کمېتى نه علاوه چې ده ګه څای د اولس متفقه کمېتى چې کم از کم پر درو کسانو خوبه خاما خا مشتمله وي چاندہ کوي بل که خوک په هغه علاقه کې چاندہ کوي هم نو هغه به د تحریک ملګري نه وي او نه به یې تحریک زموږ وي. او د هغې کمېتى چې علاقې اولس یې جوره کړي او اولس چاندہ ورکړي نو PTM به یې د هري روپې زمواره وي. او په هره علاقه کې به د هغو پیسو چې اولس یې راکوي ریکارډ ټول پروت وي. که بیا چا د، را او این ډي اپس تور لګاوه او یا خپل اولس حساب

غوبست چې هغه حساب روپې په روپې ورکړل سی.

د دې تحریک د هغه څوانانو چې له سوشل مېڈیا سره تېلې دی زمواري جو پیری هغه که د هرگوند یا طبقې دی چې دا بوغ و هغه خلګو ته ورسوی کوم خوک چې له سوژل مېڈیا خخه لیرې وي او تکيه یې پرهغه پاکستانی مېڈیا وي چې د دې ټول تحریک یې یوه سرخې او هېډیلاين هم نه کتلى او نه اوریدلې وي او د دې دپاره به د کومې جلسې یا مظاھرې یا سيمینار انتظار نکوي. که دا تحریک خالي تر سوشل مېڈیا پاته سو نو هغه ټول اولس به مور له لاسه ورکړو او دوښمن به یې زمور په ضد استعمالوي لکه د کرمې ايجنسۍ خلګ چې د فرقې پرنامه راپورته کړل او د جنګ ټغر ته یې ورغورخوی لګيا دي او یوه لوپپوري فوځي و منظور ته ویلي وو چې که دی دا تحریک پري نه بنود نه به دې نو به دې په خپلو خلګو سر در وکوتیم!! که دا کار ونه سو نو چې هر وخت پرتا دا د سوشل مېڈیا لار ودرېدہ نو به دې خوله واژه نیولي وي او وخت به تېر وي، نو راخئ څوانانو چې تر خو دوښمن دا له سوشل مېڈیا لیرې کسان پېڅل لاس کې واخلي او زمور پر ضد یې استعمال کړي تر دوښمن له مخه بايد مور دوښمن او دهغه دسيسي ورپېژنو او د خان ملګري یې کړو. تاسو یې نه وينې چې ریاست اوس د پاکستان زنده باد تحفظ مومنت په نامه لګيا دي د ملي پاخون په خلاف جلسې کوي دا په تاريخ کې اول خل په نظر راخې چې یو ریاست د اولس خلاف جلسې کوي. ایا دا پښتانه چې د ریاست سره دڅل قام په خلاف لګيا دي دا ولې؟ دا په دې چې دې اولس ته مور خانونه ندي رسولي، له دې اولسه مور لیرې پاته سوي یو او دوښمن مکمل په ننوتلی دي. دا ټول اولس نه دې خرڅ

پښتون پسرلی

يو خو ملايان، ګلاليانې او ګلخانان به خرڅ وي دا نور او لس ناخبره دي،
دا زمور دهغو څوانانو زمواري ده چې په دوبمن خبر وي په دسيسو ېې
خبر وي او دا چانسونه قامونو له هر وخت په لاس نه ورځي له ډېره وخته
پست بیا یوه موقع په لاس راغلي ده، رائۍ چې ګټه تري واخلو او مکان
و زمان مطابق خپلې فيصلې وکړو او او لس جانان کړو او او لس ته ورسو
او له هرې ستونزې مو هم دا یو او لس خلاسولی سی ...

قامي تحریکونه او پښتون پرلت

وړانګه "لونۍ"

پر دې پښتنه خاوره بلا تحریکونه چلیدلی دي، مغل خلاف، د انگربز خلاف، په لوی افغانستان کې اول تحریک د پیرروشان وو، دې د مغل خلاف جنگیدلی وو، بیا پیرروشان زوی وجنگیدی، بیا بې نبور وه جنگېدہ او بیا بې لمسي د مغل خلاف میدان ته رالی، دویم تحریک د خوشحال خان ختک وو، دریم د اېمل خان تحریک وو، دا ټول تحریکونه د مغل خلاف وچلېدل، دوى هغه وخت په خپله خاوره د بل چا شتون نه منلو، دا تحریکونه تر وخته وه چلیدل چې تر اوسه پوري موره پري ويابو او دنيا د هغه سزا راکوي...

له مغلو بعد د انگربز سامراج حمله وکړه نو د دوى د شپلو دپاره بیا د تحریکونو لپي پیل سوه، دخدايی خدمتګار تحریک باچاخان شروع کړ، بیا ایپې فقیر تحریک وو، ترنګزو حاجي صib تحریک وو، د کاکاجي صنوبر حسین تحریک وو، د ملاپوندہ تحریک وو، د ورور پښتون او خان شهید تحریک وو دا ټول تحریکونه د انگربز خلاف وه چلېدل او داسې په زرگونو پښتانه په اېکړخانو له انگربزانو سره جنگېدلې دي.

پر دې خاوره هر چا په خپل وخت ننګ کړيدی د قام، خاورې او د اولس د بقا ژغورنه کړېده. په يادو تحریکونو کې دوه تحریکونه داسې دي چې

پښتون پسرلی

تر او سه دوام لري، دادوه تحریکونه که خه هم د تحریک په شکل شروع سو خواوس يې د باقاعده تنظیمي گوندونو شکل اخیستي دی. او مکمل دقام د هري بربادي او وبا ومح ته لکه سپر ولاړ دي. يو گوند عوامي نېشنل گوند او دويم پشتو نخوا ملي عوامي گوند، دا دواړه هغه گوندونه دي چې مورد ته يې هر وخت خپل دشمن را په ګوته کړیدي، هغه هر وخت مورد ته د غيرت چغه را په ياده کړیده، زه چې به سکول ته تلم نو ما به په دیوالونو ليکلې ليدل چې د کابل بربادي د اسلام زمواري، بل خای به ليکلې ول چې امريکي سامراج مرده باد، بل خای به ول پنجابي سامراج مرده باد، لر او بر یو افغان، خپله خاوره خپل اختيار نه منو د بل اختيار دا قول شيان د دغۇ دووه گوندو برکت دي چې مورد ته يې هر وخت را په يادول چې زموبد دخاورې او د اولس دېنمن خوک دي، دا قولې خبرې د دې قام په لړمون کې پاته سوي دي، دا قول شيان د دې قام ننګ دي، او دا ننګ نز د یو تحریک په شان رابنکاره سو، دا قول همت، غيرت، ننګ مورد ته په وراشت را کړل سوی دي.

او دله خلگ لګيا دي وايې چې : منظور اس وقت کها تها، الکه ته زموبد تاریخ ته وګوره د وخت وه هر سیتمګرته یو نه بل منظور ولاړ دي، بس د نوم فرق يې دي. کله چې مغل وهم د دې خاورې غمي د دوى مخې ته ولاړ وو، که انګرېز وو هم د دې خاورې غمي چې پاتې نسو... او که او س دا تور ریاست دی هم د دې خاورې غمي يې مخې ته ولاړ دي، که دوى لبر زمور په تاریخ غور وکړي نو دا تحریک به دومره ناشوده نه ورته بنکاري.

زمور تپر تحریکونه وچلېدل او ختم سول د هغو لاسته راوړنه دومره نه

پښتون پسرلی

وه، وختي طور به يې ګټې وي خو مستقله ګډه يې نده کړې، ئڅکه چې
موره تراوسه غلامان يو. د دې وجه د دوى نيمګړتيا وه، له دوى سره د
دوى نيمه ابادي (ښئه) نه وه ولاړه، دا نيمه ابادي داسي نه وه چې دوى
د کار نه وه، خو د پام وړ يې نه وه ګرڅولي، چې کله موره دا نيمه ابادي
د پام وړ وه ګرڅوونو تحریکونه به مو د کاميابي وړ وګرځي ...

ددې نيمې ابادي يوه حصه د ميوند په میدان راوتلي وه او دهغې ننګ
څرک تراوسه په دې اولس کې بنکاري، دهغې تېې اوس هم د څوانانو
ويته وه اېشه وي، د ملالۍ د ميوند قيسې او هم تازه دې.

که په ميوند کې شهيد نه سوي!

خدايګو لالهه بې ننګي ته دې ساتمه

بيا د ژوند تر ډپرو نا انصافيو راټېر سوو، دې پښتو بيا بل ننګ پیدا کړو،
هغه هم پر دې خاوره له خاورې سره تپلو خلکو سره د خپلې مينې له
اظهاره پرشا نه سوه، دا که خه هم په عمر کمه وه خو په عقل پخه وه، دا
د ميوند له ملالۍ دوه پېږي وروسته بيا دسوات د ملالۍ په نامه دنيا ته
خان بنکاره کړو، دې د دايرې له لاري پرڅل قام د امن او د پوهې دژ،
ندغوشته کړې وه، او دنيا ته يې وربنکاره کړه چې پښتون پرعدم تشدد
يقيين لري، نه خپل جنګ کوي او نه بل ته د جنګ کولو تېکې ورکوي،
دا ملاله هم دهغې نيمې ابادي (ښئې) حصه ده کومه چې تراوسه ليا په
انسان نه د شمارل سوي، خو پښتون تحفظ مومنت په ياد سوي
تحریکونو کې بيا بل پپاو دي، هغه د ننګ لاره يې حدف ده، پر خپله

پښتون پسرلی

خاوره امن غواړي، د خپل اولس سوکاله ژ، ند غواړي، په دې تحریک کې یوه اهمه او نوي خبره داده چې دا تحریک پوره دی. په دې کې هرهغه خوک سته چې قام جوړوي، مطلب نر اوښه دواړه په دې کې سته، که خه هم د بنځو شمېره کمه ده خو په دې تحریک کې یې شتون سته، د اسلام اباد په پرلت کې د نرانو ترسنگ بنځي هم ناستي وي، که یې خه هم شمېره لږه وه خو ناستي وي، هله که منظور پښتنين وو نو شاعجاز هم وه. که د نورو ګوندونو مشران ناست وو نو عصماجهاڭگير هم ناسته وه، بوشهه گوهر هم وه او داسي ډيري نوري هم ناستي وي، دا ټولې د پرلت له اوپې ورځي بيا تراخري ورځي پوري په ډېر همت سره ناستي وي، بيا چې دې تحریک د جلسه په شکل د هرپښتون کور ته ورتلل پيل کړو، په دې کې دانيمه ابادي (بنځه) د دوى تر سنگ ولاړه ووه، او بيا د کوتې په جلسه کې د بنځو راتګ واقعي هم د کاميابي په لور یو مظبوطه قدم ايسندل وو، دقام ریښې ریښې وجود راټولو قسم ربنتيا کيدل وو، پردي خاوره په بشپړه ننګ کول وو، او خپل قام پوره کول وو، دقام هره لور ملاله ده، خوهغو ته د ضیاوالدین ضرورت دی. بس هغونه ستاسو لاسنيوی په کار دی، ستاسو بنه فکر پکار دی، ستاسو ډاډګيرنه ورته پکار ده، تاسو خپلو لونو، خوندو، مېرمنو ته په ټولنه کې برخه ورکړئ بيا به تاسو دملالو په شمېرلوبستري شئ.

د پښتون تحفظ مومنې د جلسه لپي لي دوام لري او هغه د پښتو و هري سيمې ته خي له کوتې بعد د پښور جلسه وسوه، زما په نظر دا دېښتنو د تاريخ اوله جلسه وه چې په دومره غت تعداد باندې بنځي راغلي وي او دمنظور پښتنين توپي یې پر سرو وي، د پښور جلسې د تحریک د کاميابي

پښتون پسرلی

لارې نوري هم هوارې کړي، د پښور جلسې د کامیابولو په خاطر له نرانو سره بنخو هم کار کاوو، هغه لکه ثناعجاز، دثنا چې سومره ستاینه وشي هغومره به کمه وي، په جلسه کې یې د بنخو د راتګ لپاره شپه او ورڅ یوه کړي وه، په جلسه کې د پښور د بنخو سره د سوات، دبنو، د چارسدي او دسوهيلې پښتونخوا بنخو هم ګډون درلودډ د پښور په جلسه کې داسي خوندو، ميندي او مېرمني هم وي د چاچې ورور، زوي او خاوند له کلو راهيسې ورک ول، دلته یې ددي تحریک له لاري د خپلو مینانو غونښتني کولې.

د اتم اپربيل د جلسې یوه شپه له مخه یوه سپين سري او یو سپين بيرى چې په ورک زوي پسي جلسه گاه ته راغلو او هلته یې له خوانانو خخه پونښته وکړه چې، زويه هغه ورک خلګ چې پیدا کوي هغه جلسه چېږي کېږي؟ خوانانو ورته ويل چې موري هم دلته به وي هو سبا سهار، تاسو اوس کور ته ولاړ سئ سهار راسئ، سپين سري ورته په ستري اواز وویل خويه مور خو کور نلرو چېږي ولاړ سو، مور خپل زوي پسي ګرخو کور مور نلرو، دې خبرې په جلسه گاه کې موجود ټول خوانان وژرول، داسي په زرګونو خلګ راغلي ول چې مئن یې له کلو راهيسې ورک وو او دلته یې د خپلو مینانو غونښتني کولې.

د پښتون تحفظ مومنت سره خلګ ټول د دې درده راتېر سوي او ټول بې کوره سوي خلګ ملګري دي. په دې کې مهم او قدرمن سري علي وزیر دې، چې د هغه د کور شپاپلس کسان په ډېر جبر وژل سوي دي او د پښتنې خلګ یې نه وو، د خواشينې خبره خو دا ده چې د علي وزیر مور د خپلې کلا دروازه کښلي ده او خالي پرده یې په تال کړیده، دا وايې

پښتون پسروي

چې نور به خوک ماله دروازه نه راتیکوي ٿکه چې مخکي چې هر وار
ماته چا دروازه راتیکولي ده ما چې دروازه خلاسه کړیده نوما کله یوه او
کله شپږ جنازي رادنه کړیدي اوس مې په کور کې یو علي وزير پاته
دی، کم از کم د علي وزير جنازه به د دروازې په تکيدلو نه راخې!!!
جنازه راول دومره زور نه غواړي لکه تکيدلي دروازه خلاسول.

د داسې څوریدلي قام خدمت چې اوس مور ونکړو بیا به یې خوک
کوي، منظور پشتین که د خپلو نړيدلو کورونو حساب غواړي، که پښتو
ته دخوشاں ژوند غواړي، نو په دې کې مور ټول پښتون اولس له ده سره
سنگ په سنګ ولاړ یو، دخپلو وینو، د شهیدانو، د وسایل، د نړيدلو
کورونو حساب غواړو او دا حساب به ریاست خاماخا راکوي.

مور به هم خپل کار داسې دوامدار ساتو تر خو چې زموږ پر خاوره امن
نه وي راغلی.

که په څوانانو پوره نسوه

گرانه وطنه جينکي به دې گتینه

په بني ګل کې ژوند دی

خان زمان "کاکړ"

هلته د مقاومتي او احتجاجي سياست پاخه روایتونه ژوندي دي.

هلته د وطنی چاچا، سالار یعقوب خان، رحمزادخان او په سلګونو خدائي خدمتگارانو خاپونه په هره کوڅه کې پر هره لاره پاته دي.

هغه سپین دريری عبدالصمد چې ورته ويل یې "فضل غفوره! تسلیم شه، په یوه ګهنته کې دننه تسلیم شه، په دې کې د خیر دي" دا د خدائي خدمتگارانو پر پله د روان سري برغ وو، دا د عوامي نېشنل ګوند د بنو ضلعی صدر برغ وو.

د بني ګل د خوانانو قامي جذبي چې د بني ګل ماخيگري د ژنې کيتوب د علامتي هارونو په شان جوټي شوي، پاکستانی ریاست وارخطا شو.

"لمبرون" د بني ګل د ژنې له قامي ولولي په ډار شو.

"لمبرون" ته بني ګل نمبرون چېنج ورکړ.

بني ګل په قامي ننګ کې نمبرون وختو.

دنمبرون بني ګل په شا نمبرون وزيرستان ولار وو او ورته ويل یې:

ګوره چې وار د خطاشي

پښتون پسرلی

د ګلو خانګه دې پر سر ولاړه يمه

د بنې ګل د پې تې اېم کارکنان نن په زندان دنه دي. د خومره لوی جرم
په تور دنه دي. ریاست ورباندي مقدمه کړي او پکې لیکلې يې دې چې
دې خلکو د ترهګرۍ غندنه کوله او امن يې غوبنت.

کامړې سليم امن غوبنت.

سعید وطنیار امن غوبنت.

ندیم عسکر امن غوبنت.

بخت نیاز اېډوکېت امن غوبنت.

حنیف پښتنو امن غوبنت.

زه د چا چا نوم ولیکم؟ زه به خومره نومونه ولیکم؟ خو ټول بنې ګل امن
غوبنت. په جلسه کې حاضرو پنځوس زره پښتنو امن غوبنت.

په بنې ګل کې پنځوس زره پښتنو جنګ ریجکټ کړ.

پنځوس زره پښتنو د جنګي اقتصاد د پالیسۍ غندنه وکړه.

پنځوس زره پښتنو د بنو او بدوم طالبانو توپیرو غندلو.

پنځوس زره پښتنو نقاب پوش او برقعه پوش مسترد کړل.

پنځوس زره پښتنو په خپله خاوره د خپل اختيار غوبنته وکړه.

پنځوس زره پښتنو نعره بازي وکړه:

یه جو دهشت ګردي هې

پښتون پسرلی

اس کې پیچه‌ې وردی هې

یه جو نامعلوم هې

یه همین معلوم هې

پنځوس زره پښتو نعره بازی وکړه:

نر پښتون باتور پښتون

منظور پښتون، منظور پښتون

نر وزیر زخمی وزیر

علی وزیر علی وزیر

او بله خبره دا ده چې ریاست ته او سیخی پته لګیدلی ده چې پښتون
قام او س د خپل سرنوشت تاکلو د پاره را پا خیدلی دی او او س پدې
پوهیدلی دی چې "حق غوبنتل کیوی نه بلکې اخیستل کیوی".

پر خپلو میو داعتبار وخت دی.

د پاخون فصل تیار دی.

دنوي وخت له غوبنتو سره سم او خپلو و پر تیاوو او صلاحیتونو سره سم
د بنو پر قرارداد هم خبره کیدای شي، له ریاست سره د پښتو د تعلق
وضاحت هم غوبنتل کیدلی شي او د محکوم پښتون وطن کېس د
افغانستان د او بردي غمیزې په تناظر کې داسي هم کتل کیدلی شي چې
يو شريک نجات ته د لاري په هوارولو کې راسره مرسته وکړي. دا په دې
هم چې په محکوم پښتون وطن کې روان جنگ د پاکستان د افغان

پښتون پسرلی

پالیسی یوه برخه ده.

قبایلی سیمې له پښتونخوا سره دانظامام د اعلان باوجود او س هم د یو
دبل بفر زون او ایلیشنا بفر زون په توګه استعمالیږي. ایف سی آر لره
یې تشن نوم بدل کړیدی.

دانظامام پروسه باید جمهوري او معنی خېزه وکړول شي ګني ریاست
به تاوان وکړي څکه چې قبایلی سیمې او س په سیاسي او نظریاتی لحاظ
له پښتونخوا سره خصم شویدی.

ېي تې اېم منځته راغلی دی. په بنو کې پنځوس زره پښتو پخپل منځ کې
هر دول جغرافيوي او قبليوي کربنې ورانې کړي وي او ديو متحد قام په
توګه د خپل قامي تشخيص او پایښت د خونديتوب د پاره راوولي وو.

د تحریکونو فطرت او پښتون ڙغورنہ غورخنگ

ارشد ناصر وزیر

د نړۍ په معلوم تاریخ کښې چې کله هم د تحریک يا غورخنگ په نوم اولسونه راپورته شوي دي نو د هغې فطرت کښې درې خیزونه دېر مهم وي: اول دا — چې دا د اولس يا قام د محروميو تسلسل چې کله نقطه عروج ته ورسی نو یوه نه یوه واقعه يا پېښه یې بهانه وګرځي ، په کومه چې اولس يا قام د طوفان په شکل کښې راپاخې او ظاهري موخه یې د هغې یوې واقعي يا پېښې يا ستونزې د هواري مطالبه وي خو په پس منظر کښې یې هغه تولې محرومی شتون لري چې دا اولس يا قام ورسه مخ پاتې شوئے وي او د ظاهري ستونزې سره سره سم یې ذذ خپلو مستقلو محروميو احساس هم په نظر کښې نیولے وي - دويم دا — چې د کومې ظاهري ستونزې يا پېښې په ترڅ کښې چې تحریک يا غورخنگ راپورته شوئے وي ، د هغې متاثرين د پوره اولس يا قام خه مخصوصه برخه وي - ولې د دغې مخصوصي برخې سره په تحریک يا غورخنگ کښې پوره اولس يا قام خکه او درېږي چې دوي پکښې د خپلو مستقلو محروميو هواري يا د خپلو مستقلو ګټو لتون کوي - دريم دا — چې د تحریک سر لښکر دا نه ګوري چې ما سره خوک ولاړ دي او د خه د پاره ولاړ دي؟ بلکې دوي صرف خپل افرادي قوت ورباندي زیاتوي - نه د تحریک سره ولاړ اولس د پاره دا سوال مهم وي چې تحریک د خه د

پښتون پسرلی

پاره شروع شوئے دئے؟ بلکې دوي خپلې گټي پکښې ترلاسه کول غواړي - د تحریک سر لښکر دا سوچ نه کوي چې خوک د کومې قبیلې ، کوم تنظیم يا کوم ګوند سره اړه لري يا یې په لاس کښې کومه جنډا نیولې ده - دارنګې کوم تنظیم يا ګوند دا سوال پورته کوي چې د بل تنظیم يا ګوند جنډا پکښې ولې شتون لري - دا درې مهم توکي چې په کوم تحریک يا غورخنګ کښې موجود وي نو ورته فطري تحریک وئيلے کېږي - په دغه تناظر کښې چې مونږ پښتون ژغورنه غورخنګ ته ګورو نو عین فطري تحریک يا غورخنګ یې ګنلي شو - البته که چرته د ېټي اېم سرلښکر يا سرلښکرانو دا بندېز نه وئے لګولے چې زمونږ جلسو جلوسونو يا پېړلونو ته نوري جنډې مه راوري نو زما خیال دئے چې دې کښې به د زیاتو جندو روپولو د زغل په ترڅ کښې به د غورخنګ په افرادي قوت کښې نوره هم اضافه شوي وئے او د غورخنګ به نور هم خپل فطرت ته نزدي شوئے وئے - اوسل هر کله چې په نورو جنډو د بندېز خبره راغله نو د نورو جنډو خاوندانو ته پکښې د ځان د ورکډو خطر محسوسېدئ او په ېټي اېم یې د یوې بلې جنډې لانډې د یو نوي تنظیم يا ګوند شک کېدئ شي - که خه هم پې ټې اېم په اوستني شکل کښې هم بهه کامیاب او موثر دئے ، خو که د جنډو دغه بندېز ېټي نه وئے لګولے نو د دې کامیابي او اثر نور هم زیاتېدئ شو -

پي تي اېم، روایتي ملتپاله گوندونو ته گوابن دی، زورور حواکونو ته او که دواړو ته؟

نديم "عسکر"

هغه کوم حالات وو چې بي تي اېم يې پيدا کړ؟
دغه سوالونو ته د پښتون قومي سوال په پراخ تناظر کې کتل پکار دي.

پاکستان کې دننه د پښتو ملتپاله سياست، په جغرافيايي يووالۍ، د ژې او
كلتور د پرمختګ د پاره مناسب او ضروري گامونه، په شتمشيو خپل واک
او سياسي واک او اختيار، غوندي نکتو باندي راګرخي. دا نکتې
خرګندوي چې په دا هيواد کې د پښتو ژوند ژواک له خنګه گوابنونو
سره مخامنځ دی.

همدا معروضي حالات وو او دي چې د پښتو دوه ملتپاله گوندونو پکې
وده وکړه او اولس کې يې ریښې پخې کړي.

بيا خه وشو چې د اولس لویه برخه له دغه دواړو گوندونو خخه ليري
شول، لا ليري کيري او پي تي اېم ته نيردي کيري.

زما په نظر لاملونه يا وجوهات خه داسي دي.

پښتون پسرلی

پښنانه څوانان له یوې خوا دریاست خخه پردي او تریل شوي وو، له بلې خوا په روایتي ملتپاله گوندونو کې د دوى د پاره هیڅ ئای پاته نه وو. د دوى غږ چانه اورېدلې. پې تې اېم دوى ته سټېچ په لاس ورکړي او دوى د بنه صلاحیت اظهار وکړ.

د آبادی لویه برخه د څوانانو ده او دوى بنه تعليم یافته دي. په روایتي سیاسي گوندونو کې ليږدشپ آوت ډېټې او یا هم نیم خوانده دي. د دوى او څوانانو تر منځ د دوو نسلونو واتین دي. دوى و نه توانېدل چې څوانان پوه کړي او یا د دوى په غوښتنو څان پوه کړي.

پې تې اېم د لوپو زدکړو خاوندان او پوهان څوانان را وړاندې کړل چې هغوي په اولس کې بنه نوم و ګټلې.

دوى به د هیواد د رسنیو د ناروا عمل، کورېچ نه ورکولو نعرې خو ډیرې وهلي خو متبادل ذريعه تولنیزې رسنی کارولو صلاحیت یې نه درلود. پې تې اېم په ډېټې دوو تولنیزې رسنی و کارولي او خپل غږ یې د نړۍ هر کونج ته و رسولی. دا صلاحیت څوانان، څان ته جلب کړل.

پې تې اېم په ډېټې وخت کې بنه لاس ته راوېنې ولرلې. چې یوې خوا ته یې اولس په خپل زور او توان باوري کړل، بلې خوا ته یې روایتي ملتپاله گوندونه شکي کړل چې خرګندونې یې مورد اورو.

منځني پښتونخوا، يا ترائبل ايریاز کې خه بدلونونه داسي وشو چې منظر یې بدل کړو لکه ترهګري، د خلکو بې کوره کېدل، د نړیوالو مرستو خلکو ته هیڅ ګته نه رسپېدل، تولنېزو رسنیو په واسطه له نړۍ او خپل قامي وګرو سره ټینګ ټرون، په مېن ستريم سیاست کې فعاله برخه، د

پښتون پسرلی

فاتا مرجو او په پای کې د دوى خپل سیاسي غورخنگ داسي فېکټرز
دي چې پي تي اېم يې برلاسي ساتلي.

د دغه عواملو اثرات یواحې د منځۍ پښتونخوا په پښتو نه بلکې د
پاکستان مېشتو ټولو پښتو په اجتماعي نفسیات پرپوتل. دوى ته دا وپره
ولوپده چې ریاست هیڅ بې هیڅه دوى بې کوره کولای او وژلای شي
او خوک به يې د پونتې او لاس نيوی نه وي.

دغه وختونو دوى په خپل روایتي لیدرشپ بې باوره کړل او دوى د یو
داسي سازمان یا غورخنگ کمي په بشپړ توګه محسوس کړه چې د دوى
ژغورنه په نره، په ډاګه او مؤثره توګه وکړي. او پي تي اېم دا کمي په بنه
توګه پوره کړه.

د پي تي اېم مشرتابه د علاقايو او نړيوال صورتحال هم به ادراک کړي
څکه په خپل درېغ کې زيات وضاحت، خرګندوالی او د مقاومت
روحیه لري.

پي تي اېم تراوسه د بېخې ډېرو ستونزو باوجود ګلک پر میدان ولاړ دي.
که همداسي و درېري نو په راتلونکي کي به نه یواحې پښتون ملتپاله
سیاست را ژوندی شي بلکې نور محاکوم قامونه به هم خوئښت وکړي.

پښتنه د ویښېدو په درشل کې

فریدالله "تراو"

کله چې د هند نیمه وچه او پښتنی سیمې د انگرېزانو تر استعمار لاندې وې او د پاکستان وجود منځ ته نه و راغلې، د باچا خان په مشری په پښتو کې د لوړۍ څل لپاره د پښتو د حقه حقوقونو ترلاسه کولو لپاره د عدم تشدد مبارزه پیل کړه چې د خدایي خدمتګارو تحريك په نوم یادېدل. په پښتو کې د عدم تشدد مبارزې پیل د انگرېزانو لپاره د خطر زنګ و، انگرېزان پر دې پوهېدل چې دا د عدم تشدد مبارزه له وسله والې مبارزې زیاته خطرناکه ده نو هغه و چې انگرېزانو به هر خای د دوى د فعالیتونو مخه نیوه او له ډول ډول ستونزو سره به یې مخ کول او حتا وژل به یې چې دې مبارزې سرلاري باچاخان ډېری کلونه په جېل کې تېر کړل؛ ګناه یې دا وه چې غفار خان غوبنتل پښتنه د نړۍ له نورو قومونو سره سیال کړي، له بې اتفاقی او تربگنى خخه یې د اتفاق او اتحاد پر لور سوق کړي او د علم په وسله یې سمبال کړي خود علم په واسطه د دېمن مقابله وکړي. غفار خان له ډول ډول ستونزو سره سره یېا هم مقاومت کاوه خو له دغه حالته پښتنه را ویاسي، بل لور ته په هندوستان کې هم د عدم تشدد مبارزه پیل شوه او د هند لویو تجارتونو به له مهاتما ګاندي سره د خپلواکۍ اخيستلو لپاره نغدي مرسته کوله، حتا بشخو به یې خپل ګانه (سره زر) د مرستې لپاره ورکول خو د خپلواکۍ دغه یون روان وساتي

پښتون پسرلی

هغه و چې له دېږي اوږدې مبارزې وروسته انګربزانو هند ته ازادي ورکړه خو په دې شرط چې ځینې سیمې به تري بېلوی او د اسلام په نوم به د مسلمانانو بېل دولت تاسیس کوي، هغه و چې د اسلام په نوم یې پاکستان رامنځته کړ خو په راتلونکي کې د بیا لپاره د انګربز د قدم ځای پیدا شي او ګټې یې خوندي کړي. انګربزان چې د پښتو سرسخت دښمنان دي او نه یې غوبنتل چې خپلواک و اوسي بیا یې هم پښنانه د منافق پنجاب او د انګربز جناح تر لاس لاندې یوې بلې کندې ته ورقلې وهل، خبره را لنډوم، په افغانستان کې د روس او د وخت افغان حکومت په مقابل کې امریکایانو او پنجایانو افغان جهادی مشران د خپلو شومو اهدافو د لاسته راولو لو لپاره مستقیم او غیر مستقیم وکارول چې په هغه وخت کې به هم غفار خان پښتو ته ناري وهلي چې روان جنگ د روس او امریکې جنگ ده او قرباني یې افغانان دي، ده د جهاد دغه بهير ته هم د شک په سترګه کتل خو هغو پښتو چې په جهاد کې یې برخه لره او ملاتړ یې کاوه، د غفار خان غږ یې نه اور بده او د پرديو روزل شوو اجتنانو تر شا روان و او د هغوي په قومانده یې پردي جنگ ګټه او د ويتمان وار یې په افغانستان کې ورته اخيست خپله یې ګټه ونه کړه خو د خپلو وينو ثمره هم بل چا تري یووړه او تراوسه پوري د دغه جنگ ګټه هم بل ته ئې، یوازې خس او خاشاک د دغه جنگ پښنانه دي او د خپل خان په وژلو یې دغه اور بل ساتلى؛ څکه وژل کيري پښنانه څوانان، کونډې کيري پښتني بشخې، یتیمان کيري پښنانه بچې، د دغه جنگ هره بده د پښتو په برخه ده، دا خلوپښت کاله پنجاب ادارې په لر او بر پښتون سيمو کې پښتون وژنه روانه کړي ده، دا خلوپښت کاله دومره خوک نه وو چې پر

پښتون پسرلی

وړاندې یې غږ پورته کړي او د پنجاب له دسيسو پښتون قوم خبر او را بیدار یې کړي او اصلي دبمن ورته په ګوته کړي چې زموږ اصلي دبمن پنجاب دی، نه بل خوک، که په چا کې به یې د غږ پورته کولو هڅه او توان ولیده، نو په یو او بل نوم به یې وژل، خو اخر هم د صبر کاسه ډکه شوه او د نقیب الله محسود وژنې په پښتو کې د عج او خپلواکۍ سکروټه جل کړه، نبودې ده چې دغه جل په اور بدل شي او پنجاب لولپه کړي، هر چا غونښتل چې پښتون قوم د پنجاب له تورو منګلو خلاص کړي خو چا دغه جرئت نه کاوه، د یوه او بل په تمه یې شپې او ورځې سبا کولې، خونن داسي ورڅ راغلې چې خدای ج دا پېرزوینه په منظورا حمد پښتون، خان زمان کاکړ او محسن داور وکړه چې د پښتون ژغورنې په نوم یې د پنجاب پر ضد غږ پورته کړ او د پښتنو له تود هرکلې سره مخ شو، اوس په لکونو غړونه پر یو غږ بدل شوي او د پنجاب له لعینې ادارې شخه د وژل شوو پښتنو پوبنتنه کوي او ورک پښتنه پري را پیدا کول غواړي، پر ضد یې پراخ لاریونونه ترسره کړل. پښتنه نور په خپلو سيمو کې د تپل شوي جنګ له منځه وړل غواړي، پښتنه د بنه ژوند حق غواړي، تعلیم او سوله غواړي نور نو زغم پای ته رسیدلی او پښتنه به د هر خه پښته کوي، د پښتون ژغورنې غورخنګ مخکیان باید اوس په ولس کې د اتفاق او اتحاد لپاره کار وکړي، د دغه تپل شوي جنګ اصلي لوړغارې ور پېژني، ګټه، تاوان، دوست دبمن باید هر خه ورته روښانه کړي، د ولس په منځ کې باید فکري او شعوري کار وکړي او سیاسي شعور یې لور کړي او د ولس درېدلې ماغزه او فکرونه باید په حرکت راولي، خو ټول پښتون ولس په یوه صف کې ودروي او پنجاب باید پر

پښتون پسرلی

دې پوه شي چې پښتانه کله هم د ظالم پر وړاندې را جګ شي، خامخا
يې د ظالم گربوان ته لاس لوږي او خو برابره غچ اخلي، انشاء الله نور د
پنجاب شوم اهداف خنثي کېري او د پښتون ژغورني دغه حرکت پسې
سپین سبا راتلونکي دی، پښتانه به خپلو تاریخي روایاتو او تراوونو ته په
کتلوا سره د خپل برخليک پرپکړه په خپله کوي او له دغه حالته به څان
را باسي.

يو سل او پينځويشت کاله وشو چې د ډيونډ کربنې پښتنه وېشلي دي

بهروزخان

يو سل او پينځويشت کاله وشو چې د ډيونډ لانجمني کربنې پښتنه په لر او برکې وېشلي پراته دي. پاکستان دغه کربنې رسمي او د افغانستان او لس او مشران يې فرضي کربنې بولي. په دولسم نومبر کال ۱۸۹۳ کې د برطاني هند په نمایندگی د سر موتمر ډيونډ او د افغانستان د پاچا عبدالرحمان خان تر منځ په رسمي توګه پربکړه شوې ووه چې د ډيونډ کربنې به د دواړو هبادونو پوله وي. افغان تاریخ پوه او دانشور حیب الله رفیع وايي د ډيونډ کربنې په رسمي توګه منل کوم ليکلی سند نه لري او دا چې د انګريز سره په غیر رسمي توګه دا کربنې منل د کمزوري پاچا عبدالرحمان خان مجبوري وه. په یو وخت په شمال کې د زار روس نه خپلې پولي ساتل او په شرق کې د غزيدونکي برطاني هند سره ډغره وهل عبدالرحمان خان ته ډېره ګرانه ووه نو خکه يې هم د برطانيه سره عارضي سودابازي وکړه. په پاکستان کې هم یو شمير قام پاله سياسي گوندونه د ډيونډ کربنې د انګربز د پښتو د ویشلو پلمه بولي خود ډيونډ په کربنې د بنکاره دریز د خپلولو نه ډډه کوي. د پښتو د مقبول غورځنگ پښتون تحفظ مومنت دریز خو نیغه د ډيونډ په کربنې نه دی

خرگند شوی خو په لویو لویو جلسو کې د لر او بریو افغان چغه وهی. د افغان پاچا امان الله خان د انګرېز نه په نولسم اګست کال ۱۹۱۹ کې د افغانستان د استقلال واګي په مستقمه توګه اخستل د افغانستان د ازادی په معنا ګنيل کیري خو په اصلیت کې د اګست په نولسمه نیته د بريطاني هند د هپواد د خارجه چارو اختيار بيرته ګټيل وو چې د عبدالرحمان خان له وخته د انګرېز په لاسو کې و. په کال ۱۹۴۷ کې د پاکستان د جوریدو نه وروستو د ډيونډ د کړښې د یوې غارې د پښتو واکمن پاکستان او د بلې افغانستان وګرځېدل. د ډیورنډ کربنه عملی پوله پاتې نه شوه کله چې روسي څواکونه افغانستان ته ورغلل او پاکستان چې امریکا او د نړۍ نورو هپوادونو په ملاتړ، په لکونو افغانانو ته بغیر د بنديزونو پاکستان ته د راتللو لار پرانتله. ددې خبرې ورسټو او یا د تول افغان جنګ په وخت کې د ډیورنډ د کربنې هیڅ بین المللی اهمیت پاتې نه و او پاکستان ته چې کوم افغانان د کډوالو په توګه ورغلې وو د هغوى نه مجاهدين جوړ کړل شو او په اسانه د ډیورنډ په دواړه خواو یې تګ راتګ کولو. دا کار د طالبانو په دوره کې نور هم اسان و خکه چې طالبانو د خپل امارت بنیاد داسې اینښودل غوبنتل چې د هغوى د مفکوري تر مخه د مسلمانانو په منځ کې پولې نه وي. خو څیرونکي وايې دا هم د پاکستان یو منصوبه وو چې د افغانستان اختيار یې په مستقیمه توګه په خپل لاس کې اخستل غوبنتل. د طالبانو د دورې نه لا ډېر مخکې ډاکټر نجيب الله په وار وړی وو چې پاکستان تري د ډیورنډ د کربنې په رسمي توګه د منلو غوبنتنه کوي. ډاکټر نجيب الله ته د هغه پلویان د ډیورنډ د کربنې شهید هم وايې. د عوامي نیشنل ګوند مشر اسفندیار ولی خان وايې د پاکستان د داخله

پښتون پسرلی

چارو پخوانی وزیر نصرالله با بر ورته ویل چې یو څل یې د طالبانو د مشر ملا عمر سره په قندهار کې لیدلي وو او د ډيونډ د کربنې په رسمي توګه د منلو غوبنتنه یې ترې کړې وه چې د بناګلي با بر په وینا، ملا عمر پرې ډېر بد منلي وو. د پاکستان د دوه پښتون پاله سیاسي گوندونو عوامي نیشنل پارتي او پښتونخوا ملي عوامي پارتي دریز دی چې د ډیورنډ د کربنې فیصله به د دواړو خواو اولسونه کوي. د افغانستان پخوانی صدر حامد کرزی د خپلې دورې په اخرا کې دا دعوه کړې وه چې د پاکستان سره یې د هپواد اړیکې ځکه سمې نه شوې چې پاکستان د ډیورنډ کربنې ورباندې په رسميت منل غوبنتل او بناګلى کرزی وايی د پاکستان د دغې غوبنتني منلو ته کله هم تیار نه و. د افغانستان د اوسنې صدر ډاکټر اشرف غني دریز هم د نورو افغانانو نه بدل نه دی او وايی د ډیورنډ لانجمنه کربنې د حکومتونو د وس خبره نه ده ځکه چې د ډیورنډ د کربنې د منلو او نه منلو اختيار یواځې د کربنې دواړه خواو ته پراته اولسونه کولی شي. که یو خوا د پاکستان د پوځ مشر جنرل ضیالحق په وخت کې د ډیورنډ کربنې د افغان جهاد په نامه له منځه وتلي وه نون یې د پاکستان پوځۍ چارواکې لکه د برلن د ډیوال په شان په ازغن تار او د وسپنې په جنګلو تپې. په وسني پاکستان کې د انګرېز د وخت پاتې دوو شخرو ته په بیل بیل نظر کتل کېري ځکه چې د پښتو په تقسيم ډیورنډ کربنې مستقيم سرحد غواړي خو د کشمیریانو تقسيم نه مني او د هند سره ګله پوله د لاین اف کنټرول په نوم یادوي.

پښتانه باید خه وکړي؟

دیدار "وزیر"

د کوم وخت نه چې د پښتو جغرافیا یي وجود مات شویدی له هغه وخت نه ترنه پوري پښتانه د زوال سره مخ شویدی، هره لسيزه یې په غمیزه بدله شویده، د نړۍ د هر زورو اکي د ستم په اسانه بنکار شویدی، په داسي وخت کې چې قامونه د عروج په لوري مزل کوي بدېختانه پښتانه د زوال پر لور روان دي.

که يو لور ته د ژبې د زوال سره مخ دي، ولې بل لور ته د کلتور په ژغورنه کې بشپړ بریالي ندي.

که يو لور ته د نړیوال سیاست سره غاره غتی ندي، ولې بل لور ته د مشتابه (لیډرшиپ) د فقدان سره مخ شویدي.

د پښتون افغان وطن د تقدیر فیصلې د اغيارو په لاس کې دي، په پنځه شپېتو ۶۵ مېليونه نفوس مشتمل قام د خپل راتلونکي فيصله خپله نشي کولای، خوک یې د وطن په لوټلو صرفه نکوي، خوک یې ژوند په نه بیه اخلي او پلوري، خوک یې په ژبه، تاريخ، کلتور، سیاست ملنډي وهی او خوک یې د عزتونو په لیلام کولو بوخت دي...!!! لاملونه یې خه دي؟

داسي کومې نيمګړتیاوي دي چې دا دومره لوی قام د خپل تقدیر واګې اغيارو ته په لاس کې ورکړيدی؟

پښتون پسرلی

زما په خیال لاملونه (وجوهات) یې دېر واضح دي.

لومړۍ : بشپړ قام د نړیوالې سیاسي بیانیې سره اشنا ندي. مطلب دا دی چې پښتنو تر اوسه داسې سیاسي مرکزیت پیدا نکړ چې هغه دومره سیاسي ویژن ولري چې د نړیوال سیاست سره خپل نظر شریک کړي، تشن د یوې محدودې جغرافیې د سیاست په خوله کې بند دي.

نه خو زمور سیاست د نړیوالو قوتونو دمفادو د خیال ساتلو په لړ کې د خپلو مفادو تحفظ کړي او نه زمور سیاست دومره تر اوسه قوي شو چې د نړیوالو قوتونو نظر او همدردي پښتون قام ته متوجه کړي.

لنده دا چې زمور قامي سیاست کمزوری دی، دخپلو قامي مفادو دفاع په نړیواله سطحه نشي کولای.

دوميم: زمور د ټولني زياته برخه قبایلی ده، دقبایلی ټولني کړه وړه هم داسې وي چې سیاسي شعور نه بې برخې وي، کوم قام چې اجتماعي شعور ونلري د هغه قام د تقدیر واګې به دبل چا په لاس کې وي.

قبایلی ټولني د خپلو کرختو روایاتو په تقدس یقین ساتي، نه خو د نړیوال سیاست د رموزو نه خبر وي او نه د جغرافیابی حدودو د سیاسي کړلېچونو نه خبر وي، د داسې ټولني وګړي دېر په اسانه د اغيارو د مفادو د قرباني بشکار کیدلی شي.

دریم: مذهبی جنویت زمور د ډېر و ستونزو لامل دی، د ټولې اسلامي نړۍ په پرتله زمور په ټولنه کې مذهبی جنویت زيات دی، که سیمې ته بغدادي پیر راغلی مور پرې بشپړ باور کړي، که د امریکا په نبراسکا پوهنتون کې د سرمایې د زیاتلو په لړ کې چېرته مذهبی، جهادي لټرېچر

پښتون پسرلی

لیکلی شویدی مور د زړه د تله ورته هرکلی ويلى دی.

د دغه مذهبی جنونیت په خورولو کې هم زمور د سیاسی مرکزیت نشتون وجهه ده، که چېږي زمور سره داسې یو مظبوط سیاسی مرکز وي چې د نړیوالو سیاسی مفاداتو سره یې د خپلو قامي مفاداتو اشتراك په بن دول موږ وي، بیا به زمور پښتنه ټولنه د داسې مذهبی جنونیت سره مخ نه واي د کوم مذهبی جنونیت مثال چې په توله نړۍ کې نشته.

د قام د روښانه راتلونکي لپاره خه کول پکار دي؟

پښتانه بايد خه وکړي؟

پدې لړ کې پښتانه بايد شريک یو سیاسی مرکزیت ولري، یو داسې شريک سیاسی مرکزیت چې د جغرافیا يې حدودو له کړو وړو سره سره د نړیوال سیاست سره هم خپل اواز همغږي کولای شي، د نړیوالو قوتونو د مفادو د خوندیتوب په لړ کې خپلې قامي ګټې هم خوندی کولای شي، دغه شريک قامي سیاسی مرکزیت به دسيمې او نړۍ په سیاسي بدلونونو کې خپله ونډه اخیستې شي.

د ۱۵ میلیونه نفوس په شمېرقام د دې جوګه کولای شي چې د خپل تقدیر واګې پخپل لاس کې ونیسي، نړیوال قوتونه خپل پروګرامونه چلوې، که خوک ژاري او که خاندي پښتون افغان وطن به د نړیوالو د مفادو لوړ غالی ضرور وي.

د نړیوالو د هري اقتصادي، معاشی، جنگي او سیاسي پالیسيو دېلي کولو

پښتون پسرلی

د ګر به پښتون افغان وطن وي.

د شريک سياسي مرکزیت ګته به دا وي چې هغه به حالاتو په نبض گوتې کېردي دابه وګوري چې خنګه کولای شو چې دغه خونی حالات په دوستانه طریقه سره دقام په ګته راولم.

مثال: اوسمهال پښتون افغان وطن زما په لاس کې وي زه به دنېږي بادار تصور کېرم.

د چین او روسيې د اقتصاد مخه به هم ددغه خلور لاري (پښتون افغان وطن) په ذريعه نیسم چین او روسيه غواړي چې ددغه پښتون افغان وطن په ذريعه به زه خپل اقتصاد ته پرمختګ او دوام ورکوم.

اوسمهال سره یو شريک سياسي مرکزیت موجود وي بیا داسي کیدلی شي چې په دغه خونی کشمکش کې د قامي ، اجتماعي ګټو خیال به په بنه ډول وساتلی شي او که مور داسي د سياسي انتشار سره مخ یو نړیوال به بیا هم خپل پروګرام وچلوی، مور به پکې د قربانی ګډوري وو، پرته له لوی زیان خخه به هېڅ قامي ګته ونکړو.

اوسمهال پکار ده چې پښتانه د یو شريک قامي سياسي مرکزیت د رامنځته کولو په لړکې شريک ګامونه پورته کړي.

نړیوال سياسي، جغرافيايی بدلونونه او چلوننه مو پر سر ولاړ دي، مور چې خومره هم سستي کوو هومره به د قامي تباھي سره مخ کېرو، اوسمهال پښتانه پدې فکر وکړي چې که زمور د قامي ګتنې له امریکې سره تړلي وي، بیا چې د امریکې ملاتې په نره او مشروط ډول وکړو، که د چین سره تړلي وي بیا باید د چین او روسيې سره خپلې قامي ستونزې او قامي ګتنې تر

پښتون پسرلی

بحث لاندې ونیسو.

که پدغه سیاسی او جغرافیایی بدلونونو کې پښتو د شریک قامي سیاسی مرکزیت د رامنځته کولو په لړ کې عملی ګام پورته نکړو دا به د پښتون قام د راتلونکي یو نیم سلو کالو دپاره په خپله د تباھی د لاسلیک په مانا وي.

د شهید نقیب الله "مسید" پېښه!

سېپ "اوغان"

د اسې کيسه وه چې د ۲۰۱۸ م کال د جنوری میاشتې له دریمي نېټې پر
 مخ پانه پوستونه خپریدل چې د نقیب الله مسید په نوم یې یو څوان سره
 له نورو دوو ملګرو له چېل گاردن سهراپ گوت(ګلشېر اغا
 هوتيل) کراچۍ نه پولیسو اوچت کړیدی، دلته په کراچۍ بنار کې دا
 خبرې عامې وې دخلکو یو سوچ جوړ شوی وو، چې پولیس راخې او
 عام خلک په ساده جامو کې پورته کوي، نو زه خپله یو خل پورته شوی
 وو لمړ معلومات وو راته چې خنګه خلک وړي او له عدالته لیرې یې له
 خانه سره ساتې بیا شل شل لکه روپې تربنه غواړي، چې خوک یې وس
 نلري په هغه د ترهګر توره تاپه ولګوی، او په Fake Encounter کې مانا
 له محکمې لیرې یې وزنې، نو په حقیقت کې پربشانی په مخه کړي وو،
 بیا د اسې شبې ورځې تېریدې د جنوری پر ۱۶ مه نېټه د یو ملګري په واده
 کې وو، د شبې حال راغې چې نقیب الله مسید یې وزلى دی، له واده
 سمدلاسه کورته راغلود شبې ۲ بجې وې فېسبوک پاني ته لارم چې کتل
 مې ګهیغ افغان چې زموږ د ژوب مندوخېل همفکره ملګري دی، په یو
 پوست کې زه او هاشم خان مندوخېل Mentioned کړي غوښتي وو،
 هله د نقیب الله مسید د مرینې عکسونه او لنډه کيسه لیکل شوي وه،
 اندېښنه مې نوره سپوا شوه، خير نيمه شبې وه ويده شوو، سهار چې

پښتون پسروي

رپا خیدم بیا فېسبوک پانې ته لام المزېب مسید وېلديو جوړه کړي وه او لیک یې کړي وو چې د نقیب الله مسیدمړی په کراچۍ چهپا سرداخنه صدر کې اېښو دل شوی دی د نقیب الله شهید کورنۍ ته خپل مړی نه ورکول کېږي او هغه خلک وايي چې د پولیسو سخت هد ایات دي، چې دا یو ترهګر دی دا به په ایدهې قبرستان (د لا وارثو په هدیره) کې بنخوئ، دا د جنوری ۱۷ مه نېټه وه، خير د ورځې پر یوه بجهه د هاشم خان مندو خپل پوسټونه خپاره شول چې د شهید نقیب الله د کورنۍ موبایل شمېرې او معلومات یې غونبنتی وو، له دوه ساعته هڅو وروسته هاشم خان مندو خپل په پښتون ولس خصوصا څوانانو چیغه ګډه کړه چې راشئ! د چهپا سرد خانې مخې ته او تر هغو به نه څو تر څو چې خپل مړی ترلاسه نکړو، ما هاشم مندو خپل ته زنگ وکړ حال مې ورسه وشو، بیا مې مخلص مندو خپل ته زنگ وکړ چې داسې کيسه د راخه له خانه سره مې خپل یو بل تربور شفیق افغان هم را روان کړ، هله ورغلو، هاشم خان مندو خپل، ګهیخ افغان، رحمت شپرانی، اولسیار کاکړ، محمودشاه مندو خپل او د شهید نقیب الله د کورنۍ خو تنه ملګري چې سيف الرحمن مسید پکې مور پېژانده هم وو، نن سبا د پارلمان غږی دی، پدې وخت کې مو د چهپا والا سره خبرې وکړې هغوي د شاه لطیف تاون د پولیسو د تاني خطر وغونبنتی چې د شهید نقیب الله مړی راته وسپاري بیا خه ملګري لکه سيف الرحمن مسید، امجد مسید او د نقیب الله د کورنۍ هغه اخشى د لاسلیک او خط لپاره مو هله ولېرل، خه وخت وروسته چې مو حال وشو هغو ويل چې پولیس والا نه راسره رضا کېږي ، ما له هاشم مندو خپل سره مشوره وکړه چې یو احتجاج به وکړو هغه راته وویل چې

پښتون پسرلی

وو سمه ده خلک راوغواړه ما د پښتوانخوا ملي عوامي پارتۍ د سيند نایب صدر سکندرخان یوسفزی او صوبائي ډپتي سیکرتری نورالله خان ترين ته زنگ وکړ هغو راته وویل چې څوانان تیاروو بس درغلو فکر مه کوي چې مور د احتجاج خبرې ورته وکړي پولیسو پدې شرط مړي راکړو چې په خاموشۍ به یې وباشي او سیدا به یې خپلر کلې ته وړئ، هېڅ ډول رسمونه به دلته نه ترسره کوي، بس خط یې راړوو د شهید نقیب الله مسید مړي مو ترلاسه کړو، په اسلامي او پښتني طريقه مو غسل ورکړو، تابوت او اېمبولپنس هرڅه تیار شو، دلته مور فېسبوک پانې ته په ژوندي بهه کې ويډيوګاني ورشروع کړي او خبرې اترې مو پکې وکړي، له قاضي او مҳکمې لیرې وژنه موپه کلکوتکو وغندله، د هاشم خان مندوخېل د پانې ويډيو ډېره عامه شوه، زموږ یو ملګري دی دخییر پښتونخوا په کراچۍ کې اوسييري په ورڅانهو کې کار کوي علي ارقم نوميري هغه مور ته وویل چې مور د کراچې پربس کلب ته درڅو د شهید نقیب الله مسید له مړي سره د پاکستان حکومت ته خپل فرياد ور اوړورو ریکارډ کړو، هغه دا مشوره رد کړه هځه هغه وویل دا وخت دشپې څېږي دي او پربس کلب پر پنځه بجې وختي لا بند شویدی، هغه زياته کړه چې تاسي سهراب ګوټ ته مړي یوسئ هلته به سپر هایوې بنده کړئ چې د کراچې بنار تر ټولو مهمه لار ده او هلته ټول پښنانه اوسييري بس مور هم پدغه خبره عمل وکړ خو چې هلته ورغلو ماحول بدل وو، هځکه چې دا د پولیسو د اېس پې راو انور ولسوالي وو او هغه له ۴۴۴نه بره پښنانه وژلي وو، او ډېر خلک یې اغوا کړي هم وو، بس چې د جنازې لمونځ وشوهنډو خلکو له خپلې وېړي او ترهې ويل چې بس تاسو خپلو کورونو

پښتون پسرلی

ته لار شئ مورد شهید نقیب الله مری وزیرستان ته وړو، هلتہ د پولیسو گاډی هم ګرځیدلې چا دا هم وویل چې د پولیسو تېلیفون راغی، د نقیب خپلوانو ته یې وویل چې خان وباسی د خلکو له منځه ګنۍ نور تاوان درکوو، د شهید نقیب خپلوانو زاری کولې بس تاسې زیاته لار شئ مورد نور احتاج نه کوو، چې موردا امیده شوو، بیا مور خپلو ملګرو دا پربکړه وکړه چې اعلان به کوو چې سباد په ټول ملک کې لاریونونه وشي او په خصوصي توګه پرکراچي پرس کلب بیا تاسو ولidel چې د جنوری پر ۱۸مه نېټه د پاکستان په لسو لویونبارونو کې لاریونونه وشول او د قامپاله ګوندونو خصوصا PkMAP په مهمه رول وو پکې څکه چې هغه وخت پښتون تحفظ مومنت نه وو، د دې ګوند غړو ته افرین وايم ورسره د عوامي نېشنل ګوندد NYO هم د فاکاکړ تر یوه حده بنه مرسته راسره ووه، سول سوسایتی جبران ناصر او داسي نور ډېر ګن شمېر خلک راغلو.

دلته دا شعر را په یاد شوچې:

د ډار په بنار کې به باغي باغي لهجه عامه کرم

زه به کيسې وکړمه داسي چې کيسه عامه کرم

خبره تر بین المللی رسنيو ورسپله، د خلکو په زړونو کې هغه ډار او وېره ختمه شوه، بیا په د سبا ماسپښین د جمعې له لمانځه وروسته د جنوری په ۱۹مه نېټه په سهراب ګوت کې لاریون وشو په مانبام تعزیتي کېمپ لګولو اعلان وشو او په همدغه شپه پاکستانی الکترانیک مېډیا زموږ ملاتړ وکړو، خصوصا جیو نیوز شاه رېب خانزاده څانګړۍ راپور خپور کړو، په

پښتون پسروي

دا سبا تعزيتي کېمپ د گړنډو پښتون جرګي په نامه جوړ شو، د پوليس اوسر راو انور له خپلې دندې ایسته کړل شو، دا کېمپ په سهراپ ګوت کې د لویې لارې (Super High Way) تر خنګ په ډېره سولیزه طريقه ۱۲ ورځي فعالیت درلود د شهید نقیب الله پلار محمدخان لالا به سره له قبالي مشرانو او ډېر شمېر پښتو ناست وو او د هري سیاسي پارتۍ مشران راغلو چې له مور سره يې غمرازي وکړه، د پوليسو دا له قاضي او محکمي ليرې د سپینو خلکو د وزنو يې په سختو تکو کې غندنه وکړه، په ربنتيا هم دا یو بل مور وو، چې کله د لر اوږد پښتون اوغان نواب محمدائياز خان جوګيزی صېب د پښتون قامي جرګي کنويند پښتونخوا ملي عوامي پارتۍ مرکزی رهتما راغلى او د مشر محمودخان اڅکزې پیغام يې راوړۍ او دله يې پښتنو ته ډېرې په زړه پورې خبرې وکړې، او سنۍ وزیر اعظم عمران خان چې د PTI چېرمن دی راغلى ډېرې غتې ژمنې يې وکړې، خوارمان چې لا ترسره شوي ندي، او دغه راز د جمعيت اسلامي مشر سراج الحق او د عوامي نېشنل ګوند سیکرتري میا افتخارحسین، سنيټر شاهي سيد د فاتا مشران او ډېر محترم پښنانه هم راغلود دې کېمپ خرڅه مسيد قبيلې پر خان کره شپږ مېليونه کلدارې چنده يې سره جمع کړي وه، پدې تحريک کې له مور سره یوشمېر اردو او سيندي ويونکي خوانان او پېغلي هم وي لکه جبران ناصر، نغمه شیخ... چې د بشر حقوقو دغونښتلولپاره کار کوي، دله تعزيتي کېمپ له منظور پښتن هم د یو عام خوان په توګه راغلى خبرې مو ورکړې بنې خبرې يې وکړې زما په ړومېي حل ورسره ليدل وشو، ډېرې يې متأثره کړم، د شهید نقیب الله فاتحې ته د پښتونخوا ملي عوامي پارتۍ ملي مشر محمودخان اڅکزې راغلو او

پښتون پسروي

د هر دول ملاتړ ډاډ يې ورکړو، مورد ته يې د اسي وویل چې خپل کار پرېږدئ ټول پدې کار پسي ودرېږئ، کور ودان له یو پښتون ملتپال مشر نه هم دغه تمه وه، هغه مشر محمود خان اخکزی ترسره کړه او لا هم لګيا دی.

بيا د پاکستان په ستره محکمه (سپرييم کورت) کې د شهيد نقیب الله مسید کېس داخل شو، د پوليسو آۍ جي سربراهي کې یو تفتیشي تیم جوړ شو، قانوني کاروايې شروع شوه، د نقیب الله په خلاف ټول الزامونه دروغ شو، راونور ۴۴۴ انسانانو قاتل ثابت شو او غلى شو، سپرييم کورت دنیولو حکم وکړ خو راونور د ډېرو زورو رو په لاس کې وو، لدې خایه منظور پښتنين لاړو بېرته وزیرستان ته هله ته يې د مسید تحفظ مومنت (MTM) په نامه خلک راټول کړل، بنو ته راغلو دلته يې طاقت نور هم سپوا شو پسي، پښتونه لاړو لدې خایه بیخي زیات پښنانه ورسره ملګري شو (نظيف لالا، ډاکټر ګل مرجان، ډاکټر سید عالم مسید، ډاکټر عبدالحی وزیر، پښتون جنزال، تورزن اوغان، اغلې شناء اعجاز...) او پښتون لانګ مارچ پیل شو، د اسلام اباد پرخوا روان شو هله پښتون پرلت پیل شو او دلته د پاکستان رسنيو په هره خواله لاس پورته کړو، خان يې کناره کړواو مورد سوشل مېډیا ته مجبور شو، لا ترننه پوري څوانان پر فېسبوک او توییټر خپله مبارزه دوامداره ساتلي ده او وروسته د اسلام اباد پرلت له بیا ټول سیاسي مشران ورغلو، چې مشر اسفندیار ولی خان او ملي مشر محمود خان اخکزی په خصوصي توګه پکې وو، او لس ته يې ویناوې وکړې او دهر قسم ملاترنه بلکې دا کار يې د خان وګنلو، محسن دا پور همدلته ورسره ملګري شو، دلته د ازاد اوغانستان د او لس له مور سره

پښتون پسرلی

او د اولسمشر اشرف غني توییت چې خومره تعريف یې وکرم کم دي، د نړۍ په ګوت ګوت کې د پښتنو اوغانانولاریونونه چې موره ته یې په صحیح مانا کار اسان کړو او دا سې دا د اسلام اباد پرلت د فروری تر ۱۹۶۴ په نېټې پوري وو. بیا د پاکستان لومړي وزیر شاهد خاقان عباسی پرلت کوونکې د منظور پښتنن په مشري کې وروغونښتل او ژمنه یې درسره وکړه چې ستا ټولې مطالې موره درسره منو تاسو پرلت ختم کړئ، منظور پښتنن پرلت ختم نه بلکې یوه میاشت معطله کړو، چې پدې یوه میاشت کې به موره په توله پښتونخوا کې جلسې او جلسونه وکړو، پښتون اولس به له خان سره ملګرۍ کړو څکه چې دوی خودا کار یوازې د مسیدوا او قبایلو لپاره روان کړي وو، دله خو مسید تحفظ مومنت پر پښتون تحفظ مومنت بدل شو خبرې نورې پراخې شوې څکه چې پښتنه وايې (دقام ناتار په قام راګرخي) او منظور پښتنن لومړي چیغه په جنوبي پښتونخوا وکړه، ضلع شیراني درزانده استقباليه جلسې او د مارچ پر نهمه نېټه د زوب ولسوالۍ پراخه جلسه په دا سبا په کلاسيف الله کې لویه جلسه او هم پدغه ورڅ د پشين ولسوالۍ په خانوزي بنار کې جلسه په ۱۱۰مه نېټه د جنوبي پښتونخوا ستر مرکزي بنار کوته کې لویه جلسه او دا راز د اپربل پر ۸۸مه نېټه د لوی افغانستان د ژمي پايتخت پېښور کې یوه جلسه وشه، لاهور، سوات، کراچي، ديره اسماعيل خان، بنو جلسې وشوې، د ریاست لخوا د هري جلسې لپاره اولس ته پېرگواښونه وښودل شو، او د هري جلسې پر زموارانو کارکوونکو FIRs کت شو، غيرقانوني تنګ شو، جيلونه، وهل، تکېدل...ې شمېره زيات کړاونه اولس وګالل خو د تحریک د مشر منظور پښتنن په مشري کې د سولې او حق لاره پري نښوده، او لښکر

پښتون پسرلی

لامخ پر وړاندې روان دی، که د پاکستان چلوونکو د عقل پوهې خڅه
کارنه واختسلو دا به دوی ته ډېره په تاوان تمامه شي، او دوی به په نړيواله
کچه نور پاتې راشي، دا خبره خوت لمر سپينه ده چې د ظالم او مظلوم
په جنګ کې بریاليتوب همېشه د مظلوم په برخه وي، او خدای ج وايې
چې نزه د مظلوم ملګري يم، نو دا جهان ته معلومه ده چې مورد پښتانه
مظلومان يو.

زمور د تحریک يوه بله مهمه برخه د پښتون مترقي ليکوال ادبی تولني
ديره اسماعيل خان خانګي په پښتون لانګ مارچ کې ډېر بنه رول وو، د
ملګري شوکت عزيز وزير ترانه "دا خنګه ازادي ده" باندې پښتون پرلت
ته يو نوي انژي وربخښله ... د ملګري شوکت عزيز باغي مكمله ترانه
شاعر او سندر غاپری څوان دی.

څوانان مو قتل کېږي

دا خنګه ازادي ده؟

کورونه مو ورانۍږي

دا خنګه ازادي ده؟

پښتون پکې غرقيرې

دا خنګه ازادي ده؟

انقلاب انقلاب انقلاب

چې نه راکوي مور له حقوق دانسانیت

په کار چې باید وکړو سپېڅلی بغافت

ملا لې مو بورېږي

دا خنګه ازادي ده؟

سترونه بې ماتېږي

دا خنګه ازادي ده؟

انقلاب انقلاب انقلاب

ته وايه چې غدار یې خو زه د حق پاڅون یم

د جبرلاس د مات شو منې به مې پښتون یم

بمونه دي درزېږي

دا خنګه ازادي ده؟

وحشت دی لا خورېږي

دا خنګه ازادي ده؟

انقلاب انقلاب انقلاب

مور ملګري شوکت عزيز باغې او پښتون مترقي ليکوال ادبی ټولې ته افرین وايو، له هغه وروسته بیا د عبدالغفور لپوال صېب پښتون ته ژوندون غواړو چې د خواره رغ خاوند کرن خان وویله او داسي نور ګن شمېر ملګري.

د شهید نقیب الله مسید ذاتی ژوند:

نقیب الله د منځنی پښتونخوا(فاتا) جنوبي وزیرستان مکین او سیدونکی وو، په قام مسید وو، د پلار نوم یې محمد خان مسید دی یو بل ورور چې تر نقیب مشر دی فریدالله نومیری او په عربو کې په مزدوری بوخت وي، نقیب الله خپلی مورکی نسیم الله بللو د نقیب الله واده شوی وو دوه لوښی او یو زوی هم لري، نقیب الله ډېر امن خوشونکي، نرم او خود رې څوان وو، پڅېل ژوند کې یې د بنو جامو انځورونو، مېلو څوانانو او انځورګۍ سره زیاته مینه درلوده، فېسبوک یې په ډېر تماشه اند از کارولو چې ۲۵۰۰۰ فالورز لري، دلته په کراچی کې له تېرو اتو کالو راهیسې په مزدوری بوخت وو، له پلار محمد خان کاکا سره یې زما ډېر ملاقتونه شویدي، یوه ورخ یې ډېرې کيسې راته وکړې، د کاروبار اړوند یې راته وویل چې نقیب الله خود سړی وو ما ډېر نه تنګولو چې خه بې راوړۍ ما به ورته وویل صحیح ده، بیا یې یوه ورخ راته وویل چې لالکه زه به د کېرو دوکان را باسم په مزدوری کې بچت نشته بیا خه پیسې ما ورکړې او خه فریدالله ورته راولېرلې ده دوکان خلاص کړ، میاشت یې هم نه وه پوره چې دا تور مخي ورله راغلو او چت یې کړ او مړ یې پر نورو لاسو کورته راوړو، واقعي محمد خان کاکا ډېر بناغلي قبایلی مشر او غیرتي ساده پښتون دی، خانه خرابي یې تل خطا کوي، زموږ د قام یوه لویه بدېختي نالوستې ورخ هم ده، هسي خود شهید نقیب بابا بالکل لکه د مشال خان او ملالې یوسفزی پلارونه الله د تولو پښتو لر او بر ته سوله راوړۍ. آمين

تولو پښتو مبارزه کړیده او کوو به یې تر هغه پوري چې موږ ژوندي یو

پښتون پسرلی

داسې، یو داسې لیک اړتیا لرله چې زه پکې موجود وم، هغه واقعات د
قام امانت وي، څکه مې تر خپل قلم لاندې راوستلي.

منه

نر پښتین باتور پښتین

منظور پښتین منظور پښتین

خپل اتلان و پېژنئ / ایپی فقیر

لیک: آیاز یوسفزی

د پښتون قام د وياپلي تاریخ په هريوه باب کي په قام، وطن او خپلواکي مئين يو نوم خامخاوي. د وخت هر فرعون له خدای په دې قام کي وخت په وخت او قدم په قدم يئو موسا ارومرو زېړولي دي. د هر دور سامراج چې کله هم د دې قام خپلواکي، خاورې، عزت، غيرت، ګلتور او ناموس ته سپک کتلي دي نو قُدرت په دې قام کي د سرو ستړګو يئو خاوند راپیدا کړي دي چې د سامراج مخې ته ودرېدلی دي او د خپل سر په بيه يې د خپلې خاورې، خپل اولس، ګلتور، دين او تاریخ په سر ننګ کړي دي.

پېرنګي هم د تېري شوې پېړي يئو ستر سامراج ټ. د دغه سامراج د شر نه پښتنه خاوره هم په امن نه و خو د پښتني خاورې خوراک ډېر ګران او ناشونی کار دي. پېرنګي چې کله دلته خپل ناولی قدم کېښودو نو ګام په ګام ورته په خپلواکي مینانو لاري بندې کړي دي او هغوي يې په قلاره نه دې پېښودلي. د خپلواکي او خپلې خاورې او اولس په دغه ورکو مینانو کي يئو حاجي ميرزالۍ خان هم ټ چې دُنيا يې د ایپي فقير په نوم پېژني. د پښتون قام دغه وياپلي اتل د ۱۸۹۷ ميلادي کال شا و خوا د وزيرستان توچي نومې سيمه کي د کهgori سره نژدي په کړته نومې کلې کې د ارسلانخان کره زېړدلی ټ. د نيكه نوم يې محمد آیاز خان ټ او

پښتون پسروي

په خته اتمانزی وزیر ۽. دوي تول خلور ورونيه وو، مشر مولانا شيرزمان خان ۽، دوي ميرزالۍ خان ۽ چې نړۍ يې د فقير ايپي په نوم پېژني، دريم ملا ميرzman خان ۽ او د ټولونه کشر گل زالي خان ۽، ملا ميرzman خان په خپل طبعي مرګ د فقير ايپي د غزا ګانو له پله مخکي مړ ۽، گل زالي خان د غزا ګانو د پيل په وړومېو ورڅو ژوندي ۽ او مشر ورور مولانا شيرzman د ميرزالۍ خان سره اوږده په اوږده ولاړ ۽ او په ۸ م جون ۱۹۴۷م کې په حق ورسپدلو.

ميرزالۍ خان وړومېي زدکړي د خپل پلارارسلا خان نه کړي وي، بيا يې تر خلورم ټولګي په یوه سرکاري سکول کې زدکړي وکړي او وروستو بيا بنوں ته د مذهبې زدکړو لپاره لاړو. خو خه موده پس بيا بيرته توچې ته راغلو او د داورو په سيمه کې يې خپلې زدکړي پيل کړي. دغه وخت ميرزالۍ خان ايله د دولس کلونو ۽ چې پلار يې مړ شو. د پلار د مرګه وروسته د ده مشر ورور مولانا شيرzman د کړتی جايداد خرڅ کړو او په سپلګه او شام کې يې زمکه واغيسته. هلته يې جومات، کور او حجره جوړ کړل. د شام په زمکه يې هم ودانۍ جوړې کړي. په دغه وخت کې ميرزالۍ خان یؤ خل بيا د نورو زدکړو لپاره بنوں ته لاړو. هلته د ده پاکيزه سيرت او بنه سريتوب له کبله د هغه وخت یوه نوموري عالم قاضي شير زاده خپله لور ده ته په نکاح کړه.

ميرزالۍ خان د واده نه وروسته بيرته سپلګي ته لاړو خو د مور د مرګه وروسته يې سپلګه پرپښوده او د داورو په اېبي نومې کلي کې مېشتنه شو او هلته يې د مولوي عالم خان خڅه د درس و تدریس لږي بيا پيل کړه.

پښتون پسرلی

ياده دې وي چې د وزیرستان پښتانه ایوب ته آئیپ وایي، ایپی کلې په اصل کې ایوبې کلې دی خو د وزیرو، مسیدو او داورو د خایي گړدود له کله په آئیپی کلې مشهور شو او د آئیپی نه ایپی شو او اوس یې ټول خلک په همدغه نوم پېژني.

میرزالی خان ته د ایپی کلې خلکو یؤ کور، جومات او جُجره جوړه کړه او د لري لري کليو او باندو نه به ورته هلتہ خلک د روحاني فیض ترلاسه کولو لپاره راتلل.

په کال ۱۹۲۸ م زپرديز کې چې میرزالی خان کله د حج نه راستون شو نو د فقيری او بزرگی دونلوکه یې په ټوله سيمه کې لا نوره زياته شوه، د خلکو ورسه بي کچه عقيدت پیدا شو او هم په دغه موده کې د میرزالی خان نه د فقير ایپی په نوم مشهور شو او لا ترنن ورځي یې نړۍ په همدغه نوم پېژني.

په کال ۱۹۳۴ م ميلادي کې یې د جلال اباد د یؤ نامتو صوفي سيد حسن الګلاتي چې د نقیب صبب په نامه یې شهرت لرلو، لاس نیوه وکړه. په ستپندو یې په ایپی کلې کې لنګر پیل کړو او ورسه په عبادت اورياضت کې هم مشغول شو.

ژوند یې همدغسي په عبادت، رياضت او د خلکو په خدمت کې روان ټ چې په ۱۹۳۶ م کې یوه پېښه رامنځته شوه کومې چې د یؤ صوفي فقير ایپی نه یؤ مجاهد ایپی فقير جوړ کړو او یؤ ګوشه نشين عابد او صوفي یې ګوريلا جوړ کړو، د پښتون قام چې ګويرا یې ترې جوړ کړو.

پېښه داسي وه چې د بنوں د جنډو خيلو یو څلمي امير نور علي شاه د

پښتون پسرلی

جنديو خيل (غيسکي) د ډيو په هندوپي کورني د جيني رام کوري سره واده وکړو، هغه مُسلمانه شوه او نورجهان نوم یې ورله کېښودو. د هغې پلار (ميوه رام) مړو خو تره هرnam داس او مور منسه ډيو یې د امير نور علي شاه خلاف د بنوں د ډوميل په تاڼه کې عريضه وکړه او تور یې پوري کړو چې هغه زموږ جيني په زور مُسلمانه کړي ده او نابالغه هم د چې واده ورسره کول په قانون کې جرم دی. هغوي دا تور هم پوري کړو چې امير نور علي شاه د رام کوري سره د هغې د پلاره له کوره بلها سره او سپين زر هم وري دي. خو حکومت چې کله د هغه کور ولټولو نو هېڅ هم نه وو. د رام کوري (نور جهان) کورني خه وخت پس خپله وړومبي عريضه یې بيرته واغيسته او بله یې وکړه چې زموږه وړومبي عريضه زموږ تېروتنه وه او موږ په امير نور علي شاه هېڅ دعو ديداري نه لرو. امير نور علي شاه د دغه دویمي عريضي سره لبر په شاه صورت شو خو بيا هم داحتیاط له مخې د خپلې ميرمن سره د سورنی د سيمې پک اسماعيل خيل ته د خپل ماما د زوي ميرزالۍ خان کره لارو.

کله چې د بنوں هندوان د دغه پېښې نه خبر شول نو تولو په رام کوري (نورجهان) د ننګ کولو او د هغې د مور منسه ډيو او هرnam داس د مرستې کولو اعلان وکړو او په گډه یې د بنوں په تاڼه کې د امير نور علي شاه او د هغه د خپلano پر ضد استغاثه وکړه.

پېرنګي ډېټي کمشنر د دغه استغاثې نه پس د امير نور علي شاه کشر ورور امير عبدالله شاه راوېللو او په سختي یې ورته رام کوري (نور جهان) د سپارلو وينا وکړه. خو امير نور علي شاه د خپلې کور ودانې د بيرته سپارلو په خای د سپين وام په لاره افغانستان ته د تګ پرپکړه وکړه خو یوہ

پښتون پسرلی

مسلمان سب انسپکټر ارباب عطاءالله خان ورته خبرداری ورکرو چې پېرنګي ستاسو د نیولو پوره پلان جوړ کړي دی نو بشه به دا وي چې بل خوا مخه وکړئ. دواړه ورونو په خپلو کې مشوره وکړه او د افغانستان په خای یې د شمالی وزیرستان شام نومې سیمې ته د تګ پربکړه وکړه. خو دا کار هم ونه شو څکه چې خوبې ننګه او خود غرضه مشرانو ترې د بدړګې په نوم هر پنځه ميله پس شپږ شلې روپې غونښتلي. نو دوي د ټانک په لاره په ټیکسي کې د تګ پربکړه وکړه او له قصده یې د یوه هندو ټیکسي راونیولو. خو له بده مرغه چا مخبری کړې وه نو چې کله د غوریوالی تانيې ته ورسپېل نو سمدلاسه ونیول شول. دغه وخت تائیدار د رام کوري (نور جهان) نه د نوم تپوس وکړو نو هغې ورته وویل چې زما نوم اسلام بې بې دی او هم د دغه ورځې نه په اسلام بې بې مشهوره شوه. د نیولو نه پس جیل ته ولپرلی شوه.

یوه هندو سرجن هغه له قصده شپږ میاشتې نابالغه ثابته کړه حالانکې د ډومیل په تانیو کې یې عمر د قانون تر مخه پوره ؤ. یوه پېرنګي ډپتی کمشنر اسلام بې بې سمندر شاه نومې یوه سیکھه ته په دې شرط وسپارله چې کله بالغه شي نوبیا به ترې په عدالت کې بیان اغیستې شي.

په دغه کار د بنوں مسلمانانو ډېر بد وګنل، د سمندر شاه په کور وروختل او هغه یې د اسلام بې بې سره په کور دنه بندی کړو، ځینې ځوانانو په چاونې ورختې وکړه او خوک د ډپتی کمشنر په بنګله ورغلل. او دالړۍ خو ورځې همداسي روانيه شوه چې بلها حکومتي ودانیو او املاكو ته پکې بلها زیان واورې بدلو.

پښتون پسرلی

پېرنګي چې دغه بد حال ولیدلو نو اسلام بي بي یې د بزرگ خيلو یوه
مشر ملک تجلی خان ته وسپارله

خو کله چې حالات لې سم شول نو د ډېټي کمشنر او پولیس سُپرنتیلننت
په مشري کي د پېرنګي فوچ د ملک تجلی خان په کور ورغلو او اسلام
بي بي یې په زور راوويسته او بوګائي نومې یوه نوموري هندو سوداګر
هغه په خپل موټر کي د هندوستان هوشيارپور ته یوړه.

اميرنورعلي شاه یې قيد کړو او د هرې پور جيل ته یې واستولو چې خه
موده پس راخوشی شو.

د پېرنګي په دغه ناروا او یؤ اړخیزه پربکړه د بنوں مروتو او خټکو ډې بد
وګنل او د حکومت پر ضد یې لاریونونه پیل کړل. د توچې وزیر او داور
چې کله د دغه پېښې نه خبر شول نو هغوي هم میدان ته راودانګل. په
۱۱ اپریل ۱۹۳۶ م کې د بنوں عالمان او مشران راغلل او د عیدکو په کلي
کې یې د داورو د علماو، ملکانو، سپین بېرو او مشرانو سره یوه ستره
جرګه وکړه، حاجي ميرزالۍ خان هم په دغه جرګه کې ګډون کړي و.
جرګې پربکړه وکړه چې بايد پېرنګيان دي زر تر زره اسلام بي بي
مُسلمانانو ته وسپاري ګڼې پایله به یې سنه نه وي.

په دغه وخت کې د داورو سترګي یواحې حاجي ميرزالۍ خان ته
راوګرڅدلې خو هغه بیخې غلی پاتې شو او پت په پتې به یې د بنوں د
مشرانو سره خبرې اترې کولې. د داورو مشرانو پسي خو څل سوال
جواب وکړل خو حاجي ميرزالۍ خان به جواب نه ورکولو خو اخير یې
غاره کېښوده او د یوې لوې جرګې د راغونېتلې ورته وویل.

پښتون پسرلی

په ۱۵ اپریل ۱۹۳۶ م په ملک ازدر کې یوه لویه جرگه راجوره شوه، د بنوں، میرانشاه او وزیرستان ګن شمېر خلکو په دغه جرگه کې برخه واغیسته. ټولو مشرانو ډپرې د جذباتو ډکې خبرې وکړې او کشران او خوانان هم د مشرانو د یوې اشارې په هیله ناست وو او غونښتل یې چې همدا اوس په پېرنګي بريد وکړي. خو دغه وخت ایېي فقیر په اس سپور راغلو او پونښته یې وکړه چې مشرانو خه پرېکړه وکړه؟ خلکو ورته وویل چې که چیرې پېرنګي اسلام بې بې یتره را نه کړه نو دالښکر به په بنوں بريد کوي.

ایېي فقیر ورته وویل چې دا سمه پرېکړه نه د ځکه چې پېرنګي زور لري او مونږ یې په مقابل کې تشن لاس او کمزوري یو. که خامخا د جګکې اراده لرئ نو راخئ چې په دې خبره بیا له سره فکر وکړو او کومه بله غوره لاره وتاکو.

پُښتانه خو دي جذباتیان او اکثره وخت د هوش په ځای له جوشه کار اخلي نو د ایېي فقیر په دغه خبرو ټولو بد وګنیل او ګنګوسي یې پیل کړو چې بلاپې یې اغیستې دي، چا به ویل چې د پېرنګیانو ایجنت دی، چا به خه او چا به خه ویل. خو کله چې ایېي فقیر هغوي بیا جرگه کړل او په سره سینه یې د هغه په خبرو غور وکړو نو پرېکړه یې وکړه چې باید د بنکاره بريد په ځای ګوريلا بریدونه پیل کړو او په کومه غرئیزه سیمه کې یو خوندي پتنهای جور شي چرته چې مجاهدين خانونه پتیوي شي او له هغه ځایه په دبمن ګوزار کولای شي. ټولو دا خبره وومنله او نیتاسي ته یې د تګ پرېکړه وکړه.

پښتون پسرلی

په نیتاسي کې تر ۱۹ مارچ ۱۹۳۶م د لښکر شمېر شا و خوا خلور زره ته ور سېدلو. د شا و خوا ټولې سیمې خلکو په لښکر کې گډون وکړو خود خیساره توري خيلو وزیرو تري انکار وکړو.

کله چې د لښکر د مشرد ټاکلو خبره رامنځته شوه نو د ډېرو جرګو او صلاح مشورو نه پس ټولو په ګډه د مشری پېکي ایپي فقیر ته ور په سر کړو او د داورو یؤ مشر احمد خان درپه خیل یې د هغه د مرستیال په توګه وټاکلو.

بله ورخ د توجی د علماء د فتوی تر مخه فقیر ایپي د پېرنګي خلاف د جهاد اعلان وکړو. پېرنګیان چې خبر شول نو د وزیرستان د پېرنګي ریزیلپنټ په خوله یې د ایپي فقیر لښکر ته اخطار ورکړو چې زر تر زره دغه لښکر خور کړي ګڼې بنه به درله نشي، خو هغوي پړی څان ناجانه کړو. بیا یې د الټکو نه د اخطار او خبرداری پرچیانې په ټوله سیمه کې وشیندلي خو بیا یې هم چا پرواه ونه کړه. دریم څل یې په ۲۳ مارچ ۱۹۳۶م سکاوتس راولپنډ او په ایپي کلې کې یې د ایپي فقیر او نورو دوه مشرانو کورونه ړنګ کړل. بیا یې د داورو مشران راولپنډ او سخت اخطار یې ورکړو چې زر تر زره خپل خلک د خیساره نه راستون کړئ ګڼې تورسرې به مو بې ستړه کړو، کورنه او جوماتونه به مو وران کړو او تاسو به بندیان کړو.

د پېرنګي د دغه اخطار نه پس مشرانو د حسو خيلو کلې غازی مرجان او حاجي کمال الدین ایپي فقیر ته جرګه ور ولپنډ. د خبرو اترو نه پس ایپي فقیر هغه ټول خلک بيرته ولپنډ چې د پېرنګي لاس ورته په اسانه رسېدلې

پښتون پسرلی

شو او يا يې په حکومت کې کوم منصب او دنده لرله. خلک خفه شول خو ایپی فقیر د پیرنگي د ارادو نه خبر کړل او په بيرته تګ يې راضي کړل څکه چې د سر او مال د تاوان خبره نه وه بلکې د عزت او ناموس سوال ټ. تر دغه وخته وزیرو د ایپی فقیر نه ئاخان لري ساتلو.

پیرنگي ته موقع په لاس ورغله نو د ایپی فقیر بلها ملګري يې بندیان کړل، بیا يې یوه جرګه راوبله او دغه خلک يې دولس زره روپی جرمانه کړل.

دلته د وزیرستان غیرتي پښتنه دو هډلي شول، یوې ډلي د پیرنگي سره د خبرو اترو لاره غوره ګنله او پیرنگي ته يې ويل چې باید د ایپی فقیر غونښني ومنل شي او سوله ورسره وشي ګنې د دغه پاخون پایله به سمه نه وي او بلې ډلي د پیرنگي سره جنګ کول غونښتل. د دغه ډلي خلک هم پخله جنګ ته چمتو وو او هم يې نور خلک جنګ ته راپارول.

د اوږي په پیل کې ایپی فقیر ګړیوم ته لاو او د ژمي د پیل کېدو پوري په ګړیوم، شام او شکتوئی کې دېره ټ. په دغه وخت کې يې د وزیرو، مسیدو، داورو او بیټنو سره جرګې وکړې او خلک يې په فکري توګه د پیرنگي پر ضد وسلوالي مبارزي ته چمتو کړل. کله چې يخني پیل شوه نو ایپی فقیر د زرمک سره نزدي دین درګي نومې خای ته راغلو خود خپلې قبیلې خلکو له هغه خایه (خیساره) کرکنې ته راوستو او هم هلتہ مېشته شو. دلته یؤ خل بیاد شا و خوا سیمو خلک رامات شول. فقیر ایپی هم د پیرنگي خلاف خپلې مبارزه لا ګړندي کړه، پیرنگي هم ناخبره نه ټ. توري خيلو ته يې درکه ورکړه چې که د دریم نومبر ۱۹۳۶م پوري مو د ایپی فقیر سره کومه په زړه پوري پربکړه و نه کړه نو په خیساره به برید

کو. ملکان فقیر ایپی ته جرگه شول خو هغه د ملکانو خبره ونه منله بلکې خیساره ته یې د پېرنګي راتګ هم چيلنج کړو. ملکانو پېرنګي ته سپينه خبره وکړه چې نه خو ایپی فقیر له خپلې سیمې شړلای شو او نه یې د جګړې نه قلارولی شو. او که په فوڅ یا سکاوتیس خوک برید کوي نو موږ یې نه یو ذمه وار او بنه به دا وي چې تر درې میاشتو فوجی نقل و حرکت معطل بیخی شي.

بل خو ایپی فقیر خپل تبلیغات دوامدار وسائل او په سلګونو غازیان یې وروزل، پېرنګي په هغه نظر ساتلو او د هغه د مخ په زیاتېدونکي طاقت نه بنه خبر ټو.

په دغه لپ کې د جنوبې وزیرستان پولیتیکل ایجنتی مستير کريکتن او د هغه مرستیال پولیتیکل ایجنتی مستير آر اين بيته د نايب پولیتیکل افسر خان محمد نواز خان نه د ایپی فقیر د لښکر په اړه مالومات وغونېتل. هغه ورته ولیکل چې د ایپی فقیر سره هېڅ قسمه لښکر نشته، بس یؤ فقیر دی او ورسره یؤ خو شیخان دي. چې فوڅ ورشی نو لاس تړلي به یې راولی. مستير کريکتن دغه خبره د وزیرستان ریزیډنټ ته وکړه او هغه سمدلاسه په خیساره د برید کولو پړیکړه وکړه. او هم له دغه خایه په باقاعده توګه د ایپی فقیر او پېرنګي تر منځه وسلواله جګړه پیل شوه.

په ۲۵ نومبر ۱۹۳۶ م د پېرنګي ریزیډنټ، د جنوبې وزیرستان د پولیتیکل ایجنتی مستير کريکتن او د نايب پولیتیکل افسر خان محمد نواز خان په مشري کې د توپونو، ټانکونو او درنې سلاح سره د پېرنګي یؤ سترا لښکر د خیساره په لور روان شو. د ساتني لپاره د لښکر سره الوتکې هم روانې

پښتون پسرلی

وې او تر شا یې د راشن او تودو کالیونه بار او بسان او خچري هم روانې
وې. او تر شا یې د وزیرو او دا وړو شپږ شلي وسلوال مشران هم روان په
جلب وو.

کله چې دغه لښکر د کتیری نه پوري وتو نو مجاهدينو پري د شا و خوا
غونډيو نه برید وکړو او د تلپکان او عالم شيري پوري بنه توده جګړه
روانه وه. د مخې او ګېر چاپره نه به په پېرنګيانو د اېبي فقير غازيانو
بريدونه کول او د شا لخوا به پري د وزیرو او دا وړو هغه مشرانو ډزي
کولې کوم چې په بنکاره د دغه لښکر تر شا په جلب کې روان وو. بلخوا
باد و باران او جاکړه هم راغلو چې له امله یې د بنوو او زرمک تر منځه د
وايرليس شبکې کار پرېښدلو. په دغه اړدوړ کې د ميجر تینډال او کېټن
باید ترڅنګ د پېرنګي د فوڅ دوه سوه اويا (۲۷۰) کسانو ژوند له لاسه
ورکړو او درې کسان د اېبي فقير له ملګرو خڅه شهیدان شول. هم په
دغه ورڅ په ډمډيل کې هم سخته انښته وشوه چې د ميجر سیکومب
ترڅنګ پکې درې سوه نهه (۳۰۹) پېرنګي فوڅيان مړه شول او اووه
کسان پکې د اېبي فقير ملګري شهیدان شول.

خوبیا هم د شبې د دولس بجو شا و خوا پېرنګيان کرکنۍ او مرغى نومې
څای ته ورسېدل خود میرعلي فوڅ لا تر دغه دمه غازيانو په لاره ايسار
کړي ۋ.

د شبې ناوخته په توره تiarه کې غازيانو په پېرنګي لښکر يرغل وکړو او
رؤگودر یې ترې خطا کړو. هغوي له وېړې د تېښتې هڅه وکړه، اسونه،
خچري او او بسان هم په اړدوړ او ڇزو کې وارخطا شول او زياتره یې د

پښتون پسرلی

غازيانو په لاس ورغلل. په دغه بريد کي هم اووه سوه پنځه دېرش (۷۳۵) پيرنگي فوخيانو ژوند له لاسه ورکړو او پنځويشت غزيانو هم ژوند بايلو.

خوپه سبا ورڅ د پيرنگي جنګي الوتکو خپل فوچ داډه کړو او د خيساره سيمه يې ونيوله او په کرکنۍ کي يې د اړي فقير جومات او حجره وران کړل.

په سبا ورڅ (۲۷ م نومبر ۱۹۳۶م) شپر سوه غزيانو یؤ خل بيا په پيرنگي برید وکړو چې په پایله کي يې ۱۰۲۱ پيرنگيان مړه او ژوبل شول او فوچ يې بيرته ميرعلي ته په تېښته بريالي شو.

په دغه درې ورځنۍ جګړه کي پيرنگي ته ډېره بدنه ماتې وشه او ټول غرور يې خاورې ايرې شو. د زرګونو مړو ترڅنګ يې شا و خوا دوه زره دوه سوه اته ويشت (۲۲۳۸) تنه فوخيان سخت ژوبل شوي وو. بل خوا د اړي فقير د سرتېرو نه یواحې درې پنځوس ځوانان شهیدان شوي وو او شا و خو دوه ډېرش ژوبل شوي وو.

د قام سره خيانت کونکي، د خپل اولس په سر سامراج او یرغلګرو ته جاسوسی او دلالې کونکي هم قام ته او هم خپل بادار ته تل سپک، ارزان او مختورن وي، دغه بې ناموسه خلک نه تاریخ بخښي او نه يې خپل اولس په درنه نامه یادوي. همدغه کار د خان محمد نواز خان سره وشه. پيرنگي چې د اړي فقير د لښکر دغه زور ولیدلو نو له فاره يې هغه ته حکم وکړو چې په شپر ساعته کي دنه وزيرستان پرپرده ځکه چې تا موږ ته د اړي فقير په اړه دروغ ويلي وو.

د دغه درې ورځنۍ جګړې په اړه ډبليو ایچ کوندين په خپل كتاب دي

پښتون پسرلی

فرنټئر فورس رائفلز په ۱۴۶ مخ لیکی چې له هغې ورڅې نه ایپی فقیر د ډیوه بااغي قبایلی لیدر په حیث خپل شهرت او استحکام قایم کړو. هم د دغه کتاب په ۱۴۸ مخ لیکلی چې دغه جګړه زموږ لپاره یوه بد ترینه ماتې وه او لکه خنګه چې مې وړاندې یادونه کړې وه چې دغه پېښې ایپی فقیر ته د ډیوه لیدر څای ورکړو او هغه د دې خبرې جوګه شو چې په وزیرستان کې زموږ لپاره تر یوې اوږدې مودې مشکلات رامنځته کړي.

د دغه شرمناکه ماتې د غچ اغیستو لپاره پېرنګي یو خل بیا په خیساره د برید اراده وکړه. په دریم دسمبر ۱۹۳۶م یې په سیمه کې د الوتکو نه پرچیانې وغورڅولې چې باید زر تر زره داسیمه تاسو خالی کړئ او خپل واړه او زاړه خوندي کړئ.

بلخوا یې د بنوں نه په خوراکي توکو او نورو شیانو راولو هم بندیز ولګولو، په سړک یې هم کارښه تېز کړلو. د خاصه دارو چیک پوسټونه یې هم څای په څای جوړ کړل کوم چې د وزیرستان په خاوره د تاریخ وړومبني چیک پوسټونه وو.

ایپی فقیر به پړې د څيلو غزيانو سره گوريلا بریدونه کول چې پېرنګي د ډېره قهره د جلیر، شکتوبي، زیخۍ، ډاګۍ، شیع محمد کلې، زیړ پیژۍ، دینور، بوبلي او شا و خوا تول کلې پنګ کړل. د وزیرستان خلکو چې دغه جبر ولیدلو نو پېرنګيان یې ورواغیستل او په شاتګ یې مجبوره کړل. پېرنګي یؤ خل بیا خپل جبر بیل کړو او د ۲۲ م دسمبر په شېه یې له قهره لانور ډېر کورونه وسوخول او د شېې ناوخته یې د ډاګۍ کلې په

پښتون پسرلی

لوییدیز اړخ توله سیمه بمبار کړه. ایپی فقیر دغه وخت په ارسلکوت کې ئ، خپل غازیان یې د ګوریلا بریدونو لپاره په وړو وړو ټولګیو کې وویشل، چا به د ورځی په ګشتونو او پیکتیونو بریدونه کول او چا به د شپې کیمپونو ته لاسي بمونه ور اچول او ډزې به یې پرې کولې. پیرنگي به هم هره ورڅه په شا و خوا سیمه بریدونه او بمباری کولې چې بلها زیان به یې خلکو ته اړلو خو بیا یې هم بریا نه موندله نو یؤ خل یې بیا له چل ول خڅه د کار اغیستلو پربکړه وکړه او په میرعلي کیمپ کې یې یوه جرګه را جوړه کړه چې په پایله کې یې د توري خیلو په سیمه کې ډز بندی وشه او پیرنگي د نورو بریدونو نه کولو ژمنه وکړه.

دغه کار ایپی فقیر ته هم لې وخت په لاس ورکړو، هغه نه یواځی خپلو ګوریلا بریدونو ته دوام ورکړو بلکې د راروانې جګړې لپاره یې هم یو ستر لښکر چمتو کړو. پیرنگي د هغه د زور ماتولو لپاره د ۳۱ دسمبر ۱۹۳۶م نه تر خلورمې جنوری ۱۹۳۷م پوري پرله پسې خلور ورځی په ارسلکوت بمباری وکړه.

څو ورځی پس په زېږېژي او ډاکۍ کلې کې جګړه وشه چې پیرنگي پکې یؤ خل بیا ماتې وڅوړه او له تاوه یې د توري خیلو په رنګ شو کليو یؤ خل بیا بمباري وکړه او په ۱۵ مه جنوری ۱۹۳۷م یې د یوې بلې جرګې په ترڅ کې توري خیل یؤ خوا پنځوس زره روښې جرمانه کړل او بل خوا یې د هغوي شپړ شلې قامي خاصه دار له نوکری نه اوویستل او د خپل وړل شوي مال غښتنه یې تري هم وکړه. او دا یې ورته هم وویل چې باید د بوبلي نه تر یېچې کسکې پوري د ایپی فقیر ملګرو ته پناه ورنه کړئ او د دې ترڅنګ به د جلیر او خیساره تر منځه خوک ابادي هم نه

کوي.

خو په ارسل کوت او شا و خوا دوميله سيمه پيرنگي وخت په وخت هم هغه شان بمباري کوله. خه وخت پس پيرنگي فوخ رزمک او بنوو ته بيرته لارو او حالات هم لبر سم شول.

بلخوا يې د سيمې د مشرانو سره جرگو ته هم دوام وركړو او په کلكه يې ورته وویل چې بايد ایپې فقیر له وزيرستانه وشړئ او يا يې سولي او روغې جوريې ته اماده کړئ.

ایپې فقیر دغه وخت سخت ناروغه و خو مشرانو ته يې وویل چې زه ستاسو قدر کوم او که خدای مه کړه زما له کبله تاسو ته مشکلات جوړېدل نو زه به دا سيمه بېخي پرېږدم.

ایپې فقیر خپلو غازيانو ته وویل چې د یوې مودې پوري بايد غلي کښېنى، خو چې لړه موده تېره شوه نو غازيانو یؤ خل بيا خپل ګوريلا بریدونه پیل کړل او د وزيرستان او بنوو په حکومتي ځایونو به يې هره ورڅه خامخا یؤ برید نیم کولو.

د دغه بریدونو په ترڅ کې د وزيرستان سکاوتيس کپتان مستهر جي سې کوغ هم يوه ورڅ د جهنډولي په لاره د مکین د عمرخيلو بهلولزو په سيمه کې ووژل شو. دوه ورځې وروسته په اوومه فروری ۱۹۳۷ م د ټقطبي وزيرستان مرستيال پوليتنيکل ايچنت اين آرېتې رزمک ته په لاره روان ۋ، تر شا يې خاصه دار هم روان وو خود همزونو داپرو د چتون کلي نه بره په غلانۍ کې پري برید وشو او هغه يې سره د دوه نورو سپاهيانو ووژلوا. پيرنگي مداخيلو ته وویل چې په دغه پېښه کې کړل خلک بايد

پښتون پسرلی

حکومت ته وسپارل شي خو جرگې یې خبره و نه منله نو پېرنګي له تاوه د مداخيلو په دوو کليو یاني د اسماعيل خيلو په ستر کلي او په زېروم کې په اسپو نومې کلي درنه بمباري وکړه. بله ورڅ یې جرګه راوغونښله او شپږ زره ورپې نغدي او یئ شمېر توپکې یې ترې په جرمانه کې واغیستلي.

بل خوا غازيانو هم خپل گوريلا بریدونو ته دوام ورکړو او وخت په وخت به یې پېرنګي ته ځاني او مالي زيان اړولو. پېرنګي هم ورڅ په ورڅ د سيمې په مشرانو خپل فشار زياتولو چې بايد ایېي فقير يا خوله سيمې وشپل شي او یا قلار کړي شي. مشرانو به په بنکاره پېرنګي ته هوکړه وکړه خو په عملی توګه به یې د ایېي فقير خلاف هېڅ ګام هم نه پورته کولو.

پېرنګي چې پوه شو چې په جبر د ایېي فقير مخه نشي نیولی نو یئ خل بیا یې د خبرو اترو لاره غوره وګنله او په ۲۴ مارچ ۱۹۳۷م یې میران شاه ته د اتمانزو وزیرو یوه ستره جرګه راوبله او ورته یې وویل چې بايد تاسو د ایېي فقير او زمونږو ترمنځه روغه جوړه وکړئ. د جرگې په پایې کې د ایېي فقی سره د خبرو اترو لپاره یئ خو مشران چون کړي شول او خیساره ته روان شول. فقير ایېي یې د خپل درانه لنکر سره ډاکۍ ته مخي له راغلو او خلور مشران یې ترې راييل کړل.

ایېي فقير هغوي ته د حکومت سره د روغې جوړې لپاره دغه شرطونه کېښوډل:

۱. حکومت به پس له دې د مسلمانانو په مذهبی چارو کې کار نه لري.

پښتون پسروي

۲. حکومت چې د ایپی فقیر او د هغه د پلویانو کوم کورونه، جوماتونه او نوري ودانی پنگۍ کړي دي هغه به د ده په خوبنه بیا له سره جوړوي.

۳. دواړه غارو ته چې د سر او مال خومره زيان او پېدلې دی هغه به یؤ خوابل خوابخبلې کيري.

د دوه ساعته پوري خبرې اترې روانې وي خو هغه مشرانو د ایپی فقير خبرو له ډېر ارزښت نه ورکولونو هغه تري پاڅېدلو او ورته يې وویل چې زه د پېرنګي سره د روغې جوړې هېڅ اراده نه لرم خو ستاسو د مشری له خاطره به د خپلو غازيانو سره مشوره وکړم او خو ورځي پس به مو له خپلې پربکړې خبر کرم.

مشران خو خوشحاله شول ولې پېرنګي ته تسلی و نه شوه او حکم يې وکړو چې که چا هم په بنوو او وزیرستان کې غازيانو ته پناه ورکړه او یا په کوم کلي کې هغوي له وړاندې خڅه میشته وي، په هغه کليو به بمبارې کولې شي.

د فوځي کيمپونو شا و خوا به د سحر وختي او یا د مابنام نه وروستو که هر خوک ولیدل شول هغه به دشمن ګنډي کېږي او ويشتل کيري به.

د بنوو او زرمک په سړک او شا و خوا یوء ميله پوري به د حکومتي چارواکو نه پرته هېڅوک وسله نه ساتي.

د دي تر خنګ يې د بنوو کوهات او بنوو ډېره اسماعيل خان سړکونه هم د شپې د تګ راتګ لپاره وټپل شول.

په ۲۹ مارچ ۱۹۳۷ د ډډیل د کيمپ سره نژدي یؤ خل بیا غازيانو په

پښتون پسرلی

یوه فوئي قافله بريد وکړو خود بد نظمي له کبله پکي غازيانو ته درنه مرګ ژوبله واورېدله او شا و خوا اتيا تنه يې شهیدان شول، بلخوا د پېرنګي د یؤ شمېر لوړ رتبه مشرانو تر خنګ یؤ سل پنځلس تنه مړ او او يا تنه ژوبيل شول.

د بريدونو او جوابي بريدونو او بمباريو دغه لړي چېره او برده ده. هر خل غازيانو په تش لاس د پېرنګي خوله ورماته کړي ده او په جواب کې يې پېرنګي د بلها زور زياتي او جبر نه کار اغيستي دی خو پښتون خوک په زور کله خپلولي شي؟

هسي به خپلي ککري ماتې کړي
خوک مې افغان سرتیټولی نه شي
آیاز یوسفزی

د گوريلا بريدونو او جګرو په دغه لړي کې د تiarزی په قلا بريد، د الیگزندېر په پیکتې بريد، د تجوري په تانه بريد، په پهار پوره بريد، په سور کمر بريد، د دوسلې په فوئي کيمپ بريد، په زرمک کې وړه شان انښته، په ابلنکي بريد، د ګړيوم په کيمپ بريد، د پيزو جګړه، په تجوري بريد، د پسل کلي جګړه او د ګړيوم په فوئي کيمپ دویم بريد د یادونې وړ دي چې پېرنګي ته پکي بلها مالي او خاني زيان اوږيدلې ټه.

بلخوا پېرنګي هم خپل انتقامي بريدونه کول. په دغه موده کې پېرنګي د مسیدو په سيمه فوج کشي وکړه، بلها کلي يې ړنګ کړل او په خلکو يې

پښتون پسرلی

یره ترهه پرېستله.

هم په دغه شپو ورخو کې يې د بیتنو په بیلا بیلو کليو هم پرله پسې دوه
ورخې بمباري وکړه، خه موده پس يې په لدھا باندې برید وکړو او ګن
شمېر خلک يې مړه او ژوبل کړل او بلها چور چپاول يې وکړو. په دغه
ورخو کې ایپې فقیر بیخې د پېرنګي او د هغه د جاسوسانو له نظره ورک
و خود هغه غازيانو به کله خان بنکاره کولو. پېرنګي دغه وخت
پربکړه وکړه چې وړومې بايد د ایپې فقیر غازيان خواره واره کړۍ شي
او یا هغه ژوندي ونيول شي خو بريالي نه شول او اپوټه ورته په دغه هڅه
کولو بلها مرګ ژوبله واټرپدله. له هغې وروسته هم پېرنګي خو څل د
ایپې فقیر د ژوندي نیولو هڅه کړې د خو یؤ څل هم بريالي نه شو.

لنډه دا چې د پېرنګي او د ایپې فقیر او د هغه د غازيانو ترمنځه د بریدونو
دغه لپړی همدغښې روانه وه، غازيانو به په پېرنګي ګوريلا بریدونه کول،
پېرنګي به کله د تاوه په عادي خلکو او کليو بریدونه او بمباري کولې،
کله به يې د سولې او اخبرو اترو هڅه کوله او کله به يې د سړکونو او لارو
ولو په جوړولو حالات او ذهنونه په خپل حق کې کولو ناكامه هڅه کوله
خو په هېڅ ډول يې هم په ایپې فقیر او د وزيرستان په خلکو لاس نه
رسپډلو. وايې چې شا و خوا یؤ دېرش لاکھه روښې يې یواځې د سړکونو
جوړلو لپاره منظوري کړې وي. د تشن په نوم د پرمختګ د دغه کارونو
سره سره پېرنګي خپل جبر او زور زياتي هم دوامدار وساتلو او وخت په
وخت به يې قامي مشران، غازيان او د ایپې فقیر پلويان زوروں، د هغوي
کورونه به يې نړول او جرمانې به يې پړې لګولې.

پښتون پسرلی

پېرنګي چې کله پوه شو چې په زور او جبر دا خلک نشي خپلولی نو د افغانستان د سردار محمد هاشم خان او ملک موسا خان په مرسته يې په شپاپسم اکست ۱۹۳۷ م په ماهه نومې څای کې شا و خوا د شپږ زره علماء، سپین بېرو، مشرانو، ملکانو، غازيانو او سیدانو یوه لویه غونډه راجوړه کوهه. د اوردو خبرو اترو نه پس ایپی فقیر د سولې او روغې جوړې لپاره دغه خلور شرطونه کېښودل:

۱. اسلام بي بي به بيرته مُسلمانانو ته سپارل کيږي.
۲. په وزيرستان کې به شرعاي احکام اجراء کولی شي.
۳. پېرنګيان به د تل لپاره د وزيرستان نه اوځي.
۴. د جنګ په اوردو کې بندی شوي ټول وزيرستانی به خوشی کولی شي.

افغان پلاوی ایپی فقیر ته وویل چې تر خو جرگې د پېرنګي نه سوال جواب نه وي اغیستي تر هغې بايد په پېرنګي هېڅ برید ونه کړي شي خو ایپی فقیر دغه خبره ونه منله او زياته یې کړه چې تر خو پېرنګي دغه شرطونه نه وي منلي مونږ به د جګړې نه لاس وانه خلو. بلخوا په خلکو کې ګنګوسی خپور شو چې ګني پېرنګيان له وزيرستان خخه اووخي خو پېرنګي خو ورځې پس یوې بلې جرگې ته وویل چې مونږ هېڅکله هم د وزيرستان نه د وتلو نيت نه لرو خو ستاسو په مذهبی او ګلتوري چارو کې مو هم خه کار نشته.

پښتون پسرلی

د دغه هر خه نه پس د دواړه غاړو نه د بریدونو او جوابي بریدونو، بمباريو، زور زياتي، جبر او جرمانو لپو هم هغه شان روانه وه او وخت په وخت بي شمېره انبتې وشوې چې پکې د دواړه غاړه ته درنه مرګ ژوبله واټړې دله.

فقير ايبي چې به چرته هم دېره کېدلو نو پېرنګيانو به په هغه خای بمباري کوله او شا و خوا کلي به یې ورسه هم زيانمن کول نو ايبي فقير په اپريل نولس سوه اته دېرشم کې د ډيونډ کربني ته نزدي په گورویک نومې یوه تنګه دره کې خپل مرکز جوړ کړو. دغه خای داسې ټه چې نه پري بمباري اثر کولای شو او نه ورته پېرنګيان په اسانه راتللي شول. د دغه درې په غرونو کې ايبي فقير بلها سمخې وکيندلي. جومات، استوګن خایونه او د خاروو لپاره پکې غوجلې هم جوړې شوې. د دي ترڅنګ پکې د ولسي د جوړلو کارخانه هم جوړه شوه چې غازيانو له به پکې وسله جوړې دله. له دغه خایه به غازيانو وخت په وخت په پېرنګي گوريلا بریدونه کول. چې پکې د پکي کلي جګړه، د سپيري غر جګړه، د الیګرنډر په چوکي برید، د بوسي په قلا برید، د ويدون جګړه، د توت نري برید، د ممش خيلو جګړه، د خوني زاوه جګړه، د ايشا رزمک په سپک برید، د ډانډۍ په سرائی برید او ګن شمېر نور لوی واړه بریدونه او جګړې د یادونې وړ دي.

د ايبي فقير لخوا په پېرنګيانو دغه گوريلا بریدونه په بنو، کوهات، وزيرستان او ډېره اسماعيل خان کې بنه په درز کې روان وو. نن به دلته برید ټه او سبا هلتې ياني یوه ورڅ به په وزيرستان کې برید ټه نو سبا ورڅ به په ډېره اسماعيل خان کې، بله ورڅ کوهات او بیا بله ورڅ په بنو کې

پښتون پسرلی

برید. د پېرنګي نه هم رؤ گودر خطاؤ او د دغه بریدونو مخه یې په هېڅ حال هم نشوه نیولای.

او ان تر ۱۴ اگست ۱۹۴۷م پوري دغه لپی همداسې روانه وه. کله چې په ۱۴ اگست ۱۹۴۷م کې د هندوستان ويش وشونو د کشمیر شخوه هم رامنځته شوه، د پاکستان حکومت د وزیرستان د خلکو نه غوبښته وکړه چې په کشمیر کې یې مرسته وکړي، ایپې فقير د دغه خبرې ګلک مخالفت وکړو خو بیا هم د وزیرستان ګن شمېر خلک کشمیر ته لاړل. او کله چې ليافت علی خان وزیرستان ته راغلو نو د وزیرستان خلکو ورله د کشمیر لپاره بنه درنه چنده هم ورکړه چې شا و خوا درې زره روبي وې.

کله چې پاکستان جوړ شو نو د هغه وخت د صوبه سرحد (او سنی پُښتونخوا) پېرنګي پولیتيکل ریزیڈننسی د ۱۹۴۷م د اکتوبر په وړومبې نېټه په میران شاه کې د وزیرو او دا وپو یوه جرګه راوبلله. د جرګې په پاڼي کې یې اعلان وکړو چې د قبایلو ټول مفروران وي�نبلی شول او ایپې فقير چې هم چرته غواړي د سولې په شرط دي مېشته شي، حکومت به پري هېڅ کار نه لري.

د دغه جرګې نه وروسته په شپږم نومبر ۱۹۴۷م کې د صوبه سرحد (او سنی پُښتونخوا) گورنر ته د وزیرستان یئو خو مشرانو لاسلیک وکړو چې مونږ به د پاکستان وفادار یو. گورنر ورسره ژمنه وکړه چې فوڅ به د وزیرستان نه واپس کېږي.

ایپې فقير چې کله ولidel چې د ۱۴ اگست نه وروستو هم تر ډېږي مودې

پښتون پسروي

د رزمک په فوجي هیله کوارتير، دویژنل کمانله هیله کوارتير، د واينا په بریگیده هیله کوارتير، د میرانشاه د سکاوتیس په قلا او د سکاوتیس په شا و خوانورو ټولو پوسټو د انګلستان بېرغ يانې یونین جیک رپیدلو، د صوبه سرحد گورنر سر جارج کنګهم پېرنګۍ و چيف سیکتري یې پېرنګۍ و، د قبایلو ریزیلنټ میجر کاکس پېرنګۍ و، د جنوبی وزیرستان پولیتیکل ایجنت مستر ډانکن پېرنګۍ و، د پاکستان ګن شمېر وزیران او چارواکي یاخو پېرنګیان وو او یا هندوان وو او د ملک قانون هم هغه زور د پېرنګۍ قانون و چې د انډیا ایکت ۱۹۳۵ په نوم یادېدلو نو ایپی فقیر دغه هر خه ډېر بدګومانه کړو. هغه ویل چې دا خو هم هغه هر خه دي، باید دلته اسلامي حکومت واي. دا خو هم هغه زور د پېرنګۍ حکومت دی، هم قانون او هم چارواکي زاړه دي. او همدغه لاملونه وو چې ایپی فقیر د پاکستان د منلو په خای د پښتونستان د جوړولو اعلان وکړو. د یوې جرګې په ترڅ کې هغه د پښتونستان اولس مشر جوړ شو، هغه په وزیرستان کې خپل یو قاضي و تاکلو چې د خلکو فيصلې به یې کولې. ایپی فقیر خپل هلو خلو ته په پخوانی مرکز گورویک کې دوام ورکړو چې په نتیجه کې یې د پاکستان د حکومت او ایپی فقیر ترمنځه تاؤ تریخوالي جوړ شو او په ۲۹ جون ۱۹۴۸ د ملخو په داورو، په جولاۍ ۱۹۴۸ کې د خدر خيلو په وزیر، د ۱۹۴۹ د فروری په وړومېږي نېټه د ملک اژدر په زیارت، په ۱۲ جون ۱۹۴۹ کې په مغلګۍ، په ۲۶ مه جولاۍ ۱۹۵۰ کې د واينا په احمدزو وزیر، په ۹ ستمبر ۱۹۵۰ کې په مکین دره او په ۳ اکتوبر ۱۹۵۰ د واينا او شولم په سيمو د پاکستان حکومت درنه بمباري وکړه چې په پایله کې یې د وزیرستان ګن شمېر

خلك مرء او زوبل شول.

بلخواه ایپی فقیر سره خپلو ظایي او بهرنیو ملګرو هم تکي وکړه او دېږي
ملګري ترې په شا شول او هغه یې یکې یواحې پاتې کړو. دغه هر خه
هغه ډېر زړه ماتې کړو او بیخې خاموشی یې اختيار کړه. خو په خپله خبره
د ژوند ترا خيري سلکي کلک ولاړ او د خپل دریغ نه یؤ قدم هم په شا
نه شو.

په خپلواکۍ، پښتون ننګ او ناموس، پښتو او دين دغه ورک میین سړي
د پنځلسنم او شپارسم اپريل ۱۹۶۰م په منځني شپه کې د ساه لنډي د
ناروغۍ له کبله د دې نړۍ نه ستړګې پتې کړې او خپل جهادي مرکز
گورویک ته مخامنځ د غړه په یوه غونډۍ خاورو ته وسپارلى شو. اروا یې
بناده او یاد یې تل.

مرسته/كتابيات: ۱. له پير روښانه تر باچا خانه لیکوال: علی خان مسید

۲. وزيرستان لیکوال: لایق شاه درپه خیل

۳. پښتانه د تاریخ په رنډ کې بهادر شاه ظفر

4. One Man against the Empire by Milan Hauner

5. The Frontier Force

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library